ผลกระทบของสเวิร์ลนัมเบอร์ต่อคุณลักษณะการผสม ของเจ็ตร้อนที่หมุนควงในกระแสลมขวาง

นาย วีรินทร์ หวังจิรนิรันคร์

ู สถาบนวทยบวกกว ชาวจะอรถ์แหะวริทยวร์

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาวิศวกรรมศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิศวกรรมเครื่องกล ภาควิชาวิศวกรรมเครื่องกล คณะวิศวกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปีการศึกษา 2544 ISBN 974-03-0299-8 ลิขสิทธิ์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

EFFECTS OF THE SWIRL NUMBER ON MIXING CHARACTERISTICS OF A HEATED SWIRLING JET IN CROSSFLOW

Mr. Weerin Wangjiraniran

สถาบันวิทยบริการ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements for the Degree of Master of Engineering in Mechanical Engineering Department of Mechanical Engineering Faculty of Engineering Chulalongkorn University Academic Year 2001 ISBN 974-03-0299-8

หัวข้อวิทยานิพนธ์	ผลกระทบของสเวิร์ลนัมเบอร์ต่อคุณลักษณะการผสมของเจ็ตร้อนที่หมุน
	ควงในกระแสลมขวาง
โดย	นาย วีรินทร์ หวังจิรนิรันคร์
สาขาวิชา	วิศวกรรมเครื่องกล
อาจารย์ที่ปรึกษา	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ คร. อศิ บุญจิตราคุลย์

คณะวิศวกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อนุมัติให้นับวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วน หนึ่งของก<mark>ารศึกษาตามหลักสูต</mark>รปริญญามหาบัณฑิต

คณบดีคณะวิศวกรรมศาสตร์	
(ศาสตราจารย์ คร. สมศักดิ์ ปัญญาแก้ว)	
ู่ มะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์	
ประธานกรรมการ	
(รองศาสตราจารย์ คร. สมศักดิ์ ใชยะภินันท์)	
อาจารย์ที่ปรึกษา	
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ คร. อศิ บุญจิตราคุลย์)	
กรรมการ	
(รองศาสตราจารย์ คำรงศักดิ์ มลิล	1)
ດາງພາກ	
(ศาสตราจารย์ คร. ปราโมทย์ เคชะอำไพ)	

วรินทร์ หวังจิรนิรันคร์ : ผลกระทบของสเวิร์ลนัมเบอร์ต่อคุณลักษณะการผสมของเจ็ตร้อนที่หมุน ควงในกระแสลมขวาง (EFFECTS OF THE SWIRL NUMBER ON MIXING CHARACTERISTICS OF A HEATED SWIRLING JET IN CROSSFLOW) อ.ที่ปรึกษา : ผู้ช่วยศาสตราจารย์ คร. อศิ บุญจิตราคุลย์ ; 150 หน้า

งานวิจัยนี้เป็นการศึกษาคุณลักษณะของเจ็ตร้อนที่หมุนควงในกระแสลมขวางโดยทั่วไป และศึกษาผลกระทบของ ความเร็วในการหมุนควงที่มีต่อคุณลักษณะการผสมของเจ็ตโดยเฉพาะ โดยเจ็ตร้อนที่หมุนควงที่มีผลรวมของ Circulation รอบปากเจ็ตไม่เป็นศูนย์ ถูกสร้างขึ้นด้วยท่อหมุนซึ่งภายในบรรจุ Honeycomb และทำการรวัดการกระจายของอุณหภูมิบน ระนาบหน้าตัดที่ตั้งฉากกับทิศทางของกระแสลมขวางตามแนวการใหลของเจ็ต เพื่อศึกษาคุณลักษณะการผสมเฉพาะหน้า ตัดและคุณลักษณะการผสมโดยรวม การทดลองได้ทำที่อัตราส่วนความเร็วประสิทธิผลเป็นค่าคงที่ที่ 4.1 โดยเปลี่ยน ความเร็วในการหมุนควงซึ่งแสดงเป็นค่าอัตราส่วนสเวิร์ลในช่วงตั้งแต่ 0 (กรณีเจ็ตที่ไม่หมุนควง) ถึง 0.82 ที่เรโนลด์สนัม เบอร์ประมาณ 12,000

จากผลการทดลองพบว่าการหมุนควงทำให้ลักษณะโครงสร้างของเจ็ตมีความไม่สมมาตรซึ่งแสดงจากการกระจาย ของอุณหภูมิบนหน้าตัด โดยพบบริเวณที่มีอุณหภูมิและอัตราการเปลี่ยนแปลงของอุณหภูมิสูงทางด้านที่ความเร็วตามแนว สัมผัสของเจ็ตอากาสมีทิศทางเดียวกับความเร็วของกระแสลมขวาง (ด้าน Suction) ในขณะที่พบบริเวณที่มีอุณหภูมิและ อัตราการเปลี่ยนแปลงของอุณหภูมิต่ำทางด้านที่ความเร็วตามแนวสัมผัสของเจ็ตอากาสมีทิศทางตรงกันข้ามกับความเร็วของ กระแสลมขวาง (ด้าน Pressure) ทั้งนี้จากการวิเคราะห์ชี้แนะให้เห็นว่าคุณลักษณะเช่นนี้เป็นผลมาจากความแตกต่างใน ลักษณะการเกิดของ Skewed mixing layer ที่ขอบด้านข้างทั้งสองด้านของเจ็ต ซึ่งมีผลโดยตรงต่อการพัฒนาตัวของเจ็ต นอกจากนี้ยังพบว่าความไม่สมมาตรดังกล่าวเพิ่มขึ้นตามกวามเร็วในการหมุนควง อย่างไรก็ตามถึงแม้ว่าการหมุนควงจะมี ผลต่อลักษณะของกวามไม่สมมาตรภายในเจ็ต แต่การหมุนควงดังกล่าวไม่มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงรูปร่างและความสมมาตร ภายนอกของเจ็ตซึ่งแสดงโดยเส้นขอบเขตของบริเวณระดับอุณหภูมิด่ำรอบเจ็ต

นอกจากนี้ยังพบว่า ในช่วงของพารามิเตอร์ที่ศึกษานั้น การหมุนควงส่งผลเพียงเล็กน้อยต่อคุณลักษณะ โดยรวม ของเจ็ต เช่น การขยายตัวของเจ็ต และรูปร่างและตำแหน่งของขอบเจ็ตดังกล่าวข้างต้น และส่งผลเพียงเล็กน้อยต่อ คุณลักษณะบนระนาบสมมาตรแนวตั้ง ดังจะเห็นได้จากการเปลี่ยนแปลงเพียงเล็กน้อยของเส้นทางของอุณหภูมิสูงสุดบน ระนาบสมมาตร, เส้นทางของจุดศูนย์กลางอุณหภูมิ, และ การลดลงของอุณหภูมิสูงสุดบนระนาบสมมาตร และการลดลง ของอุณหภูมิสูงสุด ในทางตรงกันข้าม พบว่าการหมุนควงส่งผลที่มีนัยสำคัญต่อคุณลักษณะของเจ็ตบนระนาบแนวนอน ดัง จะเห็นได้จากการเปลี่ยนแปลงอย่างมีนัยสำคัญของ เส้นทางของจุดศูนย์กลางอุณหภูมิบนระนาบแนวนอน ซึ่งพบการ เบี่ยงเบนออกจากแนวของระนาบสมมาตรแนวตั้งมากขึ้น เมื่อความเร็วในการหมุนควงเพิ่มมากขึ้น ผลการศึกษานี้ชี้แนะให้ เห็นถึงความแตกต่างของอิทธิพลของอัตราส่วนเสวิร์ลและอัตราส่วนความเร็วประสิทธิผลต่อคุณลักษณะของเจ็ตที่หมุนควง ในกระแสลมขวาง

ภาควิชา	<u>วิศวกรรมเครื่องกล</u>	ลายมือชื่อนิสิต
สาขาวิชา	วิศวกรรมเครื่องกล	ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษา
ปีการศึกษา	2544	ูลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษาร่วม

4170535121: MAJOR MECHANICAL ENGINEERING KEYWORD : SWIRLING JET/ JET IN CROSSFLOW/ TEMPERATURE DISTRIBUTION/ ROTATING PIPE/ MIXING WEERIN WANGJIRANIRAN: EFFECTS OF THE SWIRL NUMBER ON MIXING CHARACTERISTICS OF A HEATED SWIRLING JET IN CROSSFLOW THESIS ADVISOR: ASST. PROF. ASI BUNYAJITRADULYA, Ph.D.,150 pp.

Characteristics of swirling jet in crossflow were studied in general and the effects of swirl on the characteristics were investigated in particular. Heated swirling jet with non-zero circulation generated from a rotating pipe with honeycomb was used and temperature distributions in the cross planes downstream of the jet were surveyed in order to investigate both local and global mixing characteristics. The experiments were conducted at a fixed effective velocity ratio of 4.1, swirl ratio ranged from 0 (no swirl) to 0.82, and at Reynolds number of 12,000.

The results indicated that, swirl caused asymmetry in the jet structures and, hence, the temperature distribution within the jet, creating a region of high temperature and temperature gradient on the side which the jet tangential velocity was in the same direction as the crossflow velocity (suction side) and a corresponding region of low temperature and temperature gradient on side which the jet tangential velocity was in the opposite direction to the crossflow velocity (pressure side). This was attributed to the development, and the contrasting effect of swirl velocity on the development, of a skew mixing layer on each lateral edge of the jet. The degree of asymmetry was observed to increase with swirl. Nonetheless, it was also observed that, albeit the effects of swirl in the asymmetry of temperature distribution within the jet, the low temperature envelop describing the edge of the jet was relatively unchanged and symmetric.

The results showed that, within the present range of parameters, swirl had little influence on the global characteristics of the jet such as the spreading rate and the low temperature envelope mentioned above. In addition, the results also indicated that swirl had little influence on the global characteristics in the centerplane of the jet. This was seen through little change in the trajectory of maximum centerplane temperature, the projectedtrajectory of centroid temperature, the decay of maximum centerplane temperature, and the decay of the projected maximum temperature, with swirl. On the other hand, the effects of swirl on the global characteristics in the horizontal crossplane were pronounced. This was seen through significant change in the projected trajectory of centroid temperature with swirl. These results pointed out to the distinctive roles and effects of swirl and of the effective velocity ratio on the characteristic of swirling jet in crossflow.

Department	Mechanical	Student's signature
Field of study	Mechanical	Advisor's signature
Academic year	2001	Co-advisor's signature

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จถุล่วงได้ ด้วยความช่วยเหลือในทุกๆด้าน จากอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ของผู้วิจัย ผู้ช่วยศาสตราจารย์ คร. อศิ บุญจิตราคุลย์ ซึ่งได้คอยประสิทธิ์ประสาทความรู้ และคำแนะนำต่างๆ ที่เป็นประโยชน์อย่างสูงต่อการทำวิจัย อีกทั้งยังเป็นผู้มอบโอกาสที่ดีต่างๆ ในการเรียนรู้สิ่งที่เป็นประโยชน์ ทั้งในการศึกษาและการคำเนินชีวิตของผู้วิจัย

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ ดร. สมศักดิ์ ไชยะภินันท์ หัวหน้าภาควิชา วิศวกรรมเครื่องกล รองศาสตราจารย์ ดำรงศักดิ์ มลิลา และ ศาสตราจารย์ ดร. ปราโมทย์ เดชะอำไพ ที่ได้ เอื้อเพื้อและแนะนำสิ่งต่างๆ ที่เป็นประโยชน์ในการทำวิทยานิพนธ์ ทำให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้มีความสมบูรณ์ ในเนื้อหามากยิ่งขึ้น

งานวิจัยนี้ได้รับทุนอุดหนุนการวิจัยจากกองทุนเพื่อส่งเสริมการอนุรักษ์พลังงาน และจากโครงการ อุดหนุนและส่งเสริมวิทยานิพนธ์ระดับปริญญาโท-เอก ในสถาบันอุคมศึกษาของรัฐ ของทบวงมหาวิทยาลัย และจากบัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย นอกจากนี้ยังได้รับความอนุเคราะห์อุปกรณ์ในการทำวิจัย กือ Mechanical seal จากบริษัท ซิลเทค อินดัสทรี ซึ่งผู้วิจัยขอขอบพระคุณไว้ ณ ที่นี้

ณ เวลาที่ศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ที่ห้องปฏิบัติการวิจัยกลศาสตร์ของไหล ผู้วิจัยได้รับกำลังใจ และ กวามเอื้ออาทรจาก พี่ เพื่อน และน้อง ที่ห้องปฏิบัติการเป็นอย่างดี ผู้วิจัยขอขอบพระคุณ พี่เกียรติศักดิ์ กอบ กาญจนากร พี่ทศพล สถิต สุวงศ์กุล และพี่อลงกรณ์ พิมพ์พิณ ที่ให้คำปรึกษาในทุกๆด้าน พงศ์พฤทธิ์ อุปถัมภ์ นรากร สุทธิโชค นันทสุขเกษม สุเมธ ไตรภพสกุล และสิทธิพงศ์ สถาพรนานนท์ที่ได้ฝ่าฟันอุปสรรคตลอด การทำงานมาด้วยกัน รวมทั้ง กฤษณพงษ์ วงศ์สว่าง ธีระนันท์ เจริญศิลป์ ชาย เปรมพันธ์พงษ์ ปรมะ พรหม สุทธิรักษ์ ปิติพงศ์ เย็นจิตต์ ชมพิชาน์ ดูหิรัญ สุพจน์ เทพพิพัฒน์ และฐิติกัญ งามวุฒิวงศ์ อีกทั้ง ขอขอบพระคุณบุกลากรทุกคน ซึ่งไม่สามารถยกมากล่าวได้หมดในที่นี้ ที่ได้ช่วยเหลืองานในด้านต่างๆ ทำ ให้งานวิจัยนี้สำเร็จลุล่วงได้เป็นอย่างดี

และในท้ายที่สุด ขอกราบขอบพระคุณ บิดา-มารดา ของผู้วิจัยที่ได้ให้การสนับสนุนในด้านต่างๆ มา โดยดีตลอด ทำให้ผู้วิจัยมีแรงใจในการทำงานและไม่ย่อท้อต่ออุปสรรกที่เกิดขึ้น

วีรินทร์ หวังจิรนิรันคร์

สารบัญ

หน้า

บทคัดย่	อภาษาไ	ทย	্ 1
บทคัดย่	อภาษาอ้	ังกฤษ	ิจ
กิตติกรร	ามประก	าศ	<u>ิ</u> ม
สารบัญ <u></u>			¥
สารบัญ	ตาราง <u>.</u>		ា
สารบัญ	รูปภาพ_		ារ្យ
รายการส	สัญลักษ	ໝ໌	ฑ
บทที่ 1	บทน <u>ำ</u>		1
	1.1	ความเป็นม <mark>าและความสำคัญของปัญหา</mark>	1
	1.2	งานวิจัยที่ผ่านมา	2
	1.3	วัตถุประสงค์ของงานวิจัย	11
	1.4	แนวทางการทำวิจัย	11
	1.5	ผลที่คาดว่าจะได้รั <mark>บ</mark> จากวิทยานิพนธ์	13
บทที่ 2	ชุดทดส	ลองและการทดลอง	15
	2.1	ชุคทคลอง	15
	2.2	พิกัดอ้างอิงที่ใช้การทดลอง	
	2.3	สภาวะของการทดลอง <u></u>	19
	2.4	วิธีการทคลองและอุปกรณ์การวัค <u></u>	20
บทที่ 3	ผลการ	ทคลอง	25
	3.1	ผลการวัดสภาวะเริ่มต้น	25
	3.2	ผลการศึกษาคุณลักษณะเฉพาะหน้าตัด	28
	3.3	ผลการศึกษาคุณลักษณะ โดยรวม	37

สารบัญ (ต่อ)

ሻ

	Ŷ	
ห	นา	
	\mathbf{r}	

บทที่ 4	อภิปร	รายผลการทคลอง	42
บทที่ 5	สรุปค	ผลการทดลอง	47
	5.1	สรุปผลการทคลอง	<u></u> 47
	5.2	ข้อเสนอแนะสำหรับงานวิจัยในอนาคต <u>.</u>	48
ประมวส	ลตาราง	ı	50
ประมวล	ลรูปภา	W	57
รายการ	อ้างอิง <u></u>		
ภาคผน′	วก		130
	ภาคเ	ผนวกก	131
	ภาคเ	ผนวกข	137
	ภาคเ	ผนวกค	
1	e a		

สถาบันวิทยบริการ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สารบัญตาราง

ตารางที่ 1.1	สรุปผลงานวิจัยที่ผ่านมา: การศึกษาคุณลักษณะของเจ็ตในกระแสลมขวาง	51
ตารางที่ 1.2	สรุปผลงานวิจัยที่ผ่านมา: การศึกษาผลของพารามิเตอร์ต่างๆที่มีต่อ	
	คุณลักษณะของเจ็ตในกระแสลมขวาง <u>.</u>	54
ตารางที่ 2.1	รายละเอียดพารามิเต <mark>อร์ในการทคลองและควา</mark> มคลาคเคลื่อนในแต่ละกรณ <u>ี</u>	56
ตารางที่ 2.2	รายละเอียดของปริมาณต่างๆในแต่ละกรณี	56

สารบัญรูปภาพ

รูปที่ 1.1	การใช้งานที่พบการไหลแบบเจ็ตในกระแสลมขวาง	_58
รูปที่ 1.2	ลักษณะของ Circular Turbulent Jet (Rajaratnam, 1976)	58
รูปที่ 1.3	ลักษณะของเจี้ตในกระแสลมขวาง (Rajaratnam, 1976)	_59
รูปที่ 1.4	โครงสร้างของ Vortical structure ของเจ็ตในกระแสลมขวาง (Existent Deather 1004)	50
รปที่ 1 5	(FIIC and ROSINKO, 1994)	59 60
มูมก 1.5 จะปลี่ 1 ๔	โลระสร้างเริ่าวอย Nace field และเล็กในอระบบสอนแววง ซึ่งแสองเป็	<u></u> 00
э́пи 1.0		ц (1
id	Isosurface 101 Vorticity (Yuan et al., 1999)	61
รูปที่ 1.7	โครงสร้างของ Hanging vortices (Yuan et al., 1999)	61
รูปที่ 1.8	โครงสร้างของ Spanwise rollers ซึ่งแสดงเป็น Instantaneous contour	
	ของ Spanwise vorticity โคยเส้นประแสดงค่าลบ (Yuan et at., 1999) _	<u>62</u>
รูปที่ 1.9	เส้นทางของเจ็ตในกระแสลมขวาง (Pratte and Baines, 1967)	_63
รูปที่ 1.10	เส้นทางของความเร็วและอุณหภูมิในกรณี <i>T_i-T_o</i> = 0, <i>T_i-T_o</i> = 75 F และ	
	T_j - $T_o = 320$ F (Kamotani and Greber, 1972)	_64
รูปที่ 1.11	Centerline trajectory গত। Scalar concentration	
	(Smith and Mungal, 1998)	64
รูปที่ 1.12	การลดลงของอุณหภูมิตามแนวแกนเจ็ต (ξ) บนระนาบสมมาตร (Kamotar	ni
	and Graber, 1972)	65
รูปที่ 1.13	การลดลงของอุณหภูมิตามแนว Downstream (x) บนระนาบสมมาตร	
	(Sherif and Pletcher, 1989)	65
รูปที่ 1.14	การลคลงของ Concentration ตามแนวแกนเงิต (s)	
id	(Smith and Mungal, 1998)	66
รูปที่ 1.15	ผลของการติด Tab ที่มีต่อเจ็ตในกระแสลมขวาง (Zaman and Foss, 1997)	) <u>67</u>
รูปที่ 1.16	การกระจายของความดันสถิตในทิศทางต่างๆ (Zaman and Foss, 1997)	67
รูปที่ 1.17	ผลของระดับความปั่นป่วนและการหมุนควงที่มีต่อความคันพื้นผิวที่	
	อัตราส่วนความเร็วเท่ากับ 4	68
รูปที่ 1.18	Contour VON Mean concentration (Niederhaus et al., 1997)	_69
รูปที่ 1.19	คุณลักษณะการผสมของ Concentration (Niederhaus et al., 1997)	_70
รูปที่ 1.20	ผลของการหมุนควงที่มีต่อการผสม (Niederhaus et al., 1997)	_70
รูปที่ 2.1	รูป Schematic ของอุโมงค์ลม (หน่วยเซนติเมตร)	71

สารบัญรูปภาพ (ต่อ)

หน้า

รูปที่ 2.2	พัคลมหอยโข่ง (Centrifugal Blower) ชนิคใบพัคแบบ Backward-cur	ved
	airfoil ขนาค 30 กิโลวัตต์ที่ใช้สำหรับอุโมงค์ลม	71
รูปที่ 2.3	ส่วนขยายพื้นที่หน้าตัดซึ่งประกอบด้วย Main diffuser และ	
	Adapter diffuser	72
รูปที่ 2.4	ห้องจัดปรับการใหล (Settling chamber) และ Contraction ของอุโมงศ์	າ໌ຄມ <u>7</u> 2
รูปที่ 2.5	หน้าตัดทดสอบ (Test section) ทั้ง 2 <mark>ส่วนของอุโมงค์ลม</mark>	73
รูปที่ 2.6	ภายในหน้าตัดทุดสอบ (Test section) ส่วนแรก	73
รูปที่ 2.7	รูป Schematic ของชุดเจ็ตแบบท่อหมุน	74
รูปที่ 2.8	ชุดเจ็ตแบบท่อหมุนทั้ง 3 ส่วนคือ Orifice section, Heating chamber เ	ແລະ
	Rotating pipe	74
รูปที่ 2.9	ส่วนของพัดลมและ Orifice	75
รูปที่ 2.10	ส่วน Heating chamber	76
รูปที่ 2.11	รูป Schematic ของส่วนท่อหมุน (Rotating pipe)	77
รูปที่ 2.12	รูปถ่ายส่วนท่อหมุน (Rotating pipe)	78
รูปที่ 2.13	วงจรที่ใช้ควบคุม <mark>ความเร็วของท่อหมุน</mark>	79
รูปที่ 2.14	พิกัดอ้างอิงที่ใช้ในการทดลอง <u></u>	
รูปที่ 2.15	รูป Schematic ของ Probe ที่ใช้วัด	81
รูปที่ 2.16	รูปถ่ายของ Probe ที่ใช้วัด	
รูปที่ 2.17	อุปกรณ์การวัดอื่นๆ	83
รูปที่ 2.18	ลักษณะการวัดสภาวะเริ่มต้นที่ปากเจ็ต	84
รูปที่ 2.19	ผลการสอบเทียบ Thermocouple เทียบกับอุปกรณ์มาตรฐานคือ	
	Thermometer	84
รูปที่ 2.20	ลักษณะการวัคการกระจายของอุณหภูมิเป็นหน้าตัด	85
รูปที่ 3.1	ความสม่ำเสมอของความเร็วในแนวแกนเฉลี่ย (<i>u</i>) ของกระแสลมขวาง	
	ที่หน้าตัด <i>x</i> = -15 cm	86
รูปที่ 3.2	รูปร่างของ Boundary layer บนผนังทั้ง 4 ด้านในหน้าตัดทดสอบ	87
รูปที่ 3.3	รูปร่างความเร็วในแนวแกนของเจ็ตอากาศที่ทางออกเจ็ต <u>.</u>	88
รูปที่ 3.4	รูปร่างความเร็วในแนวสัมผัสของเจ็ตอากาศที่ทางออกเจ็ต	89
รูปที่ 3.5	รูปร่างอุณหภูมิของเจ็ตอากาศที่ทางออกเจ็ต	90
รูปที่ 3.6	ปริมาตรควบคุมในการวิเตราะห์คุณลักษณะการผสมที่แสดงโดย C _{TG}	90

สารบัญรูปภาพ (ต่อ)

รูปที่ 3.7	การนิยามด้าน Pressure และ Suction	<u>91</u>
รูปที่ 3.8	Centerplane Trajectory (y_T) และ Centroid Trajectory (\overline{y}_T)	
	ของอุณหภูมิ สำหรับกรณี Sr0	<u>91</u>
รูปที่ 3.9	การกระจายของสัมประสิทธิ์อ <mark>ุณหภู</mark> มิรวม (<i>C_{TG}</i>) ในแต่ละหน้าตัดตามแนว	
	Downstream (x) สำหรับกรณี Sr0	<u>92</u>
รูปที่ 3.10	การกระจายของสัมประสิทธิ์อุณหภูมิรวม (C_{TG}) ในแต่ละหน้าตัดตามแนว	
	Downstream (x) สำหรับกรณี Sr17	<u>93</u>
รูปที่ 3.11	การกระจายของสัมประสิทธิ์อุณหภูมิรวม (C_{TG}) ในแต่ละหน้าตัดตามแนว	
	Downstream (x) สำหรับกรณี Sr52	<u>94</u>
รูปที่ 3.12	การกระจายของสัมประสิทธิ์อุณหภูมิรวม (C_{TG}) ในแต่ละหน้าตัดตามแนว	
	Downstream (x) สำหรับกรณี Sr82	<u>95</u>
รูปที่ 3.13	การกระจายของสัมประสิทธิ์อุณหภูมิเฉพาะ (C_{TL}) ในแต่ละหน้าตัดตามแนว	
	Downstream (x) สำหรับกรณี Sr0	<u>96</u>
รูปที่ 3.14	การกระจายของสัมประสิทธิ์อุณหภูมิเฉพาะ (C_{TL}) ในแต่ละหน้าตัดตามแนว	
	Downstream (x) สำหรับกรณี Sr17	<u>97</u>
รูปที่ 3.15	การกระจายของสัมประสิทธิ์อุณหภูมิเฉพาะ (C_{TL}) ในแต่ละหน้าตัดตามแนว	
	Downstream (x) สำหรับกรณี Sr52	98
รูปที่ 3.16	การกระจายของสัมประสิทธิ์อุณหภูมิเฉพาะ (C_{TL}) ในแต่ละหน้าตัดตามแนว	
·	Downstream (x) สำหรับกรณี Sr82	99
รูปที่ 3.17	การพัฒนาตัวของเจ็ตในแต่ละกรณี โดยเปรียบเทียบที่หน้าตัดต่างๆกันที่	
	$C_{TL} = 0.8$	100
รูปที่ 3.18	การพัฒนาตัวของเจ็ตในแต่ละกรณีโดยเปรียบเทียบที่หน้าตัดต่างๆกันที	
entri 2 10	$C_{TL} = 0.5$	101
<u> 1</u> Ш 2.19	$C_{TI} = 0.2$	102
รูปที่ 3.20	การกระจายของสัมประสิทธิ์อุณหภูมิรวม (C_{TG}) เปรียบเทียบกัน	
	ในแต่ละกรณ <u>ี</u>	103
รูปที่ 3.21	การกระจายของสัมประสิทธิ์อุณหภูมิรวม (C_{TL}) เปรียบเทียบกัน	
	ในแต่ละกรณ <u>ี</u>	106

สารบัญรูปภาพ (ต่อ)

รูปที่ 3.22	การเปรียบเทียบระดับของการหมุนควงที่มีต่อระดับอุณหภูมิที่ $C_{TL} = 0.8$	
	ตามแนว Downstream (x)	109
รูปที่ 3.23	การเปรียบเทียบระดับของการหมุนควงที่มีต่อระดับอุณหภูมิที่ $C_{TL} = 0.5$	
	ตามแนว Downstream (x)	110
รูปที่ 3.24	การเปรียบเทียบระดับของการหมุนควงที่มีต่อระดับอุณหภูมิที่ $C_{TL}=0.2$	
	ตามแนว Downstream (x)	111
รูปที่ 3.25	การกระจายของสัมประสิทธิ์อุณหภูมิรวม (C_{TG}) โดยเปรียบเทียบทิศทาง	
	การหมุนของท่อเจ็ตในกรณี Sr52 และ Sr82 ที่ <i>x/rd</i> = 0.25	112
รูปที่ 3.26	Centerplane Trajectory (y_T) และ Centroid Trajectory (\overline{y}_T) ของอุล	แหภูมิ
	สำหรับกรณี Sr0 เปรียบเทียบกับ Centerline Trajectory ของอุณหภูมิ ()	(v_T)
	และความเร็ว (y _u) ของ Kamotani and Greber (1972)	113
รูปที่ 3.27	Centerplane Trajectory ของอุณหภูมิ (y_T) เปรียบเทียบกันในแต่ละกรส	นี้ <u>1</u> 13
รูปที่ 3.28	Centroid Trajectory ของอุณหภูมิ เปรียบเทียบกันในแต่ละกรณี	114
รูปที่ 3.29	Centerplane decay ตามแนว Downstream (x) ในแต่ละกรณ <u>ี</u>	115
รูปที่ 3.30	Centerplane decay ตามแนวแกนเจ็ต (s) ในแต่ละกรณี	116
รูปที่ 3.31	Maximum decay ตามแนว Downstream (x) ในแต่ละกรณี	117
รูปที่ 3.32	Maximum decay ตามแนวแกนเจ็ต (s) บนสเกลเชิงเส้น ในแต่ละกรณี	118
รูปที่ 3.33	การขยายตัวของเจ็ตตามแนว Downstream (x) ในแต่ละกรณี	119
รูปที่ 3.34	การขยายตัวของเจ็ตตามแนวแกนเจ็ต (s) ในแต่ละกรณี	120
รูปที่ 4.1	Vector ความเร็วซึ่งทำให้เกิด Skewed mixing layer ที่ปากเจ็ต	
รูปที่ 4.2	การเปลี่ยนทิศทางของ <i>นี_{mcs}</i> ที่ Swirl ratio ต่างๆ	122
รูปที่ 4.3 🔍	การเปลี่ยนแปลงของค่า $m eta$ ตาม Swirl ratio ที่ $r_{v} = 4$	123
รูปที่ 4.4	การเปลี่ยนแปลงของค่า eta ตาม Swirl ratio โดยเปรียบเทียบที่ $r_{ m v}$ ต่างๆ	123
รูปที่ 4.5	แบบจำลองของการเกิดแรงเนื่องจากความคัน	124
รูปที่ 4.6	รูปร่าง Contour ของอุณหภูมิในงานวิจัยนี้เปรียบเทียบกับ Contour	
	ของปริมาณ Scalar concentration จาก Niederhaus et al. (1997)	125
รูปที่ 5.1	การกระจายของความเร็วเริ่มต้นที่ปากเจ็ตของเจ็ตในกระแสลมขวาง	126

รายการสัญลักษณ์

A	พื้นที่หน้าตัดรวมของเจ็ต
C_{px}	ค่าสัมประสิทธิ์ความคันรวมของ Pitot (Coefficient of pitot pressure) ในแนวแกน
$C_{p\theta}$	ค่าสัมประสิทธิ์ความคันรวมของ Pitot (Coefficient of pitot pressure) ในแนวสัมผัส
C_T	ค่าสัมประสิทธิ์อุณหภูมิ (Coefficient of temperature)
C_{TG}	ค่าสัมประสิทธิ์อุณหภูมิรวม (Global coefficient of temperature)
C_{TL}	ค่าสัมประสิทธิ์อุณหภูมิเ <mark>ฉพาะหน้าตัด (Lo</mark> cal coefficient of temperature)
d	ระยะเส้นผ่านศูนย์ <mark>กลางเจ็ต</mark>
Fr	Densimetric Froude numbera
G_{x}	ฟลักซ์ตามแนวแกนเจ็ตของโมเมนตัมตามแนวแกนเจ็ต
	(Axial momentum flux of axial momentum)
$G_ heta$	ฟลักซ์ตามแนวแกนเจ็ตของโมเมนตัมเชิงมุม
h , $h_{_j}$, $h_{_{cf}}$	(Axial momentum flux of angular momentum) เอนทาลปีของเจ็ตอากาศหลังการผสม, เอนทาลปีเริ่มต้นของเจ็ท และ เอนทาลปีเริ่มต้นของ
	กระแสลมขวาง
Κ	Calibration function จากการสอบเทียบ Yaw probe
l	ความยาวเส้นรอบรูปข <mark>องท่อเจ็ต</mark>
$\stackrel{\bullet}{m}, \stackrel{\bullet}{m}_{j}, \stackrel{\bullet}{m}_{cf}$	อัตราการไหลโดยมว <mark>ลของเจ็ตอากาศหลังการ</mark> ผสม, อัตราการไหลโดยมวลเริ่มต้นของเจ็ต
	และอัตราการ ใหล โดยมวลเริ่มต้นของกระแสลมขวาง
р	ค่าความคันรวมที่ตำแหน่งใดๆ
p_{C}	ค่าความคัน <mark>รว</mark> มที่ตำแหน่งกึ่งกลางที่ปากทางออกขอ <mark>งเ</mark> จ็ต
p_E	ค่าความคันรวมเฉลี่ยระหว่าง 2 จุคที่ขอบของเจ็ต
P_0	ค่าความคันรวมจริงจาก Pitot probe ในการสอบเทียบ Yaw probe
P_1, P_2, P_3	ค่าความคันรวมของจากเข็มอันที่ 1, 2 และ 3 ของ Yaw probe 🔍
ΔP	ค่าความคันจลน์ในการสอบเทียบ Yaw probe
Nu	ค่า Nusselt number
r	อัตราส่วนความเร็วประสิทธิผล (Effective velocity Ratio)
	ระยะตามแนวรัศมีของเจ็ต
r_d	อัตราส่วนความหนาแน่นระหว่างเจ็ตและกระแสลมขวาง (Density ratio)
r _m	อัตราส่วนโมเมนตัมระหว่างเจ็ตและกระแสลมขวาง (Momentum ratio)
r _v	อัตราส่วนความเร็วระหว่างเจ็ตและกระแสลมขวาง (Velocity ratio)
R	รัศมีของท่อเจ็ต

<i>R</i> _{0.2}	รัศมีสมมูลของพื้นที่วงกลมซึ่งครอบคลุมพื้นที่ภายในบริเวณ $C_{\scriptscriptstyle TL}=0.2$
<i>R</i> _{0.5}	รัศมีสมมูลของพื้นที่วงกลมซึ่งครอบคลุมพื้นที่ภายในบริเวณ $C_{\scriptscriptstyle TL}=0.5$
Re _{cf}	เรย์โนลค์สนัมเบอร์ (Reynolds Number) เทียบกับความเร็วในแนวแกนของกระแสลม
-	ขวาง
Re_{j}	เรย์โนลค์สนัมเบอร์ (Reynolds Number) เทียบกับความเร็วในแนวแกนของเจ็ต
S	ระยะตามแนวแกนธรรมชาติเจ็ตบนระนาบสมมาตร
Sn	สเวิร์ลนัมเบอร์ (Swirl number)
Sr	อัตราส่วนสเวิร์ล (Swirl ratio)
T_{i}	อุณหภูมิของเจ็ตอ <mark>ากาศที่ปากเจ็</mark> ต
\overline{T}_{j}	อุณหภูมิเฉลี่ยแบบพื้นที่ (Area-averaged temperature) ที่ปากเจ็ต
T_{cf}	อุณหภูมิของ <mark>กระแส</mark> ลมขวาง
$T_{\rm max}$	อุณหภูมิสูงสุด <mark>ตามแนวที่ทำการวั</mark> ด
T_r	อุณหภูมิบรรยากาศ (Room temperature)
и	ความเร็วใ <mark>นแนวแกนที่ตำแหน่งใดๆ</mark>
<i>u</i> _{cf}	ขนาคความเร็วของกระแสลมขวาง
$\frac{1}{u_{cf}}$	ความเร็วเฉลี่ย <mark>น</mark> อก <mark>ชั้นขอบเขตของกระแสลมขวาง</mark>
\vec{u}_{cf}	เวคเตอร์ความเร็ว <mark>ของกระแสลมขวาง</mark>
<i>u</i> _{<i>i</i>}	ขนาดความเร็วตามแน <mark>วแกนของเจ็ต</mark>
$\frac{-}{u_j}$	ความเร็วตามแนวแกนเฉลี่ยแบบพื้นที่ (Area-averaged axial velocity) ที่ปากเจ็ต
\vec{u}_{j}	เวกเตอร์ความเร็วในแนวแกนของเจ็ต
\vec{u}_{js}	เวคเตอร์รวมระหว่าง $ar{u}_j$ และ $ar{u}_s$
<i>U</i> _{max}	ความเร็วตามแนวแกนสูงสุดตามแนวที่ทำการวัด
\vec{u}_{mc}	เวคเตอร์รวมระหว่าง $ar{u}_j$ และ $ar{u}_{cf}$
	(Mean convective velocity vector of jet in crossflow)
u_{mc}	ขนาดของ \vec{u}_{mc}
\vec{u}_{mcs}	เวกเตอร์รวมระหว่าง $ar{u}_{_{js}}$ และ $ar{u}_{_{cf}}$
	(Mean convective velocity vector of swirling jet in crossflow)
u_{mcs}	ขนาดของ \vec{u}_{mcs}
\vec{u}_{ncf}	ส่วนประกอบในแนวตั้งฉากของ $ar{u}_{_{cf}}$ บน $ar{u}_{_{mcs}}$
u_{ncf}	ขนาดของ $ar{u}_{ncf}$
\vec{u}_{njs}	ส่วนประกอบในแนวตั้งฉากของ $ar{u}_{_{js}}$ บน $ar{u}_{_{mcs}}$
u _{njs}	ขนาดของ \vec{u}_{njs}
\vec{u}_s	เวกเตอร์ความเร็วในแนวสัมผัสของเจ็ตที่ขอบท่อเจ็ต

เวกเตอร์ความเร็วในแนวสัมผัสของเจ็ตที่ระยะตามแนวแกนเจ็ต (s) ใดๆ
ความเร็วตามแนวสัมผัสของเจ็ตที่ตำแหน่งใดๆ
ความเร็วตามแนวสัมผัสของท่อเจ็ต
ความเร็วตามแนวสัมผัสของเจ็ตที่ขอบท่อเจ็ต
ระยะตามแนว Downstream, Transverse และ Spanwise ตามพิกัคอ้างอิงหลัก
ระยะตามแนว Downstream, Transverse และ Spanwise ตามพิกัคอ้างอิงกับท่อเจ็ต
ระยะตามแนว Downstream <mark>ที่อุณ</mark> หภูมิลดลงครึ่งหนึ่งของอุณหภูมิที่ปากเจ็ต
Centerplane trajectory ของอุณหภูมิบนระนาบสมมาตร (ระนาบ x-y)
Centerplane trajectory ของความเร็วบนระนาบสมมาตร (ระนาบ x-y)
Centroid trajectory ของอุณหภูมิบนระนาบสมมาตร (ระนาบ x-y)
Centroid trajectory ของอุณหภูมิบนระนาบแนวนอน (ระนาบ <i>x-z</i>)

อักษรกรีก

Ω	ความเร็วเชิงมุม <mark>ของท่อเจ็ต</mark>
α	มุมเอียงของเข็มของ Yaw probe
β	กำลังของ Skewed mixing layer
δ	ค่าความไม่แน่นอ <mark>นในการทดลอง (Uncertainty</mark>)
$\delta_{\scriptscriptstyle 0.95}$	ความหนาของชั้นขอบเขตที่ตำแหน่งซึ่งมีความเร็วเป็น 95% ของความเร็ว เฉลี่ยนอกชั้นขอบเขตของกระแสมขวาง
γ_{mcs}	มุมของ <i>ū_{mcs}</i> เทียบกับแกน y
Γ	ค่า Circulation ของเจ็ตอากาศรอบปากเจ็ต
$\eta_{_{0.5}},\zeta_{_{0.5}}$	ครึ่งหนึ่งของความกว้างตามแนว Transverse และ Spanwise ที่มีอุณหภูมิเป็นครึ่งหนึ่ง
	ของอุณหภูมมากที่สุดบนแนว Transverse และ Spanwise ตามพี่กิดธรรมชาต์ของเจ็ต
$\theta_{_{js}}$	มุมของ <i>ū</i> , เทียบกับแกน y
ρ_j	ค่าความหนาแน่นของเจ็ตอากาศ
$ ho_{\scriptscriptstyle cf}$	ค่าความหนาแน่นของกระแสลมขวาง
ξ, η, ζ	ระยะตามแนว Downstream, Transverse และ Spanwise ตามพิกัดธรรมชาติของเจ็ต

บทที่ 1 บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การใหลแบบเง็ตในกระแสลมขวางเป็นการใหลพื้นฐานที่พบอย่างกว้างขวาง ไม่ว่าจะเป็น การใช้งานทางด้านอุตสาหกรรม เช่น การจีดเชื้อเพลิงเข้าผสมกับอากาศในกระบวนการเผาไหม้ใน Combustor, การระบายความร้อนบริเวณพื้นผิว (Film cooling) ของใบพัดใน Gas turbine, การ ผสมสารเกมีในถังกวน และยังพบในการใช้งานทางด้านอากาศยาน เช่น การควบคุมการขึ้นลงใน แนวดิ่งของเครื่องบินแบบ V/STOL (Vertical Short Take Off and Landing) นอกจากนี้ยังพบ ในการใช้งานที่เกี่ยวข้องกับสิ่งแวดล้อมและมลภาวะ เช่น การระบายความร้อนจากท่อน้ำทิ้งของ โรงงานอุตสาหกรรมสู่แหล่งน้ำ และการระบายอากาศเสียจากปล่องควัน โดยแสดงลักษณะที่พบใน การใช้งานต่างๆดังรูปที่ 1 . 1

ในงานวิจัยที่ผ่านมา ได้มีการศึกษาถึงคุณลักษณะของเจ็ตในกระแสลมขวางซึ่งเป็นรูปแบบ หนึ่งของการไหลของอากาศและเชื้อเพลิงในห้องเผาไหม้ ไม่ว่าจะเป็นการศึกษาคุณลักษณะด้าน การผสม เช่น งานวิจัยของ Pratte and Baines (1967), Smith and Mungal (1998) และ Yuan and Street (1998) โดยได้มีการพิจารณาและเปรียบเทียบคุณลักษณะของการผสมดังกล่าวจาก ปริมาณบ่งชี้ต่างๆ เช่น การแผ่ขยายของเจ็ต, การลดลงของกวามเร็วเฉลี่ย และระดับความปั่นป่วน ของการไหล นอกจากนี้ยังมีการศึกษาเกี่ยวกับเส้นทางของเจ็ตที่พุ่งทะลุเข้าไปในกระแสลมขวาง

ซึ่งผลการศึกษาที่ได้จะเป็นข้อมูลโดยตรงในการออกแบบลักษณะของห้องเผาไหม้ เนื่องจากการไหลแบบนี้มีโครงสร้างที่ซับซ้อน จึงมีการศึกษาเกี่ยวกับโครงสร้างของการ ไหลแบบเจ็ตในกระแสลมขวาง (Fric and Roshko, 1994) เพื่อให้เกิดความเข้าใจในลักษณะและ ที่มาของรูปแบบการไหลที่เกิดขึ้น อันจะเป็นประโยชน์ต่อการควบคุมการไหลและการปรับปรุง ประสิทธิภาพการผสมให้ดียิ่งขึ้น

นอกจากนี้ ในงานวิจัยที่ผ่านมา Yuan et al. (1999) พบว่าการเปลี่ยนแปลงสภาวะการ ใหลเริ่มต้นที่ปากเจ็ตมีผลต่อการพัฒนาตัวของเจ็ตในกระแสลมขวางเป็นอย่างมาก จึงได้มีการศึกษา ถึงการเปลี่ยนแปลงสภาวะเริ่มต้นดังกล่าวในรูปแบบต่างๆอย่างกว้างขวาง โดยเฉพาะการไหลแบบ หมุนควง (Swirling flow) อันเป็นที่ทราบดีว่า มีส่วนอย่างมากในการเพิ่มประสิทธิภาพการผสม ของเจ็ตอิสระ (Free jet) เช่น จากงานวิจัยของ Naughton et al. (1997), Feyedelem and Sarpkaya (1997) และ Wangjiraniran et al. (1999) อันจะเห็นได้จากการประยุกต์ใช้การไหล แบบหมุนควงในการเพิ่มประสิทธิภาพการผสมของอากาศกับเชื้อเพลิงในห้องเผาไหม้ ซึ่งจะเป็น การเพิ่มประสิทธิภาพการเผาไหม้ อย่างไรก็ตามในกรณีของการไหลแบบหมุนควงของเจ็ตใน กระแสลมขวางยังมีผู้ศึกษาน้อย โดยมีการใช้การฉีดอากาศในแนวสัมผัส (Kavsaoglu and Schetz, 1989) และการใช้ใบพัด (Niederhaus et al., 1997) ในการควบคุมการหมุนควง ซึ่งจะ ทำให้มีผลรวมของค่า Circulation รอบปากเจ็ตเท่ากับศูนย์ (Zero circulation) ดังนั้น จึงยังไม่มี ข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับคุณลักษณะของการใหลดังกล่าวเพียงพอ โดยเฉพาะกรณีที่สภาวะเริ่มต้นของ เจ็ตที่มีผลรวมของค่า Circulation รอบปากเจ็ตไม่เท่ากับศูนย์ (Non-zero circulation) ซึ่งอาจ

เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาประสิทธิภาพของการผสมอันจะนำมาซึ่งการใช้พลังงานให้มี ประสิทธิภาพดียิ่งขึ้นต่อไป

1.2 งานวิจัยที่ผ่านมา

1.2.1 เจ็ตอิสระ (Free jet) และเจ็ตอิสระที่หมุนควง (Swirling jet)

Rajaratnam (1976) ได้แบ่งลักษณะของเจ็ตอิสระ (Free jet) ออกเป็น 3 บริเวณดังรูปที่ 1.2 ได้แก่ 1) บริเวณ Potential core ซึ่งเป็นบริเวณที่มีความเร็วสม่ำเสมอ ยังไม่ได้รับผลของ Shear layer ที่ปากเจ็ต 2) บริเวณ Flow development ซึ่งเป็นบริเวณที่มีการพัฒนาของ Shear layer ที่เกิดจากความไม่ต่อเนื่องของความเร็วระหว่างเจ็ต และบรรยากาศ โดยบริเวณนี้ครอบคลุม จากบริเวณปากเจ็ตถึงบริเวณปลายของ Potential core และ 3) บริเวณ Fully developed flow ซึ่งเป็นบริเวณที่มีคุณสมบัติ Similarity ดังผลการทดลองของ Corrsin (1946), Hinze and Zijnen (1949), Albertson et al. (1950) และ Abramovich (1963) จากการวิเคราะห์โดยการ ใช้คุณสมบัติ Similarity ดังกล่าว Townsend (1956) และ Tennekes and Lumley (1972) พบว่าการขยายตัว (Spread rate) ของ Turbulent jet ซึ่งแสดงโดยความหนาของเจ็ตแปรตาม ระยะทางตามแนวแกนเจ็ต และความเร็วในแนวแกนของเจ็ตแปรผกผันกับระยะทางตามแนวแกน เจ็ตอีกด้วย

ที่ผ่านมาได้มีการศึกษาพารามิเตอร์ต่างๆที่มีผลต่อคุณลักษณะของเจ็ตอิสระ และพบว่าการ เปลี่ยนแปลงสภาวะเริ่มต้นที่ปากเจ็ตมีผลต่อคุณลักษณะดังกล่าว ดังนั้นจึงมีการศึกษาเกี่ยวกับการ เปลี่ยนแปลงคุณสมบัติที่ปากเจ็ตรูปแบบต่างๆ เช่น การเปลี่ยนรูปร่างของเจ็ต (Han and Taghavi, 1998; Gutmark and Grinstein, 1999 และ Zaman, 1999) การติดตั้ง Vortex generator ที่ ปากเจ็ต เช่น (Bradbury and Khadem, 1975 และ Zaman et al., 1994) และอื่นๆ โดยรูปแบบ หนึ่งที่ได้รับความสนใจและมีการศึกษาอย่างกว้างขวางคือ การประยุกต์ใช้การไหลแบบหมุนควง (Swirling flow) กับเจ็ตอิสระ ซึ่งจะเกี่ยวข้องโดยตรงกับคุณลักษณะการผสมโดยมีรายละเอียด ของการศึกษาเจ็ตอิสระที่หมุนควง (Swirling jet) ดังนี้

Feyedelem and Sarpkaya (1997) ได้สรุปคุณลักษณะของเจ็ตอิสระที่หมุนควง (Swirling jet) จากการศึกษาที่ผ่านมา โดยพบว่าเจ็ตอิสระที่หมุนควงจะมีการขยายตัว (Spread rate) และการลดลงของความเร็วตามแนวแกนเจ็ต (Decay rate) รวมทั้งปริมาณ Turbulence intensity มากกว่าเจ็ตอิสระที่ไม่มีการหมุนควง ซึ่งแสดงถึงการผสมที่ดีกว่าเจ็ตอิสระที่ไม่มีการ หมุนควง นอกจากนี้ยังพบว่าพารามิเตอร์สำคัญที่มีผลต่อคุณลักษณะของเจ็ตที่หมุนควงบริเวณ Near field คือ ก่า Swirl number ซึ่งแสดงถึงระดับของการหมุนควงและนิยามเป็นอัตราส่วน ระหว่างฟลักซ์ตามแนวแกนเจ็ตของโมเมนตัมเชิงมุมรอบแกนเจ็ตกับฟลักตามแนวแกนเจ็ตของ โมเมนตัมเชิงเส้นในแนวแกนของเจ็ต นอกจากนี้รูปแบบการกระจายตัวของความเร็วเริ่มด้นของเจ็ต นั้นก็มีส่วนสำคัญต่อการพัฒนาตัวของเจ็ตค้วย และยังพบว่าการขยายตัว (Spread rate) ของเจ็ต อิสระที่หมุนควงนั้น ได้รับอิทธิพลของ Static pressure gradient ที่เกิดขึ้นเนื่องจากการการโค้ง ตัวของ Streamline ของเจ็ตมากกว่าอิทธิพลของ Turbulent mixing ซึ่งต่างจากในกรณีของเจ็ตที่ ไม่หมุนควง และที่ก่า Swirl number สูงๆจะทำให้เส้นทางของความเร็วสูงสุดเลื่อนออกจาก แนวแกนเจ็ต และหากอยู่ในสภาวะที่เหมาะสมคือที่ Swirl number ประมาณ 0.48-0.50 จะเกิด Vortex breakdown ซึ่งเป็นปรากฎการณ์การเกิดการเปลี่ยนแปลงอย่างกะทันหันของความเร็วใน แนวแกน (*u*) และอาจเกิดบริเวณที่มีการหมุนวน (Recirculation zone) ในตัวเจ็ตได้

Billant et al. (1998) ได้ศึกษา Vortex breakdown ชนิดต่างๆในเจ็ตน้ำที่หมุนควง และ พบว่าปรากฎการณ์ Vortex breakdown นี้เริ่มเกิดขึ้นที่ค่า Swirl number ประมาณ 1.3 – 1.4 นอกจากนี้ยังพบลักษณะต่างๆของการเกิด Vortex breakdown ซึ่งสามารถแบ่งออกได้เป็นแบบ Bubble และแบบ Cone โดยที่ Reynolds number สูงๆจะมีลักษณะของการเกิด Vortex breakdown เป็นแบบ Asymmetric bubble และ Asymmetric cone

นอกจากนี้ยังมีการศึกษาอื่นๆที่เกี่ยวข้องกับ Vortex breakdown เช่น Hall (1972), Leibovich (1978) และ Escudier and Zehnder (1982) และที่เกี่ยวข้องกับเจ็ตที่หมุนควง เช่น Farokhi et al. (1988), Wu et al. (1992), Panda and Mclaughlin (1994) และ Naughton et al. (1997)

1.2.2 เจ็ตในกระแสลมขวาง

การศึกษาเจ็ตในกระแสลมขวางนั้นมีผู้ศึกษาคุณลักษณะต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นลักษณะ โครงสร้าง (Flow structure) เช่น Fric and Roshko (1994), เส้นทางของเจ็ต (Trajectory) เช่น Pratte and Baines (1967), การผสม (Mixing and entrainment) เช่น Yuan and Street (1998), การขยายตัวของเจ็ต (Spread rate) เช่น Pratte and Baines (1967) และการลดลงของ ปริมาณต่างๆตามแนวแกนเจ็ต (Decay rate) เช่น Smith and Mungal (1998)

นอกจากนี้ยังมีการศึกษาผลของพารามิเตอร์ต่างๆที่มีต่อคุณลักษณะดังกล่าว (Parametric study) โดยพารามิเตอร์ที่สำคัญได้แก่ อัตราส่วนระหว่างกวามเร็วของเจ็ตและกระแสลมขวาง (*r*,) เช่น การศึกษาของ Pratte and Baines (1967) และอัตราส่วนระหว่างโมเมนตัมของเจ็ตและ

กระแสถมขวาง (*r_m*)โดยเฉพาะกรณีที่มีความแตกต่างระหว่างความหนาแน่นของเจ็ตและกระแส ลมขวาง เช่นการศึกษาของ Kamotani and Greber (1972) นอกจากนี้ยังพบว่าการเปลี่ยนแปลง ต่างๆที่เกิดขึ้นบริเวณปากเจ็ตนั้นจะมีผลอย่างมากต่อคุณลักษณะและการพัฒนาตัวของเจ็ต ทำให้มี การศึกษาผลของสภาวะเริ่มต้นของเจ็ตอย่างกว้างขวาง ไม่ว่าจะเป็นการศึกษาผลของรูปร่างของปาก เจ็ต เช่น งานวิจัยของ Sivadas et al. (1997) และ Findlay et al. (1999) ผลของการติด Vortex generator บริเวณปากเจ็ต เช่น งานวิจัยของ Zaman and Foss (1997), ผลจากการใส่สภาวะที่ไม่ กงตัว (Unsteady) เช่น งานวิจัยของ Raud et al. (1999) และอื่นๆ โดยมีรายละเอียดดังนี้

ลักษณะและโครงสร้างของเจ็ตในกระแสลมขวาง

Rajaratnam (1976) ได้แบ่งลักษณะของเจ็ตในกระแสลมขวางออกเป็น 3 บริเวณดังรูปที่ 1.3 ได้แก่ 1) บริเวณ Potential core ซึ่งเป็นบริเวณกึ่งกลางของ Shear layer ของเจ็ตในช่วงด้น ซึ่งมีก่าความดันรวมสม่ำเสมอ โดย Keffer and Baines (1963) พบว่าที่อัตราส่วนความเร็ว มากกว่า 4 นั้น แกนของ Potential core จะยังคงอยู่ในแนวแกนของเจ็ต ในขณะที่เมื่ออัตราส่วน ความเร็ว (r_v) น้อยกว่า 4 นั้น แกนของ Potential core จะเริ่มเลื่อนไปตามทิสทางของกระแสลม ขวาง นอกจากนี้ Pratte and Baines (1967) ยังพบว่าที่อัตราส่วนความเร็วสูงๆ ความยาวของ Potential core ของเจ็ตในกระแสลมขวางจะมีขนาดเข้าใกล้กรณีของเจ็ตอิสระ และต่อจาก Potential core การไหลจะพัฒนาตัวเข้าสู่ 2) บริเวณที่มีการเลี้ยวเบนมากที่สุด (Zone of maximum deflection) ซึ่งเป็นบริเวณที่มี Pressure gradient, อัตราการผสม (Entrainment rate) และการเปลี่ยนทิสทางของเจ็ตมากที่สุด ต่อจากนั้นจะเข้าสู่ 3) บริเวณ Vortex zone ซึ่งจะ เห็นโครงสร้างของ Vortical structure อย่างชัดเจน นอกจากนี้ Pratte and Baines (1967) ยัง พบโครงสร้างดังกล่าวที่ระยะทางถึง 1000*d* จากปากเจ็ต

Fric and Roshko (1994) ได้สรุปโครงสร้างของ Vortical sturcture ที่เกิดขึ้นในเจ็ตใน กระแสลมขวางโดยแบ่งเป็น 4 ลักษณะดังรูปที่ 1.4 ได้แก่ 1) Jet shear layer vortices ซึ่งมี ลักษณะคล้ายกับ Vortex ring ของเจ็ต โดยเกิดจากการแยกตัว (Separation) ของ Shear layer บริเวณปากเจ็ต 2) Horseshoe vortices โดยเป็นการม้วนตัวของกระแสลมขวางในบริเวณชั้น ขอบเขตที่พื้นรอบปากเจ็ต ซึ่งเกิดจากการที่กระแสลมขวางได้รับผลของ Adverse pressure gradient ที่เกิดจากการกีดขวางการไหลโดยเจ็ตที่พุ่งออกมา ประกอบกับผลของความหนาของชั้น ขอบเขตของพื้นบริเวณปากเจ็ต 3) Wake vortices ซึ่งมีลักษณะคล้าย Wake ของการไหลผ่าน วัตถุรูปทรงกระบอก โดยที่ Reynolds number สูง Kelso et al. (1996) พบลักษณะการเกิดของ Wake vortices 3 ลักษณะคือ von Karman vortex street, Mushroom-like upright vortex และ Alternative mushroom-like upright vortex ดังรูป 1.5 โดยที่ผ่านมาได้มีแนวกิดสำหรับ กลไกในการเกิด Wake ดังกล่าว คือเนื่องจาก Vorticity ไม่สามารถเกิดขึ้นได้เมื่อไม่มี Solid boundary ดังนั้น Wake votices จะต้องมีแหล่งกำเนิดมาจาก Vorticity ที่พื้นหรือผนังของเจ็ต หรือทั้งผนังที่พื้นและผนังของเจ็ต (Fric and Roshko, 1989, 1994 และ Fric, 1990) และ 4) Counter-rotating vortex pair (CVP) ซึ่งเป็นโครงสร้างที่เป็นกลไกสำคัญในการผสมโดยเฉพาะ ในบริเวณ Far field

นอกจากนี้ Yuan et al. (1999) ได้พบโครงสร้างของ Vortical structure บริเวณ Near field 3 ลักษณะดังรูปที่ 1.6 ได้แก่ 1) Hanging vortices ซึ่งเป็นการม้วนตัวของกระแสลม ขวางทางด้านข้างเข้ามาในตัวเจ็ต โดยมีแกนการม้วนตัวตามทิศทางของผลรวมระหว่างความเร็วเจ็ต และกระแสลมขวาง (\bar{u}_{mc}) ดังรูปที่ 1.7ก ซึ่งโครงสร้างดังกล่าวเกิดจาก ความไม่ต่อเนื่องของ ความเร็วระหว่างเจ็ตกับกระแสลมขวางในทิศทางตั้งฉากกับ \bar{u}_{mc} (\bar{u}_{nj} และ \bar{u}_{ncf}) หรือที่เรียกว่า Skewed mixing layer ดังรูปที่ 1.7v ประกอบกับการได้รับผลของการพา (Convection) จาก \bar{u}_{mc} 2) Spanwise rollers ซึ่งมีลักษณะเดียวกับการม้วนตัวของ Vortex ring ของเจ็ตอิสระ แต่ เนื่องจากผลของกระแสลมขวางทำให้กุณสมบัติตามเส้นรอบวงที่ขอบเจ็ตไม่สม่ำเสมอ โดยเฉพาะ ด้านข้างเจ็ตซึ่งความเร็วของกระแสลมขวางจะถูกเร่งและหน่วงเมื่อผ่านตัวเจ็ต ทำให้พบลักษณะ ของ Spanwise rollers เฉพาะด้านหน้าและด้านหลังเจ็ต ดังรูปที่ 1.8 และ 3) Vertical streaks ซึ่งมีแกนการม้วนตัวในแนวดิ่ง โดยเกิดจากการเปลี่ยนทิศทางของ Spanwise rollers ด้านหน้า เนื่องจาก ผลของ Perturbation และ Gradient ของความเร็วในแนวดิ่งตามแนว Downstream

ในการศึกษาการ ใหลแบบเจ็ตในกระแสลมขวาง ประเด็นหนึ่งที่ได้รับความสนใจคือ ลักษณะ โครงสร้างและกลไกในการเกิด CVP เนื่องจากเป็น โครงสร้างที่มีผลต่อคุณลักษณะต่างๆ ของเจ็ตอย่างมาก โดยที่ผ่านมามีแนวกิดหลักเกี่ยวกับต้นกำเนิดของ CVP สอดคล้องกันก็อเกิดจาก Shear layer ของเจ็ต (Moussa et al., 1977; Andreopoulos, 1984, 1985; Andreopoulos and Rodi, 1984; Sykes et al., 1986 และ Coelho and Hunt, 1989) อย่างไรก็ตามรายละเอียด เกี่ยวกับกลไกในการเกิด CVP ยังมีความแตกต่างกัน โดย Haven (1996) เสนอว่า CVP เกิดจาก Voriticity ที่ขอบเจ็ตด้านข้าง ได้รับผลของ Gradient ของความเร็วในแนวดิ่งทำให้ Vorticity ดังกล่าวเปลี่ยนทิศทางและพัฒนาตัวเป็น CVP Kelso et al. (1996) เสนอว่า CVP เกิดจากการ ม้วนตัวของ Shear layer ของเจ็ต โดยผ่านกลไกของการเกิด Vortex breakdown และเมื่อไม่นาน นี้ Yuan et al. (1999) เสนอว่า CVP เกิดจากการที่ Hanging vortices ซึ่งเกิดจาก Skewed mixing layer ที่ขอบเจ็ตด้านข้าง ได้รับผลของ Adverse pressure gradient ทำให้เกิด Vortex Breakdown และพัฒนาตัวกลายเป็น CVP

เส้นทางของเจ็ตในกระแสลมขวาง

ที่ผ่านมามีการศึกษาเส้นทางของเจ็ตในกระแสลมขวางก่อนข้างมาก โดยมีความแตกต่าง กันทั้งวิธีการศึกษาและผลการศึกษาซึ่งมักแสดงเป็นสมการของความสัมพันธ์ (Correlation) Margason (1968) ได้สรุปผลการศึกษาต่างๆและแสดงความสัมพันธ์ (Correlation) ของเส้นทาง ในรูป

$$\frac{y}{rd} = A \left(\frac{x}{rd}\right)^m \tag{1.1}$$

โดย A และ m เป็นค่าคงที่ของสมการ มีค่าประมาณ 1.6 และ 1/3 ตามลำคับ *d* คือเส้นผ่าน ศูนย์กลางของเจ็ต และ *r* เป็นพารามิเตอร์ที่แสดงอัตราส่วนความเร็วประสิทธิผล (Effective velocity ratio) ซึ่งนิยามโดย

$$r = \left(\frac{\rho_j u_j^2}{\rho_{cf} u_{cf}^2}\right)^{1/2}$$
(1.2)

โดย u_i คือความเร็วของเจ็ตอากาศ

 u_{cf} คือความเร็วของกระแสลมขวาง

 ho_i กือกวามหนาแน่นของเจ็ตอากาศ

 ho_{cf} คือความหนาแน่นของกระแสลมขวาง

Pratte and Baines (1967) ได้ศึกษาเส้นทางของเจ็ต โดยใช้การถ่ายรูปควันที่ออกมาจาก เจ็ต ในช่วงอัตราส่วนความเร็ว ($r_v = u_j/u_{cf}$) ตั้งแต่ 4 ถึง 35 ดังรูปที่ 1.9 โดยเส้นทางของขอบ เจ็ตนิยามจากตำแหน่งขอบของควันในรูปถ่ายบน Coordinate paper และเส้นทางของ Centerline นิยามจากตำแหน่งกึ่งกลางระหว่างเส้นทางของขอบเจ็ต โดยพบว่าเมื่อใช้ผลคูณของ อัตราส่วนความเร็วและเส้นผ่าศูนย์กลางเจ็ต (*rd*) เป็น Length scale นั้น เส้นทางของเจ็ตไม่ขึ้นกับ อัตราส่วนความเร็ว และได้ความสัมพันธ์ตามสมการ 1.1 โดยมีค่าคงที่ A = 2.63, 2.05 และ 1.35 สำหรับเส้นทางของขอบเจ็ตด้านบน, เส้นทางของ Centerline และเส้นทางของขอบเจ็ตด้านล่าง ตามลำดับ และค่าคงที่ m มีค่าเท่ากับ 0.28

Kamotani and Greber (1972) ได้ศึกษาเส้นทางของความเร็วและอุณหภูมิของเจ็ต โดย ให้ความร้อนกับเจ็ตจนมีอุณหภูมิสูงกว่ากระแสลมขวางประมาณ 75 °F และ 320 °F ที่อัตราส่วน โมเมนตัม ($r_m =
ho_j u_j^2 /
ho_{cf} u_{cf}^2$) เท่ากับ 15.3 และ 59.3 ดังรูปที่ 1.10 โดยเส้นทางของความเร็ว และอุณหภูมิ นิยามเป็นตำแหน่งของจุดที่มีความเร็วและอุณหภูมิสูงที่สุดบนระนาบสมมาตร พบว่า ที่อัตราส่วนโมเมนตัมเดียวกัน เส้นทางของอุณหภูมิอยู่ต่ำกว่าเส้นทางของความเร็ว และยังพบว่า อัตราส่วนโมเมนตัมเป็นพารามิเตอร์ที่สำคัญและส่งผลต่อเส้นทางของความเร็วและอุณหภูมิ ในขณะที่อัตราส่วนความหนาแน่นไม่ส่งผลต่อเส้นทางของความเร็ว โดยส่งผลต่อเส้นทางของ อุณหภูมิเล็กน้อย โดยแสดงความสัมพันธ์ของเส้นทางของความเร็วและอุณหภูมิดังสมการ

$$\frac{y_U}{d} = 0.89 r_m^{0.47} \left(\frac{x}{d}\right)^{0.36}$$
(1.3)

$$\frac{y_T}{d} = 0.73 r_m^{0.52} \left(\frac{\rho_j}{\rho_{cf}}\right)^{0.11} \left(\frac{x}{d}\right)^{0.29}$$
(1.4)

ซึ่งสามารถเขียนในรูปของผลคูณระหว่างความเร็วประสิทธิผลและเส้นผ่านศูนย์กลางเจ็ต (*rd*-scale) ได้เป็น

$$\frac{y_U}{rd} = 0.89r^{0.3} \left(\frac{x}{rd}\right)^{0.36}$$
(1.5)

$$\frac{y_T}{rd} = 0.73r^{0.33} \left(\frac{\rho_j}{\rho_{cf}}\right)^{0.11} \left(\frac{x}{rd}\right)^{0.29}$$
(1.6)

Smith and Mungal (1998) ได้ศึกษาเส้นทางของ Scalar concentration โดยใช้ Planar laser-induced fluorescence (PLIF) ในช่วงอัตราส่วนความเร็วประสิทธิผล (r) ตั้งแต่ 5 ถึง 25 โดยการศึกษาจะเป็นลักษณะปากเจ็ตอยู่ที่พื้นของ Test section ซึ่งต่อกับ Contraction โดยตรง และใช้ Length scale เป็น d, rd และ r^2d ผลการทดลองแสดงดังรูปที่ 1.11 พบว่า เส้นทางของ Scalar concentration ซึ่งนิยามจากตำแหน่งของจุดที่มี Concentration มากที่สุด บนระนาบสมมาตร ขึ้นกับอัตราส่วนความเร็วประสิทธิผล (r) เมื่อใช้ rd เป็น Length scale ซึ่ง ต่างจากผลการทดลองของ Pratte and Baines (1967) โดย Smith and Mungal (1998) อริบาย ว่าเป็นผลของชั้นขอบเขตที่พื้น และผลของบริเวณความดันด่ำด้านหลังปากเจ็ตที่มีค่าขึ้นกับ อัตราส่วนความเร็ว Fric and Roshko (1994) พบบริเวณที่มีความดันด่ำดังกล่าวที่อัตราส่วน ความเร็ว (r,) น้อยกว่า 8

การผสม ของเจ็ตในกระแสลมขวาง

การศึกษาการผสมสำหรับเจ็ตในกระแสลมขวางนั้นมีความซับซ้อนค่อนข้างมากเนื่องจาก การใหลมีลักษณะเป็น 3 มิติ โดยการดึงกระแสลมขวางเข้าไปในตัวเจ็ต (Entraiment) จะเป็น กลไกสำคัญในการผสม ซึ่งการศึกษาที่ผ่านมาจะพิจารณาจากปริมาณบ่งชี้ต่างๆ ได้แก่ การขยายตัว ของเจ็ต (Spread rate) และการลดลง (Decay rate) ของปริมาณต่างๆตามแนวแกนเจ็ตไม่ว่าจะ เป็น ความเร็ว, อุณหภูมิ และ Scalar concentration ซึ่งคุณสมบัติเหล่านี้ มีความเชื่อมโยงกับการ ผสม อย่างไรก็ตามจากงานวิจัยของ Ricou and Spalding (1961) ได้ทำการวัดอัตราการดึงอากาศ เข้าไปผสม (Entrainment rate) ของมวลโดยตรง โดยใช้วิธีการฉีดของไหลผ่านวัสดุพรุนเข้าไป ในตัวเจ็ตและวัดปริมาณของไหลดังกล่าวจนไม่มีความแตกต่างของความคัน

Pratte and Baines (1967) พบความสัมพันธ์ของความหนาของเจ็ตในแนว Spanwise (Δz) ในพิกัด Cartesian ดังรูปที่ 2.14 ตามสมการ $(\Delta z/rd) = A(x/rd)^m$ โดยค่าคงที่ A = 1.25 และ m = 0.4 และยังพบความสัมพันธ์ของความหนาของเจ็ตในแนว Transverse $(\Delta \eta)$ ในพิกัด ของเจ็ต (Natural coordinate) ดังรูปที่ 2.14 ตามสมการ $(\Delta \eta/rd) = A(x/rd)^m$ โดยค่าคงที่ A = 0.92 และ m = 0.4

Kamotani and Greber (1972) (ในที่นี้จะใช้สัญลักษณ์ KG ในการกล่าวถึงต่อไป) พบว่า ในช่วงต้นของการพัฒนาตัว เจ็ตในกระแสลมขวางมีการขยายตัวและอัตราการลดลงของ อุณหภูมิตามแนวแกนเจ็ต (ξ) บนระนาบสมมาตร มากกว่ากรณีของเจ็ตอิสระและจะเข้าใกล้กรณี ของเจ็ตอิสระบริเวณไกลปากเจ็ต ดังรูปที่ 1.12 โดยทดลองถึงระยะตามแนวแกนเจ็ต (ξ) ประมาณ 70 ξ/d นอกจากนี้ยังพบว่าการกระจายของอุณหภูมิซึ่งอยู่ในรูป $(T - T_{cf})/(T_{max} - T_{cf})$ ตามแนว Transverse ซึ่งเขียนในรูป $\eta/\eta_{0.5}$ บนระนาบสมมาตรนั้นจะตกลงบนเส้นเดียวกัน ที่ระยะตาม แนวแกนเจ็ต (ξ) ต่างๆกัน แสดงถึงคุณสมบัติ Similarity โดยมีลักษณะเช่นเดียวกับผลของการวัด ความเร็วโดย Keffer and Baines (1963) ซึ่งแสดงการกระจายของความเร็วซึ่งเขียนในรูป $(u - u_{cf})/(u_{max} - u_{cf})$ ตามแนว Lateral ซึ่งเขียนในรูป $\zeta/\zeta_{0.5}$

Sherif and Pletcher (1989) ได้ศึกษาการลดลงของอุณหภูมิของเจ็ตน้ำในอุโมงค์น้ำ โดย ใช้ Cold film anemometer ในการวัดอุณหภูมิ ที่อัตราส่วนความเร็วเท่ากับ 1, 4 และ 7 โดยให้ ความร้อนกับเจ็ตจนมีอุณหภูมิสูงกว่าอุณหภูมิในอุโมงค์น้ำในช่วง 28 ถึง 32 °C พบว่าอุณหภูมิ ส่วนเกินซึ่งนิยามจาก $(T - T_{cf})/(T_j - T_{cf})$ สูงสุดบนระนาบสมมาตรแปรตาม (x/d)^{-0.5} ดังรูปที่ 1.13 ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ Ramsey and Goldstein (1970) และ Andreopoulos (1983)

Smith and Mungal (1998) ได้ศึกษาการลดลงของ Scalar concentration ตาม แนวแกนเจ็ตโดยใช้ r^2d scale ดังรูปที่ 1.14ก พบว่าการลดลงตามแนวแกนเจ็ตสามารถแบ่งเป็น 2 ช่วง คือ Near field และ Far field โดยมีจุดแบ่งที่ $s/r^2d = 0.3$ และเมื่อใช้ rd scale ดังรูปที่ 1.14 ง พบว่าบริเวณ Near field มีอัตราการลดลงแปรตาม (s/rd)^{-1.3} ซึ่งสูงกว่ากรณีของเจ็ตอิสระที่มี อัตราการลดลงแปรตาม (s/rd)⁻¹ ในงณะที่บริเวณ Far field มีอัตราการลดลงแปรตาม (s/rd)^{-2/3} ซึ่งต่ำกว่าในช่วงแรกและกรณีของเจ็ต แสดงถึงการผสมที่ดีในช่วง Near field และมีการผสมลดลง ในช่วง Far field ทำให้สรุปได้ว่า CVP ที่มีการพัฒนาตัวเต็มที่ในบริเวณ Far field นั้น ไม่ช่วย เพิ่มการผสมของเจ็ตในกระแสลมขวาง ในขณะที่บริเวณ Near field ซึ่งเป็นบริเวณที่ CVP กำลัง พัฒนาตัวจะมีการผสมมากกว่า

Yuan et al. (1999) พบว่ากลไกของการผสมสำหรับเจ็ตในกระแสลมขวางนั้นได้รับ อิทธิพลจากการเคลื่อนที่และการเปลี่ยนแปลงของ Large coherent structure ซึ่งเป็นกลไกสำคัญ ในการเกิด Turbulent mixing โดยจากรูปที่ 1.8 ในช่วงด้นของการผสม (y/d<3) โครงสร้างของ Spanwise rollers ที่เกิดขึ้น จะทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงรูปร่างของผิวสัมผัส (Interface) ระหว่างเจ็ตและกระแสลมขวาง ทำให้เกิดการผสมในระดับ Large scale ต่อมาในบริเวณที่เจ็ตเริ่ม มีการ โด้งตัว กระแสลมขวางจะถูกดึงเข้าไปในเจ็ตอากาศ (Entrain) ทำให้เกิดช่องว่างภายในเจ็ต อากาศ (Gap) ซึ่งจะทำให้เกิดการผสมในระดับ Large scale เช่นเดียวกัน และเมื่อเจ็ตอากาศ พัฒนาตัวไปจนถึงบริเวณ Vortex zone โครงสร้างของ CVP จะเป็นกลไกสำคัญของการผสม โดยกระแสมขวางจะถูกดึงเข้าไปในตัวเจ็ต (Entrain) ตามทิศทางการหมุนวนของ CVP

1.2.3 ผลของการเปลี่ยนแปลงสภาวะเริ่มต้นที่มีต่อเจ็ตในกระแสลมขวาง

ที่ผ่านมาได้มีการศึกษาพารามิเตอร์ต่างๆที่มีผลต่อคุณลักษณะของเจ็ตอิสระ และพบว่าการ เปลี่ยนแปลงสภาวะเริ่มต้นที่ปากเจ็ตมีผลต่อคุณลักษณะดังกล่าว ดังนั้นจึงมีการศึกษาเกี่ยวกับการ เปลี่ยนแปลงคุณสมบัติที่ปากเจ็ตรูปแบบต่างๆ เช่น การเปลี่ยนรูปร่างของเจ็ต (Sivadas et al., 1997 และ Findley et al., 1999) การติดตั้ง Vortex generator ที่ปากเจ็ต (Zaman and Foss, 1997) ผลของการหมุนควงและอื่นๆ โดยมีรายละเอียด ดังนี้

Sivadas et al. (1997) ได้ศึกษาผลของรูปร่างของปากเจ็ตที่มีต่อเส้นทางและการขยายตัว ของเจ็ต โดยใช้ปากเจ็ตรูปสี่เหลี่ยมที่มีอัตราส่วนรูปร่าง (Aspect-ratio) ต่างๆ พบว่าปากเจ็ตรูป สี่เหลี่ยมทำให้เจ็ตอากาศทะลุเข้าไปในกระแสลมขวางได้น้อยลงและการขยายตัวของเจ็ตเพิ่มขึ้น เมื่อเปรียบเทียบกับปากเจ็ตรูปวงกลม ซึ่งแสดงถึงการผสมที่เพิ่มขึ้น โดยเฉพาะเมื่อเพิ่มความยาว ของด้านที่ปะทะกับกระแสลมขวาง ซึ่งเป็นการเพิ่มพื้นที่สัมผัสระหว่างเจ็ตอากาศและกระแสลม ขวาง

Zaman and Foss (1997) ได้ศึกษาผลของการติด Vortex generators แบบ Tab รูป สามเหลี่ยมบริเวณปากเจ็ต โดยพบว่าการติด Tab ด้านหน้าเจ็ตนั้นทำให้เจ็ตมี Penetration น้อยลง และยังทำให้ความแข็งแรง (Strength) ของ CVP ลดลง ในขณะที่การติด Tab ด้านหลังเจ็ตไม่ ส่งผลต่อ Penetration และความแข็งแรง (Strength) ของ CVP ดังรูปที่ 1.15 ซึ่งสอดคล้องกับ การศึกษาของ Liscinsky (1995) ทั้งนี้เนื่องจากด้านหน้าเจ็ตเป็นบริเวณที่มีความดันสถิตสูงที่ เรียกว่า "Pressure hill" ซึ่งจะเป็นต้นกำลังสำคัญของการสร้าง Streamwise vorticity ในขณะที่ บริเวณด้านหลังเจ็ตเป็นบริเวณที่มีความดันสถิตต่ำดังรูป 1.16 สำหรับการศึกษาผลของการหมุนควงที่มีต่อคุณลักษณะของเจ็ตในกระแสลมขวางนั้น พารามิเตอร์หนึ่งที่สำคัญคือ ค่า Swirl number (Sn) ซึ่งนิยามเป็นอัตราส่วนของฟลักซ์ตาม แนวแกนของโมเมนตัมเชิงมุมตามแนวแกนต่อผลคูณของ Length Scale ของการไหลกับฟลักซ์ ตามแนวแกนของโมเมนตัมเชิงเส้นในแนวแกนของเจ็ต นอกจากนี้ยังมีการศึกษาโดยใช้ค่า Swirl ratio (Sr) ซึ่งนิยามเป็นอัตราส่วนระหว่างความเร็วในแนวสัมผัสที่ขอบเจ็ตกับความเร็วใน แนวแกนเฉลี่ยของเจ็ต โดยมีวิธีการที่ทำให้เจ็ตเกิดการหมุนควงในหลายลักษณะ เช่น การให้ของ ไหลผ่าน Guide vane, การติดใบพัดเพื่อการหมุนกวนของไหล และการฉีดของไหลในแนวสัมผัส

Kavsaoglu and Schetz (1989) ได้ศึกษาผลของการหมุนควงและปริมาณความปั่นป่วน ที่มีต่อความดันพื้นผิวและความเร็วของเจ็ตในกระแสลมขวาง ที่อัตราส่วนความเร็ว (r_v) เท่ากับ 2.2, 4 และ 8 โดยมีปริมาณความปั่นป่วน 3% สำหรับกรณีความปั่นป่วนต่ำ และ 10-16% สำหรับ กรณีความปั่นป่วนสูง และใช้ Screen ในการควบคุมปริมาณความปั่นป่วน และที่ค่า Swirl ratio (Sr) เท่ากับ 0.4 และ 0.58 โดยใช้การฉีดอากาศจากด้านข้างในการทำให้เกิดการหมุนควง จากผล การทดลองดังรูปที่ 1.17ก และ 1.17ข พบว่าเจ็ตที่มีความปั่นป่วนสูงนั้น ทำให้พื้นที่ซึ่งครอบคลุม บริเวณที่มีความดันต่ำกว่าบรรยากาศ (Negative pressure) ลดลง และยังทำให้เจ็ตมี Penetration ลดลงด้วย และเมื่อพิจารณาผลของการหมุนควงซึ่งแสดงดังรูปที่ 1.17ก พบว่า เจ็ตที่มีการหมุนควง จะทำให้ความดันพื้นผิวมีความไม่สมมาตรเพิ่มขึ้น และยังทำให้เจ็ตมี Penetration ลดลงเมื่อ เปรียบเทียบกับกรณีที่ไม่มีการหมุนควง โดยผลของการหมุนควงดังกล่าวจะมีมากในสภาวะที่มี อัตราส่วนความเร็ว (r_v) ต่ำ และปริมานความปั่นป่วนสูง โดยเฉพาะที่บริเวณใกล้ปากเจ็ต

Niederhaus et al. (1997) (ในที่นี้จะใช้สัญลักษณ์ NH ในการกล่าวถึงค่อไป) ได้ศึกษา ผลของการหมุนควงที่มีค่อคุณลักษณะของเง็คน้ำในอุโมงค์น้ำ โดยใช้ Planar laser-induced fluorescence (PLIF) โดยศึกษาปริมาณ Scalar concentration ที่อัตราส่วนความเร็วในช่วง 4.9 ถึง 11.1 และค่า Swirl number (Sn) ในช่วง 0 ถึง 0.17 โดยใช้ใบพัดกวนเง็ตอากาศเพื่อให้เกิด การหมุนควง สำหรับสภาวะเริ่มด้นที่ปากเง็คนั้น ความเร็วในแนวแกนมีรูปร่างเป็นแบบ Top hat และความเร็วในแนวสัมผัสมีรูปร่างเป็น Solid body rotation เฉพาะที่บริเวณกึ่งกลางเง็ค จากผล การทดลองพบว่า ในกรณีที่เง็คมีการหมุนควง ลักษณะของ CVP เปลี่ยนไปจากลักษณะที่สมมาตร ในกรณีที่เง็คไม่มีการหมุนควงไปเป็นลักษณะที่ Vortex ด้านหนึ่งของ CVP มีขนาดโตขึ้นใน ขณะที่อีกด้านหนึ่งมีขนาดลดลง ทำให้ CVP มีรูปร่างคล้าย Comma โดยผลดังกล่าวจะมากขึ้น ตามค่า Swirl number (Sn) ดังรูปที่ 1.18 นอกจากนี้ยังศึกษาเส้นทาง, อัตราการลดลงตาม แนวแกนและการขยายตัวของเง็คของปริมาณ Scalar concentration โดยเปรียบเทียบกับข้อมูล อุณหภูมิของ KG และพบว่าเส้นทางและการขยายตัวของปริมาณ Scalar concentration นั้นมีก่า ใกล้เคียงกับข้อมูลอุณหภูมิ ในขณะที่การลดลงตามแนวแกนนั้นแตกต่างจากข้อมูลอุณหภูมิดังรูป 1.19ก และ 1.19ข นอกจากนี้สำหรับผลของการหมุนควงที่มีค่อดุณลักษณะดังกล่าวพบว่า Centroid Trajectory ในกรณีเจ็ตที่หมุนควงนั้นอยู่ต่ำกว่าเจ็ตที่ไม่หมุนควงเล็กน้อย โดยผลของ การหมุนควงดังกล่าวจะลดลงเมื่ออัตราส่วนความเร็ว (*r_v*) สูงขึ้นดังรูปที่ 1.20ก นอกจากนี้ยังพบว่า การหมุนควงไม่มีผลต่ออัตราการลดลงตามแนวแกนและการขยายตัวของเจ็ตในช่วงที่ทดลองดังรูป ที่ 1.20ข และ 1.20ก ตามลำดับ

จะเห็นได้ว่าที่ผ่านมาได้มีการศึกษาถึงคุณลักษณะต่างๆของเจ็ตในกระแสลมขวางดังตาราง ที่ 1.1 และผลของพารามิเตอร์ต่างๆที่มีคุณลักษณะดังกล่าวดังตารางที่ 1.2 อย่างไรก็ตามในกรณี ของการไหลแบบหมุนควงของเจ็ตในกระแสลมขวางยังมีผู้ศึกษาน้อย จึงยังไม่มีข้อมูลพื้นฐาน เกี่ยวกับคุณลักษณะการผสมของการไหลลักษณะดังกล่าว กอปรกับที่ผ่านมาได้มีการศึกษาปริมาณ กวามเร็วและ Scalar concentration และใช้วิธีการควบคุมการหมุนควง โดยการฉีดของไหลใน แนวสัมผัส และการใช้ใบพัดกวน โดยทั้ง 2 วิธีดังกล่าว ทำให้เจ็ตอากาศบริเวณขอบท่อมีความเร็ว ในแนวสัมผัสเท่ากับศูนย์นั่นคือมีผลรวมของค่า Circulation ที่ปากเจ็ตเท่ากับศูนย์ (Zero circulation) อย่างไรก็ตามการควบคุมการหมุนควงของเจ็ตสามารถทำได้อีกวิธีหนึ่งโดยการใช้ท่อ หมุน ซึ่งวิธีนี้จะทำให้มีพารามิเตอร์พื้นฐานที่แตกต่างจากวิธีที่กล่าวมาแล้วข้างค้น คือทำให้เจ็ต

อากาศที่ขอบท่อมีความเร็วในแนวสัมผัสเท่ากับความเร็วของท่อหมุนนั่นคือมีผลรวมของค่า Circulation ที่ปากเจ็ตไม่เท่ากับศูนย์ (Non-zero circulation) ด้วยปัจจัยดังกล่าวมานี้ การ ศึกษาวิจัยนี้จึงมุ่งเน้นที่การศึกษาต่อคุณลักษณะเจ็ตที่หมุนควงในกระแสลมขวาง โดยศึกษาการ กระจายตัวของอุณหภูมิ และใช้ท่อหมุน (R o t a t i n g p i p e)

1.3 วัตถุประสงค์ของงานวิจัย

เพื่อศึกษาคุณลักษณะของเจ็ตที่หมุนควงในกระแสลมขวางแบบ Non-Zero circulation โดยทั่วไปและศึกษาผลของความเร็วในการหมุนควงซึ่งแสดงในรูปของ Swirl ratio ที่มีต่อ คุณลักษณะการผสมโดยเฉพาะ ซึ่งคุณลักษณะการผสมนี้จะแสดงจากปริมาณบ่งชี้ต่างๆ ได้แก่ การ กระจายของอุณหภูมิเป็นหน้าตัด เส้นทาง (Trajectory) อัตราการลดลงตามแนวแกน (Decay rate) และการขยายตัว (Spread rate) ของเจ็ตในกระแสลมขวาง

1.4 แนวทางการทำวิจัย

ในช่วงด้นของการศึกษาได้ทำการศึกษาเบื้องด้นดังแสดงในภาคผนวก ก เพื่อพิจารณา พารามิเตอร์ที่เหมาะสมและข้อบกพร่องต่างๆที่อาจมีผลต่อการทดลองและนำผลที่ได้ไปใช้ช่วยใน การออกแบบชุดทดลอง เช่น การออกแบบขนาดสเกล และการปรับสภาวะของการไหลที่เหมาะสม รวมทั้งยังช่วยในการออกแบบการทคลอง เช่น การกำหนดช่วงของพารามิเตอร์และขอบเขตในการ วัดที่เหมาะสม

งานวิจัยนี้ได้ทำการทดลองโดยให้ความร้อนกับเจ็ตอากาศจนมีอุณหภูมิเฉลี่ยสูงกว่า อุณหภูมิของกระแสลมขวางประมาณ 40 องศาเซลเซียส และวัดอุณหภูมิเป็นหน้าตัดตามแนว Downstream (x) โดยใช้ Thermocouple เป็นเครื่องมือวัด ทั้งนี้ก็เพื่อศึกษาคุณลักษณะการผสม เฉพาะหน้าตัด (Local characteristic) ได้แก่ การกระจายตัวของอุณหภูมิและการพัฒนาตัวของ เจ็ตตามแนวการไหล รวมถึงคุณลักษณะการผสมโดยรวม (Global characteristic) ได้แก่ เส้นทาง (Trajectory) อัตราการลดลง (Decay rate) และการขยายตัวของเจ็ต (Spread rate) โดย พารามิเตอร์สำคัญที่มีผลต่อคุณลักษณะดังกล่าว คืออัตราส่วนความเร็วประสิทธิผล (Smith and Mungal, 1998) ซึ่งนิยามจากรากที่สองของอัตราส่วนระหว่างโมเมนตัมของเจ็ตต่อโมเมนตัมของ กระแสลมขวางดังสมการ

$$r = \left(\frac{\rho_{j} \bar{u}_{j}}{\rho_{cf} \bar{u}_{cf}}\right)^{\frac{1}{2}}$$
(1.5)

เมื่อ \overline{u}_{j} คือความเร็วเฉลี่ยแบบพื้นที่ (Area-average) ในแนวแกนของเจ็ต

- \overline{u}_{cf} คือ<mark>ความเร็วของกระแสลมขวาง</mark>
- ho_i ความหนาแน่นของเจ็ตอากาศ
- ho_{cf} ความหนาแน่นของกระแสลมขวาง

ในการศึกษาผลของความเร็วในการหมุนควงที่มีต่อคุณลักษณะการผสมข้างต้น ได้ทำการ ทดลองที่อัตราส่วนความเร็วประสิทธิผล (r) คงที่ และเปลี่ยนความเร็วในการหมุนควง โดย พารามิเตอร์ที่บ่งบอกถึงระดับของการหมุนควงได้มีผู้นิยามในหลายลักษณะ ที่นิยมใช้คือค่า Swirl Number (Sn) ซึ่งนิยามเป็นอัตราส่วนของฟลักซ์ตามแนวแกนของโมเมนตัมเชิงมุมตามแนวแกน (Axial flux of angular momentum; G_{θ}) ต่อผลคูณของรัศมีท่อซึ่งเป็น Length Scale ของการ ไหลกับฟลักซ์ตามแนวแกนของโมเมนตัมเชิงเส้นตามแนวแกน (Axial flux of axial momentum; G_{γ}) ดังสมการ 1.6

$$Sn = \frac{\int_{0}^{R} uwr^{2}dr}{R\int_{0}^{R} u^{2}rdr} = \frac{G_{\theta}}{RG_{x}}$$
(1.6)

นอกจากนี้ยังมีการแสดงระดับการหมุนควงในอีกลักษณะหนึ่ง คือแสดงโดยค่า Swirl ratio (Sr) ซึ่งใช้ในงานวิจัยนี้เนื่องจากความสะดวกในการนำไปประยุกต์ใช้งานต่างๆ โดยนิยาม เป็นอัตราส่วนระหว่างความเร็วในแนวสัมผัสของเจ็ตที่ขอบเจ็ตกับความเร็วเฉลี่ยในแนวแกนเจ็ต โดยสำหรับกรณีของท่อหมุนในงานวิจัยนี้ ความเร็วในแนวสัมผัสของเจ็ตที่ขอบเจ็ตกับความรี กวามเร็วในแนวสัมผัสของท่อหมุน ดังนั้นค่า Swirl ratio (Sr) จึงแสดงดังสมการ

$$Sr = \frac{W_R}{\overline{u}_j} = \frac{W_P}{\overline{u}_j} \tag{1.7}$$

และเมื่อพิจารณากรณีที่การกระจายของความเร็วในแนวแกน (*u*) สม่ำเสมอตามแนวรัศมีของเจ็ต (Uniform flow condition) และให้ความเร็วในแนวสัมผัส (*w*) มีความสัมพันธ์เป็นเชิงเส้นกับ ระยะทางตามแนวรัศมี (Solid body rotation) นั่นคือ *w*=Ω*r* โดยที่ Ω คือความเร็วเชิงมุมของ ท่อเจ็ต จะได้ว่ากรณีนี้ Sn กับ Sr จะมีความสัมพันธ์กันตามสมการ

$$Sn = \frac{\Omega R}{2\overline{u_j}} = \frac{w_p}{\overline{u_j}} = \frac{Sr}{2}$$
(1.8)

สำหรับวิธีการในการทำให้เกิดการหมุนควงนั้นในงานวิจัยนี้ได้ใช้วิธีการหมุนท่อเจ็ต (Rotating pipe) ซึ่งมีความแตกต่างจากงานวิจัยที่ผ่านมาที่มีการใช้การติดใบพัดในการหมุนกวน ของไหล และการฉีดของไหลตามแนวสัมผัส ซึ่งจะมีผลรวมของ Circulation ที่ทางออกของเจ็ต เท่ากับศูนย์ ในขณะที่วิธีท่อหมุนนั้น จะมีผลรวมของ Circulation ที่ทางออกของเจ็ตไม่เท่ากับศูนย์

1.5 ผลที่คาดว่าจะได้รับจากวิทยานิพนธ์

เมื่อ

ผลการศึกษาที่ได้จะเป็นความรู้ ความเข้าใจ และข้อมูลพื้นฐาน เกี่ยวกับผลของการหมุน ควงที่มีต่อคุณลักษณะการผสมของการไหลในรูปแบบของเจ็ตในกระแสลมขวาง และจะเป็น ประโยชน์ต่องานวิจัยอื่นๆที่มีลักษณะใกล้เคียงกัน อันจะเป็นประโยชน์ในเชิงวิชาการ ข้อมูลในเชิงวิชาการดังกล่าว น่าจะเป็นแนวทางในการประยุกต์พัฒนาการออกแบบและ การปรับปรุงประสิทธิภาพของการผสมระหว่างเชื้อเพลิงกับอากาศสำหรับกระบวนการเผาไหม้ใน Combustor การปรับปรุงการระบายความร้อนของ Gas turbine blade การพัฒนาทางด้านอากาศ พลศาสตร์ รวมถึงแนวทางในการควบคุมมลภาวะในสิ่งแวดล้อม นอกจากนี้ยังอาจนำไปใช้เป็น แนวทางในการควบคุมการไหล (Flow control) ในแบบต่างๆได้ อันจะเป็นประโยชน์ในเชิง ประยุกต์

สถาบันวิทยบริการ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทที่ 2

ชุดทดลองและการทดลอง

งานวิจัยนี้เป็นการศึกษาคุณลักษณะของเจ็ตที่หมุนควงในกระแสลมขวาง และผลของ ความเร็วในการหมุนควงที่มีต่อคุณลักษณะของเจ็ตในกระแสลมขวาง โดยการเปลี่ยนความเร็วใน การหมุนควงซึ่งแสดงโดยค่า Swirl ratio (Sr) ที่อัตราส่วนความเร็วประสิทธิผล (r) คงที่ ซึ่งการ ทดลองจะให้ความร้อนกับเจ็ตอากาศจนมีอุณหภูมิสูงกว่าอุณหภูมิของกระแสลมขวางประมาณ 40 องศาเซลเซียส และวัดอุณหภูมิเป็นหน้าตัดตามแนว Downstream โดยมีรายละเอียดของชุด ทดลองและการทดลองดังนี้

2.1 ชุดทดลอง

ชุดทดลองในงานวิจัยนี้ตั้งอยู่ที่ห้องปฏิบัติการวิจัยกลศาสตร์ของไหล ภาควิชา วิศวกรรมเครื่องกล คณะวิศวกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย โดยชุดทดลองประกอบด้วย 2 ส่วนหลักกือ อุโมงค์ลมที่มีขนาดหน้าตัดทดสอบ 100×100 ตารางเซนติเมตร และชุดเจ็ตแบบท่อ หมุนที่ขนาดเส้นผ่านศูนย์กลาง 32 มิลลิเมตร

2.1.1 อุโมงค์ลม (Wind tunnel)

อุโมงค์ลมที่ใช้ในงานวิจัยนี้มีหน้าที่สร้างกระแสลมขวาง โดยแสดงเป็นลักษณะ Schematic ดังรูปที่ 2.1 ซึ่งมีส่วนประกอบสำคัญคือ พัดลมแบบหอยโข่ง (Centrifugal Blower) ขนาด 30 กิโลวัตต์ ส่วนขยายพื้นที่หน้าตัด (Diffuser) ห้องจัดปรับการไหล (Settling chamber) ขนาด 300×300 ตารางเซนติเมตร Contraction ที่มีอัตราส่วนระหว่างพื้นที่หน้าตัดด้านทางเข้า ต่อด้านทางออกเท่ากับ 9 และหน้าตัดทดสอบ (Test section) ขนาด 100 ×100 ตารางเซนติเมตร

การทำงานของอุโมงค์ลมเริ่มจากอากาศจะถูกดูดจากบรรยากาศของห้องผ่านพัดลมหอย โข่ง (Centrifugal Blower) ชนิดใบพัดแบบ Backward-curved airfoil blade ขนาด 30 กิโลวัตต์ ดังรูปที่ 2.2 มีขนาดทางออกกว้าง 80 เซนติเมตร สูง 90 เซนติเมตร ซึ่งถูกควบคุม ความเร็วรอบโดยเครื่องแปลงความถี่ไฟฟ้า (Inverter) จากนั้นอากาศจะไหลผ่านท่ออ่อน (Flexible duct) ซึ่งทำหน้าที่ลดผลของแรงสั่นสะเทือนที่เกิดจากพัดลมออกจากส่วนอื่นๆของ อุโมงค์ลม

หลังจากนั้นอากาศจะผ่านเข้าไปในส่วนขยายพื้นที่หน้าตัด (Main diiffuser) ดังรูปที่ 2.3 เพื่อลดความเร็วของอากาศ โดยมี Adaptor diffuser เป็นส่วนต่อระหว่าง Flexible duct กับ Main Diffuser โดย Main Diffuser มีลักษณะหน้าตัดเป็นรูปสี่เหลี่ยมจัตุรัส ขนาดทางเข้า 160×160 ตารางเซนติเมตร ขนาดทางออก 300×300 ตารางเซนติเมตร ยาว 160 เซนติเมตร กิด เป็นอัตราส่วนพื้นที่เท่ากับ 3.5 และมีมุมเอียงรวม 47 องศา โดยภายใน Diffuser นั้นมี ส่วนประกอบสำหรับปรับการ ใหล่ได้แก่ แผ่นเหล็กเจาะรู (Perforated plate) ที่มี ขนาดรู (มิลลิเมตร)×ระยะระหว่างรู (มิลลิเมตร) เท่ากับ 25×32 มีอัตราส่วนช่องเปิด 55 % จำนวน 4 แผ่น และแผ่นเหล็กเจาะรูที่มีขนาด 2×3 มีอัตราส่วนช่องเปิด 40 % จำนวน 1 แผ่น ที่ระยะจาก ทางเข้า Main Diffuser เท่ากับ 0, 25, 50, 80 และ 110 เซนติเมตรตามลำดับ ทั้งนี้เพื่อป้องกันการ เกิด Seperation, ทำให้อากาศกระจายเต็มพื้นที่หน้าตัดของ Diffuser และลดการหมุนวนของ อากาศที่ออกจากพัดลม

หลังจากอากาสถูกลดความเร็วใน Diffuser แล้ว จะผ่านเข้าไปยังห้องจัดปรับการไหล (Settling chamber) ที่มีขนาด 300×300 ตารางเซนติเมตร ยาว 217 เซนติเมตร ดังรูปที่ 2.4 โดย ภายในมีส่วนประกอบสำหรับปรับการไหลได้แก่ ตาข่ายสแตนเลส (Screen) ขนาด Mesh×SWG เท่ากับ 50×36 จำนวน 2 แผ่น และตาข่ายอลูมิเนียม (Household screen) ขนาด Mesh×SWG เท่ากับ (16×18)×31 จำนวน 5 แผ่น โดยมีระยะห่างกันประมาณ 31 เซนติเมตร ทั้งนี้เพื่อปรับ ทิสทางการไหลและเพิ่มความสม่ำเสมอของความเร็วของอากาส จากนั้นอากาสจะไหลผ่าน Contraction ดังรูปที่ 2.4 ซึ่งมีอัตราส่วนระหว่างพื้นที่หน้าตัดด้านทางเข้ากับด้านทางออกเท่ากับ 9 โดยรูปร่างเส้นโด้งของ Contraction นั้นออกแบบตามสมการ Polynomial ดีกรี 4 โดยมีจุด เปลี่ยนความโค้งที่ระยะ 2/3 เท่าของความยาว 300 เซนติเมตร โดยที่ด้านเข้าและด้านออกของส่วน โด้งจะต่อส่วนตรงขนานกับทิสทางการไหลยาวออกมาอีกด้านละ 10 เซนติเมตร ทำให้ Contraction มีความยาวรวมจริง 320 เซนติเมตร Contraction ทำหน้าที่เร่งให้อากาศมีความเร็ว สูงขึ้นจนได้ความเร็วภายในหน้าตัดทดสอบ (Test section) ที่ต้องการ และยังช่วยเพิ่มความ สม่ำเสมอและลดปริมานดวามปั่นปวนของอากาสก่อนไหลเข้าสู่ Test section

สำหรับ Test section ซึ่งแสดงดังรูปที่ 2.5 มีขนาดหน้าตัด 98.5×98.5 ตารางเซนติเมตร ประกอบด้วย 2 ท่อน แต่ละท่อนมีความยาว 240 เซนติเมตร สำหรับท่อนแรกแสดงดังรูปที่ 2.6 เป็นท่อนที่ทำการทดลอง ซึ่งผนังด้านบนและด้านข้างทำจากแผ่นอะคลีลิกหนา 1 เซนติเมตร และ พื้นด้านล่างซึ่งเป็นส่วนที่ต่อกับชุดเจ็ตแบบท่อหมุนนั้นทำจากเหล็กแผ่นหนา 5 มิลลิเมตร กว้าง 97.5 เซนติเมตร ซึ่งกว้างน้อยกว่าระยะห่างระหว่างผนังข้าง ทำให้มีช่องว่างระหว่างพื้นด้านล่างกับ ผนังของ Test section ด้านละประมาณ 5 มิลลิเมตร เพื่อป้องกันผลของการใหลแบบหมุนวน บริเวณมุม (Conner flow) โดยพื้นด้านล่างยื่นไปใน Contraction 10 เซนติเมตร และยกสูงขึ้นมา จากโลรงด้านล่างของหน้าตัดทดสอบ 4.5 เซนติเมตร เพื่อลดผลของการทนาของชั้นขอบเขตที่ พื้นที่เติบโตขึ้นภายใน Contraction ทำให้ขนาดหน้าตัดทดสอบส่วนแรกมีความกว้าง 98.5 เซนติเมตรและสูง 94 เซนติเมตร โดยชุดเจ็ตแบบหมุนควงจะติดตั้งที่ระยะ 50 เซนติเมตร จากขอบ ด้านหน้าของแผ่นเหล็กด้านล่าง สำหรับ Test section ส่วนที่สองมีหน้าที่ป้องกันผลของเจ็ตที่ ปลายทางออกที่อาจมีผลต่อการวัดโดยผนังทั้ง 4 ด้านทำจากแผ่น อะคลีลิกหนา 1 เซนติเมตร และมี ขนาดหน้าตัด 98.5×98.5 ตารางเซนติเมตร

2.1.2 ชุดเจ็ตแบบท่อหมุน

ชุดเจ็ตแบบท่อหมุนแสดงเป็นลักษณะ Schematic ดังรูปที่ 2.7 และภาพถ่ายดังรูปที่ 2.8 ซึ่งประกอบด้วย 3 ส่วนได้แก่ ส่วนพัดลมและ Orifice ส่วน Heating chamber และส่วนท่อหมุน (Rotating pipe)

ในส่วนพัดลมและ Orifice นี้เป็นส่วนที่ใช้ควบคุมและตรวจสอบอัตราการใหลของเจ็ตซึ่ง แสดงดังภาพถ่ายในรูปที่ 2.9 โดยอากาศจะถูกเป่าจากพัดลมแบบความดันสูง (High pressure blower) ขนาด 1.5 กิโลวัตต์ ผ่านท่ออ่อน (Flexible duct) เพื่อลดการสั่นสะเทือนจากพัดลมไป ยังส่วนอื่นๆของชุดทดลอง ผ่านระบบท่อ PVC ขนาดเส้นผ่านศูนย์กลาง 3, 4 และ 5 นิ้ว (Norminal size) โดยมีวาล์วปีกผีเสื้อ (Butterfly valve) ทำหน้าที่ควบคุมอัตราการไหลของเจ็ต อากาศ ต่อจากนั้นอากาศจะผ่าน Honeycomb ซึ่งทำจากหลอดพลาสติกเรียงเต็มหน้าตัดของท่อปะ กบปลายทั้งสองด้วยตาข่ายอลูมิเนียม (Household screen) ขนาด Mesh×SWG เท่ากับ (16×18)×31 เพื่อปรับทิศทางการไหลและทำให้อากาศมีความเร็วสม่ำเสมอผ่าน Orifice ซึ่งมี อัตราส่วนช่องเปิด (β) เท่ากับ 0.7 เพื่อตรวจสอบอัตราการไหลของเจ็ต

ในส่วน Heating chamber นั้นเป็นส่วนที่ให้ความร้อนกับเจ็ตอากาศแสดงดังรูปที่ 2.10 โดยมีลักษณะเป็นห้องขนาดหน้าตัด 30×30 ตารางเซนติเมตร ยาว 120 เซนติเมตร โดยทางเข้ามี ลักษณะเป็นหน้าแปลนขนาดท่อเส้นผ่านศูนย์กลาง 5 นิ้ว (Nominal size) ซึ่งต่อกับท่อพลาสดิก ของส่วนพัดลมและ Orifice โดยติดตั้งตาข่ายสแตนเลส (Screen) ขนาด Mesh×SWG เท่ากับ 50×36 เพื่อเป็น Filter สำหรับกรองฝุ่น สำหรับทางออกได้ติดตั้ง Bush ซึ่งทำจากวัสดุผสมของ การ์บอนและกราไฟท์เกรด JP1300 เพื่อต่อรองรับท่อหมุน ภายใน Heating chamber ได้ติดตั้ง Heater ไฟฟ้าขนาด 2 กิโลวัดต์ จำนวน 3 ตัว ซึ่งจะถูกควบคุมกำลังโดยการปรับแรงดันไฟฟ้าจาก หม้อแปลงไฟฟ้าชนิด Variac แบบ 3 เฟส ขนาด 27 kVA (0-480 V / 30A) ดังรูปที่ 2.10ก และระหว่าง Heater แต่ละตัวจะมีแผ่นเหล็กเจาะรูที่มีขนาดรู (มิลลิเมตร)×ระยะระหว่างรู (มิลลิเมตร) เท่ากับ 10×15 และมีอัตราส่วนช่องเปิด 50% ทั้งนี้ก็เพื่อทำให้อุณหภูมิของอากาศมี การกระจายอย่างสม่ำเสมอตลอดหน้าตัดก่อนผ่าน Heater แต่ละตัว และหลังจาก Heater ตัว สุดท้ายจะมีแผ่นเหล็กเจาะรูดังกล่าวอีก 4 แผ่น เพื่อให้อากาศมีการกระจายอย่างสม่ำเสมอก่อนเข้า ไปในส่วนของท่อหมุน (Rotating pipe) นอกจากนี้ที่ผนังด้านนอกทุกด้านของห้องจะติดตั้ง ฉนวนชนิดแผ่นใยหินเพื่อลดการสูญเสียพลังงานความร้อนออกสู่ภายนอก ในส่วนท่อหมุน (Rotating pipe) เป็นส่วนที่ทำให้เจ็ตอากาศมีความเร็วในแนวสัมผัส และทำให้เกิดการหมุนควง โดยแสดงเป็นลักษณะ Schematic ดังรูปที่ 2.11 และภาพถ่ายดังรูปที่ 2.12 สำหรับท่อที่ใช้เป็นท่อสแตนเลสขนาดเส้นผ่าศูนย์กลางภายใน (*d*) เท่ากับ 32 มิลลิเมตร หนา 4 มิลลิเมตร โดยแบ่งเป็น 3 ท่อนดังรูปที่ 2.12ก และรูปที่ 2.12ข ซึ่งท่อแต่ละท่อนสวมอยู่กับตลับ ลูกปืนชนิดปรับแนวได้เอง (Self-aligning ball bearings) แบบมีปลอกสวม (Adaptor sleeve) ยี่ห้อ SKF รุ่น 1209EK ท่อนละ 2 ชุดและท่อแต่ละท่อนถูกยึดติดกันด้วย Coupling ซึ่งทำจากท่อ เหล็กและใช้ Set screw ในการยึด

สำหรับท่อท่อนแรกมีความยาว 30 เซนติเมตร (9.4*d*) ปลายด้านล่างสวมด้วย Bush ซึ่ง ติดตั้งที่ทางออกของ Heating chamber ท่อท่อนที่สองมีความยาว 51 เซนติเมตร (15.9d) ซึ่ง ภายในบรรจุ Honeycomb โดยทำจากท่อทองเหลืองขนาดเส้นผ่านศูนย์กลางภายใน 4 มิลลิเมตร เส้นผ่านศูนย์กลางภายนอก 4.5 มิลลิเมตร บรรจูเต็มหน้าตัดท่อและยาวตลอดความยาวของท่อนที่ สอง โดยมีตาข่ายสแตนเลส (Screen) ขนาด Mesh×SWG เท่ากับ 30×35 ปะกบ สำหรับท่อท่อน ภายในบรรจุตาข่ายสแตนเลส (Screen) ที่สามมีความยาว 45 เซนติเมตร (14d) านาด Mesh×SWG เท่ากับ 30×35 จำนวน 3 อัน โดยอันแรกติดตั้งที่ระยะห่างจากปลาย Honeycomb 6 เซนติเมตร (1.9*d*) แต่ละอันห่างกัน 6 เซนติเมตร (1.9*d*) ทำให้อันสุดท้ายอยู่ห่างจากปากเจ็ต 27 เซนติเมตร (8.4d) ตาข่ายดังกล่าวมีหน้าที่ลดความปั่นป่วนของอากาศหลังจากผ่าน Honeycomb นอกจากนี้ที่ปลายค้านบนของท่อท่อนที่สามได้ต่อเข้ากับพื้นค้านล่างของ Test section ของ ซึ่งทำจากวัสคุผสมของการ์บอนและกราไฟท์เกรค JP1300 และใช้ อโมงค์ถมด้วย Bush Mechanical seal ยี่ห้อ Zero-leak แบบ Double cartridge seal ขนาด 40 มิลลิเมตร เพื่อ ้ป้องกันอากาศรั่วระหว่างท่อหมุนกับพื้นค้านล่างของหน้าตัดดังรูปที่ 2.12ค โดยใช้น้ำในการหล่อ เย็นหน้าสัมผัสของ Mechanical seal ซึ่งทำจาก Silicon carbide และแสดงอปกรณ์ในการหล่อ เย็นดังรูปที่ 2.12ง

ในการหมุนขับท่อได้ใช้สายพานชนิคร่องวีต่อเข้ากับ Pulley แบบ Taper lock ขับจาก เพลาของมอเตอร์ ยี่ห้อ Crompton Greaves แบบ AD90S ขนาค 1.5 กิโลวัตต์ 2830 รอบต่อ นาที โดยส่งกำลังไปยังท่อท่อนที่สอง ซึ่งมีอัตราทคความเร็วรอบของมอเตอร์ต่อความเร็วรอบของ ท่อหมุนเท่ากับ 1 ต่อ 2.2 และควบคุมความเร็วรอบของท่อหมุน โดยใช้เครื่องแปลงความถี่ไฟฟ้า (Inverter) ยี่ห้อ T-VERETR รุ่น N1-202-M ขนาค 1.5 กิโลวัตต์ โดยวงจรที่ใช้ควบคุมความเร็ว รอบของท่อหมุนแสดงดังรูปที่ 2.13

2.2 พิกัดอ้างอิงที่ใช้ในการทดลอง

พิกัดอ้างอิงที่ใช้ในการทดลองแสดงดังรูปที่ 2.14 โดยพิกัด x, y และ z นั้นเป็นพิกัดอ้างอิง หลักซึ่งเทียบกับหน้าตัดทดสอบ โดยมีตำแหน่งกึ่งกลางเจ็ตเป็นจุดเริ่มต้น และพิกัด x', y' และ z' นั้นเป็นพิกัดที่อ้างอิงกับท่อเจ็ต มีตำแหน่งกึ่งกลางเจ็ตเป็นจุดเริ่มต้น ดังนั้นในกรณีที่ไม่มีการหมุน ท่อเจ็ตพิกัดอ้างอิงเทียบกับท่อเจ็ตจะทับกับพิกัดอ้างอิงหลัก นอกจากนี้ยังได้นิยามพิกัด s หรือ ξ , η และ ζ ซึ่งเป็นพิกัดที่อ้างอิงที่เทียบกับเส้นทางตามแนวแกนเจ็ต (s) โดยเส้นทางดังกล่าวนิยาม จากตำแหน่งของจุดศูนย์กลางอุณหภูมิ ในแต่ละหน้าตัดบนระนาบสมมาตร (Projected-centroid trajectory)

2.3 สภาวะของการทดลอง

การทดลองได้ทำที่ความเร็วของกระแสลมขวางประมาณ 1.82 เมตรต่อวินาที และความเร็ว ของเจ็ตซึ่งพิจารณาจากค่าเฉลี่ยแบบพื้นที่ (Area average) ซึ่งนิยามจาก

$$\overline{u_j} = \frac{1}{A} \int u dA \tag{2.1}$$

โดย $\overline{u_j}$ ในการทดลองมีค่าประมาณ 7.9 เมตรต่อวินาที และมีความเร็วที่จุดกึ่งกลางประมาณ 9.4 เมตรต่อวินาที และมีอุณหภูมิของกระแสลมขวางประมาณ 31.2 °C ± 3% และอุณหภูมิของเจ็ตซึ่ง พิจารณาจากค่าเฉลี่ยแบบพื้นที่ (Area average) ซึ่งนิยามจาก

$$\overline{T_j} = \frac{1}{A} \int T dA \tag{2.2}$$

โดย $\overline{T_j}$ ในการทดลองมีค่าประมาณ 69.3 °C ± 1% โดยมีอุณหภูมิที่จุดกึ่งกลางประมาณ 75.1 °C ทำให้ได้อัตราส่วนความเร็วประสิทธิผล $r = (\rho_j \overline{u_j}^2 / \rho_{cf} \overline{u_{cf}}^2)^{1/2}$ คงที่ที่ประมาณ 4.1 และ อัตราส่วนความเร็ว $r_v = \overline{u_j} / \overline{u_{cf}}$ ประมาณ 4.35 อัตราส่วนความหนาแน่น $r_d = \rho_j / \rho_{cf}$ ประมาณ 0.89 โดยมีค่า Reynolds number ของเจ็ต $\operatorname{Re}_j = \overline{u_j} d/v$ ประมาณ 12,000 และ Reynolds number ของกระแสลมขวาง $\operatorname{Re}_{cf} = \overline{u_{cf}} d/v$ ประมาณ 3,400 โดยแสดงรายละเอียด ของสภาวะการทดลองและความคลาดเคลื่อนในแต่ละกรณีที่ทดลองดังตารางที่ 2.1

เนื่องจากการให้ความร้อนกับเจ็ตอากาศทำให้มีความแตกต่างระหว่างความหนาแน่นของ เจ็ตและกระแสลมขวาง ดังนั้นจึงพิจารณาผลของแรงลอยตัวที่เกิดขึ้นจากค่า Densimetric Froude number (*Fr*) ซึ่งนิยามเป็นอัตราส่วนระหว่างแรงลอยตัวของเจ็ตอากาศกับแรงเลื่อยของกระแสลม ขวางโดย

$$Fr = \left[\frac{\left(\rho_{cf} - \rho_{j}\right)gd}{\rho_{cf}u_{cf}^{2}}\right]^{1/2}$$
(2.3)

ซึ่งในการทดลองมีค่า Fr เท่ากับ 0.1 และค่า Fr/r ซึ่งนิยามเป็นอัตราส่วนระหว่างแรงลอยตัวของ เจ็ตอากาศกับแรงเฉื่อยของเจ็ตอากาศโดย

$$Fr/r = \left[\frac{\left(\rho_{cf} - \rho_{j}\right)gd}{\rho_{j}u_{j}^{2}}\right]^{1/2}$$
(2.4)

ซึ่งในการทดลองมีค่าเท่ากับ 0.025 นั่นคือผลของแรงลอยตัวเนื่องจากเจ็ตร้อนนั้นมีค่าประมาณ 10% ของแรงเฉื่อยเนื่องจากความเร็วของกระแสลมขวางและมีค่าประมาณ 2.5% ของแรงเฉื่อย เนื่องจากความเร็วของเจ็ต

ในการศึกษาผลของการหมุนควงที่มีต่อคุณลักษณะของเจ็ตในกระแสลมขวางนั้น จะ พิจารณาจากระดับของการหมุนควงซึ่งแสดงโดยค่า Swirl ratio (Sr) นิยามเป็นอัตราส่วนระหว่าง ความเร็วในแนวสัมผัสของท่อเจ็ตกับความเร็วเฉลี่ยในแนวแกนของเจ็ต ($Sr = w_p / u_j$) ซึ่งการ ทดลองได้เปลี่ยนค่า Swirl ratio แบ่งเป็น 4 กรณี คือ Sr0, Sr17, Sr52 และ Sr82 โดยมีค่า Swirl ratio (Sr) เท่ากับ 0.17, 0.52 และ 0.82 และค่า Swirl number (Sn) เท่ากับ 0.07, 0.17 และ 0.28 ตามลำคับ และเนื่องจากลักษณะของการใช้ท่อหมุน (Rotating pipe) ในการทำให้เกิดการ หมุนควงนั้นทำให้ผลรวมของค่า Circulation ที่ปากเจ็ตมีค่าไม่เท่ากับศูนย์ ในที่นี้ผลรวมของค่า Circulation รอบปากเจ็ต ($\Gamma = w_p l$) ของแต่ละกรณีเป็น 0, 0.14, 0.42 และ 0.67 m²/s สำหรับ กรณี Sr0, Sr17, Sr52 และ Sr82 ตามลำคับ โดยแสดงรายละเอียดของปริมาณต่างๆในแต่ละกรณี ดังตารางที่ 2.2

2.4 วิธีการทดลองและอุปกรณ์การวัด

การทดลองแบ่งเป็น 2 ส่วน คือการวัดสภาวะเริ่มต้นและการวัดการกระจายของอุณหภูมิ เป็นหน้าตัด โดยมีรายละเอียดดังนี้

2.4.1 การวัดสภาวะเริ่มต้น

การวัดสภาวะเริ่มต้นของกระแสลมขวาง
การวัคสภาวะเริ่มต้นของกระแสลมขวางในการศึกษานี้ ได้ทำการวัคความสม่ำเสมอของ ความเร็วภายในหน้าตัดทดสอบ และการวัดความหนาของชั้นขอบเขตที่ผนังทั้ง 4 ด้านของหน้าตัด ทดสอบ

้สำหรับการวัดความสม่ำเสมอของความเร็วภายใน Test section นั้น จะวัดเป็นเมตริกซ์ ิขนาด 9 จุด × 9 จุด ห่างกัน 10 เซนติเมตร ที่ระยะ x = -15 เซนติเมตร และวัดที่ความเร็วเฉลี่ย ภายในหน้าตัดทดสอบประมาณ 1.8 เมตรต่อวินาที ซึ่งเป็นความเร็วที่ใช้ในการทดลอง และที่ ความเร็วสูงคือ 7.9 เมตรต่อวินาทีเพื่อยืนยันผลการวัด โดยใช้ Pitot probe (แบบ A) ดังรูป Schematic ในรูปที่ 2.15ก และภาพถ่ายในรูปที่ 2.16ก เป็นเครื่องมือวัด โดย Probe ดังกล่าวทำ ้ขึ้นจากท่อสแตนเลส ขนาดเส้นผ่านศูนย์กลางนอก 5 มิลลิเมตร เส้นผ่านศูนย์กลางใน 3 มิลลิเมตร ดัดให้โด้งเป็นมุมฉาก มีระยะจากปลาย Probe ถึงแนวก้าน 90 มิลลิเมตร (19 เท่าของเส้นผ่าน ศูนย์กลางนอกของปลาย Probe) และก้าน Probe ยาว 140 เซนติเมตร ความคันที่วัดได้จาก Pitot probe จะถูกแปลงเป็นแรงคัน ไฟฟ้าโดย Pressure transducer ชนิด Differential โดยในการวัดที่ ความเร็ว 1.8 เมตรต่อวินาทีนั้นใช้ Transducer (ยี่ห้อ SETRA รุ่น 264) ที่มีช่วงการวัดความคัน ขาเข้า ±0.05 นิ้วน้ำ ช่วงแรงคันไฟฟ้าด้านทางออก 0-5 Volts และความถูกต้อง (Accuracy) เท่ากับ ±0.5% Full scale ในขณะที่ความเร็ว 7.9 เมตรต่อวินาทีนั้นใช้ Transducer (ยี่ห้อ OMEGA รุ่น PX653-0.25BD5V) ที่มีช่วงการวัดความคันขาเข้า ±0.25 นิ้วน้ำ ช่วงแรงคันไฟฟ้า ด้านทางออก 1-5 Volts และความถูกต้อง (Accuracy) เท่ากับ ±0.5% Full scale ดังรูปที่ 2.17ก จากนั้นค่าแรงคันไฟฟ้าดังกล่าวจะถูกอ่านค่าโดยใช้ Digital multimeter ยี่ห้อ Fluke รุ่น 19 ดังรูป ที่ 2.17ข

สำหรับการวัดความหนาของชั้นขอบเขตนั้น จะวัดตามแนว Transverse ออกจากผนังที่ กึ่งกลางผนังทั้ง 4 ด้านของหน้าตัดทดสอบ ที่ระยะ x = -10 เซนติเมตร [(z, x) = (0, -0.7rd)] และ ที่ตำแหน่งข้างปากเจ็ตของพื้นล่าง ห่างจากปากเจ็ต 10 เซนติเมตร [(z, x) = (0.7rd, 0)] ที่ความเร็ว เฉลี่ยภายในหน้าตัดทดสอบประมาณ 1.8 และ 7.9 เมตรต่อวินาที โดยใช้ความละเอียด (Resolution) ในการวัดเท่ากับ 1 มิลลิเมตร สำหรับเครื่องมือวัดนั้นใช้ Pitot probe (แบบ B) ดัง รูป Schematic ในรูปที่ 2.15ข และภาพถ่ายในรูปที่ 2.16ข เป็นเครื่องมือวัด โดย Probe ดังกล่าว ทำขึ้นจากเข็มสแตนเลส ขนาดเส้นผ่านศูนย์กลางนอก 1.2 มิลลิเมตร เส้นผ่านศูนย์กลางใน 0.8 มิลลิเมตร โดยเข็มถูกดัดให้ได้งเป็นมุมฉาก และมีระยะจากปลายเข็มถึงแนวก้าน 32 มิลลิเมตร (53 เท่าของเส้นผ่านศูนย์กลางนอกของเข็ม) โดยเข็มสแตนเลสถูกค่อเข้ากับท่อทองเหลืองเพื่อใช้เป็น ก้าน Probe มีขนาดเส้นผ่านศูนย์กลางนอก 3.2 มิลลิเมตร ทำให้มีความยาวรวมของก้าน Probe ประมาณ 33 เซนติเมตร ความดันที่วัดได้จาก Pitot probe จะถูกแปลงเป็นแรงดันไฟฟ้าโดย Pressure transducer (ช่วงการวัดความดันขาเข้า ±0.05 นิ้วน้ำ สำหรับการวัดที่ความเร็ว 1.8 เมตร ต่อวินาที และช่วงการวัดความดันขาเข้า ±0.25 นิ้วน้ำ สำหรับการวัดที่ความเร็ว 7.9 เมตรต่อวินาที) และถูกอ่านก่าโดยใช้ Digital multimeter (Fluke-19) ซึ่ง Pressure transducer และ Multimeter ที่ใช้นั้นเป็นชุดเดียวกันกับที่ใช้ในการวัดความสม่ำเสมอของความเร็วของกระแสลม ขวาง)

สถาบันวิทยบริการ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

การวัดสภาวะเริ่มต้นของเจ็ต

สภาวะเริ่มต้นของเจ็คได้ทำการวัดขณะที่ไม่มีกระแสลมขวางและให้ความร้อนกับเจ็ตจนมี อุณหภูมิที่กึ่งกลางเจ็ตประมาณ 75.1 องศาเซลเซียส ประกอบด้วยการวัดการกระจายของความเร็ว และอุณหภูมิ โดยใช้ Pitot probe และ Yaw probe ในการวัดความเร็ว และใช้ Thermocouple ในการวัดอุณหภูมิ โดยมีรายละเอียดดังนี้

สำหรับการวัดความเร็ว ในกรณี Sr0 นั้น ได้ใช้ Pitot probe ในการวัดความเร็วใน แนวแกน (*u*) ตามแนว *z*' และ *x*' ซึ่งในการวัดนั้นได้ใส่ Probe ทางด้านข้างของหน้าตัดทดสอบ (ผนังด้าน +*z*) และเลื่อน Probe ตามแนว *z*' ในขณะที่การวัดตามแนว *x*' นั้นใช้การหมุนท่อ 90 องสาเพื่อให้แนว *x*' อยู่ในแนวเดียวกับการเลื่อน Probe ดังรูปที่ 2.18 โดยใช้ความละเอียด (Resolution) เท่ากับ 1.5 มิลลิเมตร โดยใช้ Pitot Probe (แบบ C) ดังรูป Schematic ในรูปที่ 2.15ก และภาพถ่ายในรูปที่ 2.16ก เป็นเครื่องมือวัด โดย Probe ทำขึ้นจากเข็มสแตนเลส ขนาดเส้น ผ่านสูนย์กลางนอก 1.2 มิลลิเมตร เส้นผ่านสูนย์กลางใน 0.8 มิลลิเมตร ถูกดัดให้โค้งเป็นมุมฉาก และมีระยะจากปลายเข็มถึงแนวก้าน 35 มิลลิเมตร (28 เท่าของเส้นผ่านสูนย์กลางนอกของเข็ม) โดยเข็มสแตนเลสถูกต่อเข้ากับท่อทองเหลืองเพื่อใช้เป็นก้าน Probe มีขนาดเส้นผ่านสูนย์กลางนอก 3.2 มิลลิเมตร ทำให้มีความยาวรวมของก้าน Probe 87 เซนติเมตร ซึ่งความดันที่วัดได้จาก Pitot probe จะถูกแปลงเป็นแรงดันไฟฟ้าโดย Pressure transducer (ช่วงการวัดความดันข่า±0.25 นิ้วน้ำและลูกอ่านค่าโดยใช้ Digital multimeter (Fluke-19)

สำหรับการวัดกวามเร็ว ในกรณี Sr17, Sr52 และ Sr82 นั้นได้ใช้ Yaw probe แบบ Three-tube cobra probe ลักษณะเดียวกับของ Chue (1975) ในการวัดกวามเร็วแนวแกน (u) และความเร็วแนวสัมผัส (w) โดยวัดตามแนว z' ดังรูปที่ 2.18 ก โดยใช้ความละเอียด (Resolution) ในการวัดเท่ากับ 1.5 มิลลิเมตร สำหรับ Yaw probe ที่ใช้นั้นแสดงดังรูป Schematic ในรูปที่ 2.15ง และภาพถ่ายในรูปที่ 2.16ง ทำขึ้นจากเข็มสแตนเลส ขนาดเส้นผ่าน ศูนย์กลางนอก 0.5 มิลลิเมตร เส้นผ่านศูนย์กลางใน 0.32 มิลลิเมตร จำนวน 3 อันยึดติดกัน โดยเข็ม ด้านข้างทั้ง 2 ด้านถูกฝนให้มีมุมเอียง (a) เท่ากับ 30 องศา และถูกคัดได้งเป็นมุมฉาก โดยมีระขะ จากปลายเข็มลึงแนวก้าน 35 มิลลิเมตร ซึ่งก้านเข็มสแตนเลสแต่ละก้านถูกต่อเข้ากับท่อทองเหลือง เพื่อใช้เป็นก้าน Probe มีขนาดเส้นผ่านศูนย์กลางนอก 3 มิลลิเมตร หนา 0.5 มิลลิเมตร ทำให้ก้าน Probe มีความขาวรวม 77 เซนติเมตร ซึ่งความดันแตกต่างที่วัดได้จาก Yaw probe แต่ละด้านจะ ถูกแปลงเป็นแรงดันไฟฟ้าโดย Pressure (ช่วงการวัดความดันขาเข้า ± 0.25 นิ้วน้ำ) และถูกอ่านก่า โดยใช้ Digital multimeter (Fluke-19)โดย Yaw probe ที่ทำขึ้นนี้ได้ทำการปรับเทียบกับ Pitot-Static Probe แบบมาตรฐานที่ความเร็ว 12 และ 15 เมตรต่อวินาที ที่อุณหภูมิห้อง และ เนื่องจากเป็นการวัดเจ็ตอากาศที่มีอุณหภูมิสูงกว่าอุณหภูมิห้อง ดังนั้นในการคำนวณลวามเร็วจึงได้ พิจารณาถึงผลของการเปลี่ยนแปลงความหนาแน่นเนื่องจากอุณหภูมิของเจ็ตอากาศคังกล่าวคัวย โดยแสดงรายละเอียดของการปรับเทียบและการคำนวณความเร็วในภาคผนวก ข และในการวัด ความเร็วรอบของท่อหมุนได้ใช้ Optical tachometer ยี่ห้อ SKF รุ่น TMOT6 ซึ่งแสดงดังรูปที่ 2.16 ค

สำหรับการวัดอุณหภูมิในทุกกรณีนั้นได้ใช้ Thermocouple เป็นอุปกรณ์การวัด โดยวัด ตามแนว z' และ x' สำหรับกรณี Sr0 และวัคตามแนว z' สำหรับกรณี Sr17, Sr52 และ Sr82 คัง รูปที่ 2.18 โดย Thermocouple ที่ใช้นั้นมี Sensor เป็นลวด Thermocouple ชนิด Type T (Copper-Constantan) ยี่ห้อ OMEGA รุ่น TT-T-30 ที่มีช่วงของการวัคอุณหภูมิอยู่ระหว่าง -270 ถึง 400 องศาเซลเซียส โดยลวด Thermocouple ดังกล่าว จะถูกสอดเข้าไปใน Probe ดังรูป Schematic ในรูปที่ 2.15จ และภาพถ่ายในรูปที่ 2.16จ ซึ่งก้าน Probe ทำจากท่อสแตนเลสขนาด เส้นผ่านศูนย์กลาง 6 มิลลิเมตร และมีความยาวรวม 126 เซนติเมตร เพื่อให้มีการ โก่งน้อยที่สุด และส่วนปลาย Probe ทำจากท่อทองเหลืองขนาดเส้นผ่านศูนย์กลางนอก 3 มิลลิเมตร และเข็มฉีด ยาขนาดเส้นผ่านศูนย์กลางนอก 1.5 มิลลิเมตร โดยดัดให้ส่วนปลายงอเป็นรูปตัวแอลยื่นออกจาก แนวแกน 10 เซนติเมตร และให้ปลายของ Thermocouple อยู่เลยจากปลาย Probe ประมาณ 5 มิลลิเมตร เพื่อให้ Probe มีผลต่อการไหลน้อยที่สุด โดยสัญญาณที่ได้จากลวด Thermocouple จะ ถูกส่งเข้าไปในตัวอ่านค่าอุณหภูมิ (Thermocouple thermometer) ยี่ห้อ Fluke รุ่น 52-2 คังรูปที่ ซึ่งมีความละเอียด (Resolution) เท่ากับ 0.1 ้องศาเซลเซียส โคยค่าความถกต้อง 2.173 (Accuracy) ของระบบเครื่องมือวัคนี้ถูกจำกัดโดยถวด Thermocouple ซึ่งมีค่าประมาณ ±0.5 °C ที่อุณหภูมิสูงสุดที่ทำการทดลองคือประมาณ 75 °C โดย Thermocouple ดังกล่าวได้ทำการ สอบเทียบ (Calibrate) กับอุปกรณ์มาตรฐานคือ Thermometer โดยใช้อ่างน้ำทำความร้อน และ ทำการสอบเทียบทุก 2 องศาเซลเซียส คั้งแสดงผลการสอบเทียบคั้งรูปที่ 2.19 พบว่าอุณหภูมิที่อ่าน ใด้จาก Thermocouple มีความสัมพันธ์เป็นเชิงเส้นกับอุณหภูมิที่อ่านได้จากอุปกรณ์มาตรฐาน โดยมีความชั้นของกราฟเท่ากับ 1 และระยะตัดแกนเท่ากับ –0.21 และ -0.37 °C สำหรับการสอบ เทียบก่อนและหลังการทคลองตามลำคับ

2.4.2 การวัดการกระจายของอุณหภูมิเป็นหน้าตัด

ในงานวิจัยนี้ สำหรับทุกกรณีที่ศึกษา ได้ทำการวัดการกระจายของอุณหภูมิเป็นหน้าตัดบน ระนาบ y-z ที่ระยะ x/rd เท่ากับ 0.25, 0.5, 0.75, 1, 1.5 และ 2 ดังรูปที่ 2.20 โดยใช้ Thermocouple และตัวอ่านอุณหภูมิ ชุดเดียวกันกับการวัดสภาวะเริ่มต้นของอุณหภูมิที่ปากเจ็ต โดยวัดเป็นเมตริกซ์ และมีความละเอียดในการวัด (Resolution) เปลี่ยนตามขนาดของการกระจาย ของเจ็ตอากาศในแต่ละหน้าตัดกล่าวคือ ที่ระยะ x/rd เท่ากับ 0.25 และ 0.5 ใช้ความละเอียด $(\Delta y \times \Delta z) = (10 \ \hat{u}$ ลลิเมตร × 10 \hat{u} ลลิเมตร) โดยมีจำนวนจุดในการวัดแต่ละหน้าตัดประมาณ 17 จุด × 17 จุด ที่ระยะ x/rd เท่ากับ 0.75 และ 1 ใช้ความละเอียด ($\Delta y \times \Delta z$) = (14 มิลลิเมตร × 14 มิลลิเมตร) โดยมีจำนวนจุดในการวัดแต่ละหน้าตัดประมาณ 15 จุด × 15 จุด และที่ระยะ x/rd เท่ากับ 1.5 และ 2 ใช้ความละเอียด ($\Delta y \times \Delta z$) = (16 มิลลิเมตร × 16 มิลลิเมตร) โดยมีจำนวนจุดใน การวัดแต่ละหน้าตัดประมาณ 15 จุด × 15 จุด

สถาบันวิทยบริการ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทที่ 3

ผลการทดลอง

ผลการทดลองแบ่งเป็น 3 ส่วน ส่วนแรกเป็นผลการวัดสภาวะเริ่มต้นในการทดลอง ซึ่ง ประกอบด้วย สภาวะเริ่มต้นของกระแสลมขวางที่ถูกสร้างขึ้นจากอุโมงค์ลม และสภาวะเริ่มต้นของ เจ็ตอากาศที่ปากเจ็ต ส่วนที่สองเป็นผลการศึกษาคุณลักษณะเฉพาะหน้าตัด (L o c a l characteristics) ซึ่งพิจารณาจากการกระจายของอุณหภูมิในแต่ละหน้าตัด และส่วนที่สามเป็นผล การศึกษาคุณลักษณะโดยรวม (Global characteristics) ซึ่งพิจารณาจากเส้นทาง (Trajectory) อัตราการลดลงตามแนวแกน (Decay rate) และอัตราการขยายตัว (Spread rate) ของเจ็ตโดยมี รายละเอียดดังนี้

3.1 ผลการวัดสภาวะเริ่มต้น

3.1.1 ผลการวัดสภาวะเริ่มต้นของกระแสลมขวาง

รูปที่ 3.1 แสดงผลการวัดความสม่ำเสมอของความเร็วเฉลี่ย (\bar{u}_{cf}) ใน Test section ของ อุโมงก์ลม ที่ตำแหน่งหน้าปากเจ็ต 15 เซนติเมตร (x/d = -4.7 หรือ x/rd = -1.5) ที่ความเร็ว ประมาณ 1.8 และ 7.9 เมตรต่อวินาที ดังรูปที่ 3.1ก และ 3.1ข ตามลำดับ โดยวัดเป็นเมตริกซ์ขนาด 9 จุด × 9 จุด และมีความละเอียด (Resolution) เท่ากับ 10 เซนติเมตร × 10 เซนติเมตร นอกชั้น ขอบเขตของผนัง Test section โดยกรอบด้านนอก (เส้นทึบ) แสดงผนังของหน้าตัดทดสอบทั้ง 4 ด้าน และกรอบด้านใน (เส้นประ) แสดงบริเวณที่กรอบคลุมการทดลองทั้งหมด ซึ่งมีขนาดประมาณ $2rd \times 2rd$ จากผลการวัดดังรูปที่ 3.1ก แสดงในกรณีความเร็วต่ำซึ่งเป็นความเร็วที่กำหนดสำหรับ กระแสลมขวางพบว่า มีความเร็วเฉลี่ย (\bar{u}_{cf}) ประมาณ 1.81 ±0.02 เมตรต่อวินาที หรือมีก่าความ ไม่สม่ำเสมอ (Non-uniformity) อยู่ในช่วง ±1% ของความเร็วเฉลี่ย และรูปที่ 3.1ข ซึ่งแสดงใน กรณีความเร็วสูงพบว่า มีความเร็วเฉลี่ย (\bar{u}_{cf}) ประมาณ 7.9 ±0.05 เมตรต่อวินาที หรือมีก่าความ ไม่สม่ำเสมอ (Non-uniformity) อยู่ในช่วง ±1% ของความเร็วเฉลี่ยเช่นเดียวกัน

รูปที่ 3.2 แสดงรูปร่างของชั้นขอบเขต (u/u_{cf}) ตามแนว Transverse ซึ่งแสดงโดยค่า $y/\delta_{0.95}$ โดยที่ $\delta_{0.95}$ เป็นความหนาของชั้นขอบเขตซึ่งนิยามจากระยะ y ที่มีความเร็วเป็น 95% ของ ความเร็วเฉลี่ยนอกชั้นขอบเขต ที่ความเร็ว 1.8 และ 7.9 เมตรต่อวินาที (สภาวะเดียวกับการวัดความ สม่ำเสมอของความเร็ว) ดังรูปที่ 3.2ก และ 3.2ข ตามลำดับ โดยวัดที่ตำแหน่งกึ่งกลางของผนังทั้ง 4 ด้าน หน้าปากเจ็ต 10 เซนติเมตร (z, x) = (0, -0.7rd) และที่ตำแหน่งข้างปากเจ็ตของพื้นล่าง ห่าง จากปากเจ็ต 10 เซนติเมตร (z, x) = (0.7rd, 0) โดยผลการวัดดังกล่าวได้เปรียบเทียบกับผลเฉลย ของ Blasius สำหรับชั้นขอบเขตแบบ Laminar และผลเฉลยในรูปแบบ 1/7 power law สำหรับ ชั้นขอบเขตแบบ Turbulent

รูปที่ 3.2ก แสดงผลการวัดที่ความเร็ว 1.8 เมตรต่อวินาที พบว่าชั้นขอบเขตที่ผนังทั้ง 4 ด้าน สอดคล้องกับผลเฉลยของ Blasius กล่าวคือที่ผนังทั้ง 4 ด้านมีลักษณะชั้นขอบเขตการไหล แบบ Laminar โดยผนังด้านล่างซึ่งเป็นผนังด้านที่สนใจและมีเจ็ตอากาศพุ่งเข้ามานั้น ที่ตำแหน่ง หน้าปากเจ็ต (*z*, *x*) = (0, -0.7*rd*) มีความหนาของชั้นขอบเขต (*δ*0.95) ประมาณ 7.8 มิลลิเมตร และ ที่ตำแหน่งข้างปากเจ็ต (*z*, *x*) = (0.7*rd*, 0) มีความหนาขอบเขต (*δ*0.95) ประมาณ 9 มิลลิเมตร

รูปที่ 3.2ข แสดงผลการวัดที่ความเร็ว 7.9 เมตรต่อวินาที พบว่าชั้นขอบเขตที่ผนังด้านข้าง (+z และ –z) และด้านล่าง (-y) มีลักษณะชั้นขอบเขตการใหลแบบ Laminar ในขณะที่ผนัง ด้านบน (+y) มีลักษณะชั้นขอบเขตการใหลแบบ Turbulent ทั้งนี้เนื่องจากมีการสะดุดของรอยต่อ ระหว่าง Contraction กับ Test section ที่ผนังด้านบน อย่างไรก็ตามที่ผนังด้านล่างซึ่งเป็นผนัง ด้านที่สนใจและมีเจ็ตอากาศพุ่งเข้ามานั้น มีชั้นขอบเขตเป็นแบบ Larminar โดยที่ตำแหน่งหน้า ปากเจ็ต (z, x) = (0, -0.7*rd*) มีความหนาของชั้นขอบเขต ($\delta_{0.95}$) ประมาณ 3 มิลลิเมตร

เมื่อเปรียบเทียบลักษณะของชั้นขอบเขตที่ความเร็ว 1.8 และ 7.9 เมตรต่อวินาที พบว่าที่ ผนังด้านข้างและด้านล่างทั้ง 2 ความเร็วมีลักษณะชั้นขอบเขตเช่นเดียวกันคือเป็นแบบ Laminar ในขณะที่ผนังด้านบน เมื่อเพิ่มความเร็วจาก 1.8 เมตรต่อวินาที เป็น 7.9 เมตรต่อวินาที พบว่า ลักษณะชั้นขอบเขตมีการเปลี่ยนแปลงจากแบบ Laminar ไปเป็นแบบ Turbulent เนื่องจากการ สะดุดของรอยต่อระหว่าง Contraction กับ Test section และค่า Reynolds number ที่มีค่าเพิ่ม มากขึ้น

3.1.2 ผลการวัดสภาวะเริ่มต้นของเจ็ต

สำหรับสภาวะเริ่มต้นของเจ็ตได้ทำการวัดการกระจายของความเร็วในแนวแกน (u), ความเร็วในแนวสัมผัส (w) (ในกรณีที่มีการหมุนควง) และการกระจายของอุณหภูมิ ตามแนวรัศมี ของเจ็ต โดยมีรายละเอียดดังนี้

รูปที่ 3.3ก แสดงผลการวัดการกระจายของความเร็วในแนวแกน (*u*) ตามแนวรัศมี พบว่า ในแต่ละกรณีมีขนาดของความเร็วแตกต่างกันเล็กน้อย โดยมีความเร็วเฉลี่ยแบบพื้นที่ (Areaaveraged) ประมาณ 7.9±0.3 เมตรต่อวินาที หรือมีความแตกต่างกันไม่เกิน ±4% ระหว่างกรณี โดยมีค่าความไม่แน่นอนในการวัดความเร็ว (Uncertainty) สำหรับกรณี Sr0 โดยใช้ Pitot probe ประมาณ ±0.1 เมตรต่อวินาที หรือคิดเป็น ±1.2% ของความเร็วเฉลี่ย (แสดงในภาคผนวก ค.) นอกจากนี้ยังได้แสดงเป็นค่าที่สเกลด้วยค่าสูงสุดในการวัดแต่ละแนว (*u*/*u*max) ดังรูปที่ 3.3ง พบว่า ในทุกกรณี รูปร่างของการกระจายตัวมีลักษณะเดียวกันคือเป็นแบบ Top hat และค่อนข้างสมมาตร ตามแนวรัศมี โดยที่บริเวณกึ่งกลางมีค่าต่ำกว่าที่ขอบเล็กน้อย

รูปที่ 3.4ก แสดงผลการวัดการกระจายของความเร็วในแนวสัมผัส (w) ตามแนวรัศมีใน กรณี Sr17, Sr52 และ Sr82 เปรียบเทียบกับการกระจายแบบเชิงเส้นที่มีความเร็วที่ขอบเจ็ตเท่ากับ ความเร็วตามแนวสัมผัสของท่อ และยังแสดงเป็นค่าที่สเกลด้วยความเร็วในแนวสัมผัสของท่อ (w/w_p) ดังรูปที่ 3.4ข พบว่าในทุกกรณี รูปร่างของการกระจายตัวมีลักษณะใกล้เกียงกับการกระจาย แบบเชิงเส้นนั่นคือมีการ ไหลเป็นแบบ Solid-body rotation โดยค่าเฉลี่ยจากการใช้ Curve fitting ของข้อมูลที่วัดได้มีความเร็วเชิงมุมต่ำกว่าค่าที่ได้จากการกระจายแบบเชิงเส้นแบบสมบูรณ์ ประมาณ 5%, 2% และ 1% สำหรับกรณี Sr17, Sr52 และ Sr82 ตามลำดับ นั่นคือที่ความเร็วรอบ ท่อสูงจะมีการกระจายใกล้เกียงกับแบบเชิงเส้นมากขึ้น โดยผลดังกล่าวสอดคล้องกับการเพิ่มขึ้น ของจำนวนรอบของเจ็ตอากาศที่ถูกบังกับให้หมุนควงอยู่ภายใน Honeycomb ตามความสัมพันธ์

$$n = \frac{L}{\pi d} Sr \tag{3.1}$$

โดยที่ n คือจำนวนรอบที่เจ็ตอากาศถูกบังคับให้หมุนควงอยู่ภายใน Honeycomb

Sr คือค่า Swirl ratio L คือความยาวของ Honeycomb d คือเส้นผ่านศูนย์กลางของท่อเจ็ต

โดยจำนวนรอบที่เจ็ตอากาศหมุนควงอยู่ใน Honeycomb นั้นเท่ากับ 0.9, 2.6 และ 4.2 รอบ สำหรับกรณี Sr17, Sr52 และ Sr82 ตามลำดับ นั่นคือการเพิ่มจำนวนรอบที่อากาศหมุนควงอยู่ ภายใน Honeycomb จะช่วยให้ความเร็วในแนวสัมผัสของเจ็ต (w) มีการกระจายใกล้เคียงแบบเชิง เส้นมากขึ้นหรือช่วยให้เจ็ตอากาศมีการใหลแบบ Solid-body rotation มากขึ้นนั่นเอง

รูปที่ 3.5 แสดงผลการวัดการกระจายของอุณหภูมิตามแนวรัศมี โดยพิจารณาจากค่า สัมประสิทธิ์ของอุณหภูมิ (*C_T*) ซึ่งนิยามเป็น

$$C_T = \frac{T - T_a}{T_{\text{max}} - T_a} \tag{3.2}$$

โดยที่ T คืออุณหภูมิที่ทำการวัคตามแนวรัศมีของเจ็ต

T_{max} คืออุณหภูมิสูงสุดตามแนวรัศมีของเจ็ต

T_a คืออุณหภูมิบรรยากาศขณะที่ทำการวัด

พบว่าในแต่ละกรณีมีค่า C_T ที่ดำแหน่งเดียวกันแตกต่างกันเล็กน้อย โดยมีความแตกต่างกันไม่เกิน ±0.02 สำหรับค่าความไม่แน่นอน (Uncertainty) ของ C_T ข้างต้นมีค่าประมาณ 0.05 (แสดงใน ภาคผนวก ค.) และเมื่อเปรียบเทียบกับการกระจายของความเร็วในแนวแกนดังรูปที่ 3.3 พบว่า บริเวณที่เป็นชั้นขอบเขตของอุณหภูมินั้นมีความหนามากกว่าชั้นขอบเขตของความเร็วในแนวแกน ซึ่งแสดงว่ารูปร่างของการกระจายตัวของอุณหภูมิมีการพัฒนาตัวเต็มที่กว่ารูปร่างของความเร็วใน แนวแกน ที่เป็นเช่นนี้เนื่องจากการใส่ลวดตาข่าย (Screen) เพื่อปรับการใหลภายในส่วนของท่อ หมุน ส่งผลต่อการพัฒนาการใหลของความเร็ว คือมีผลทำให้ความเร็วสม่ำเสมอมากขึ้นแต่ไม่ส่งผล ต่อการพัฒนาตัวอุณหภูมิ

3.2 ผลการศึกษาคุณลักษณะเฉพาะหน้าตัด (Local characteristics)

ในการศึกษาคุณลักษณะเฉพาะหน้ำตัด (Local characteristics) ซึ่งแสดงโดย การกระจาย ของอุณหภูมิเป็นหน้าตัดนั้นจะพิจารณาจากค่าสัมประสิทธิ์อุณหภูมิรวม (Global coefficient of temperature; *C*_{TG}) ซึ่งนิยามเป็น

$$C_{TG} = \frac{T - T_{cf}}{T_{j} - T_{cf}}$$
(3.3)

โดย T คืออุณหภูมิที่ทำการวัด T_j คืออุณหภูมิเฉลี่ยแบบพื้นที่ที่ปากเจ็ต T_{cf} คืออุณหภูมิของกระแสลมขวาง

โดยค่า C_{TG} ดังกล่าวจะแสดงระดับของอุณหภูมิเกิน (Excess temperature) ที่ตำแหน่งใดๆเทียบ กับระดับของอุณหภูมิเกินที่ปากเจ็ต ซึ่งเป็นพารามิเตอร์รวม (Global parameter) ของการไหล นอกจากนี้ค่า C_{TG} ยังแสดงถึงคุณลักษณะการผสมที่ตำแหน่งหน้าตัดใดๆ ซึ่งสามารถพิจารณาได้ จากแบบจำลองดังนี้

พิจารณาปริมาตรควบคุม (Control volume) ดังรูปที่ 3.6 จากกฎการอนุรักษ์มวลและกฎ การอนุรักษ์พลังงานในรูปอินทริกรัล แสดงดังสมการ

$$0 = \frac{\partial}{\partial t} \oint_{CV} \rho dV + \oint_{CS} \left(\rho \vec{u} \cdot d\vec{A} \right)$$
(3.4)

$$\dot{Q} + \dot{W} = \frac{\partial}{\partial t} \oint_{CV} \left(e + \frac{u^2}{2} + gz \right) (\rho dV) + \oint_{CS} \left(h + \frac{u^2}{2} + gz \right) (\rho \vec{u} \cdot d\vec{A})$$
(3.5)

โดยให้มีข้อสมมติ (Assumption) คือ

- การใหลเป็นแบบสภาวะอยู่ตัวโดยเฉลี่ย การใหลอยู่ตัวโดยเฉลี่ย (Steady-state and Steady flow in mean)
- ใม่มีการถ่ายเทความร้อน (Q = 0) และการทำงาน (W = 0) ผ่านพื้นผิวของปริมาตร ควบคุม
- ไม่มีการเปลี่ยนแปลงพลังงานศักย์และพลังงานจลน์ระหว่างการเข้าและออกปริมาตร ควบคุม
- 4. ปริมาณต่างๆกิดเป็นก่าเฉลี่ยของพื้นที่หน้าตัด

จากข้อสมมติข้างต้น สมการ 3.4 และ 3.5 จะลครูปเป็น

$$0 = m_j + m_{cf} - m \tag{3.6}$$

$$0 = m_{i} h_{i} + m_{cf} h_{cf} - mh$$
(3.7)

โดยการแทนสมการ 3.6 ในสมการ 3.7 จะได้

$$0 = \dot{m}_{j} h_{j} + m_{cf} h_{cf} - (\dot{m}_{j} + \dot{m}_{df})h_{cf}$$
$$\dot{m}_{j}(h_{j} - h) = \dot{m}_{cf}(h - h_{cf})$$
$$\dot{m}_{j}(h_{j} - h_{cf}) - \dot{m}_{j}(h - h_{cf}) = \dot{m}_{cf}(h - h_{cf})$$

เนื่องจาก $dh = c_p dT$ โดยที่ c_p คือความร้อนจำเพาะที่ความดันคงที่ และกำหนดให้ c_p เป็น ก่ากงที่ ไม่เปลี่ยนแปลงตามอุณหภูมิ สมการข้างต้นจะเขียนได้เป็น

$$\frac{\dot{m}_{j}(T_{j} - T_{cf}) - \dot{m}_{j}(T - T_{cf}) = \dot{m}_{cf}(T - T_{cf})}{\frac{T - T_{cf}}{T_{j} - T_{cf}}} = \frac{\dot{m}_{j}}{\frac{\dot{m}_{j}}{m_{j} + m_{cf}}} = C_{TG}$$
(3.8)

สมการ 3.8 แสดงว่าค่า C_{TG} เฉลี่ยบนพื้นที่หน้าตัดบ่งบอกถึงอัตราการไหลโดยมวลของเจ็ตเริ่มต้น เทียบกับอัตราการไหลโดยมวลของเจ็ตผสมที่หน้าตัดใดๆ หรืออีกนัยหนึ่งแสดงถึงอัตราการดึงมวล ของกระแสลมขวางเข้าไปในเจ็ตผสม (Entrainment) ที่หน้าตัดใดๆ นั่นคือเมื่อมีการดึงมวลของ กระแสลมขวางเข้าไปในตัวเจ็ตผสมมากขึ้น จะส่งผลทำให้ C_{TG} มีก่าลดลง

นอกจากนี้ยังมีการศึกษาการกระจายของอุณหภูมิบนหน้าตัดโดยพิจารณาจากค่า สัมประสิทธิ์อุณหภูมิเฉพาะ (Local coefficient of temperature; C_{TL}) ซึ่งนิยามเป็น

$$C_{TL} = \frac{T - T_{cf}}{T_m - T_{cf}}$$
(3.9)

โดย T คืออุณหภูมิที่ทำการวัด

T_m คืออุณหภูมิสูงสุดในแต่ละหน้ำตัด

T_{cf} คืออุณหภูมิของกระแสลมขวาง

โดยค่า C_{TL} จะแสดงระดับของอุณหภูมิเกิน (Excess temperature) ที่ตำแหน่งใดๆเทียบกับระดับ ของอุณหภูมิเกินสูงสุดที่หน้าตัดนั้น C_{TL} จึงเป็นพารามิเตอร์เฉพาะที่หน้าตัดใดๆ (Local parameter) ของการไหล และสามารถนำมาเปรียบเทียบรูปร่างของการกระจายตัวของอุณหภูมิที่ หน้าตัดต่างๆได้

เนื่องจากการทำให้เจ็ตอากาศเกิดการหมุนควงในกระแสลมขวางโดยใช้ท่อหมุนนั้น ทำให้ ลักษณะการไหลของเจ็ตกล้ายกับการหมุนควงของทรงกระบอกในกระแสลมขวาง ซึ่งในกรณีหลัง นี้จะเกิดปรากฏการณ์ที่เรียกว่า "Magnus effect" ดังแสดงในรูปที่ 3.7 โดยด้านที่ทิศทางของ ความเร็วในแนวสัมผัสของการหมุนมีทิศทางเดียวกันกับทิศทางของกระแสลมขวาง จะทำให้ กระแสลมขวางมีความเร็วมากขึ้น ส่งผลให้มีความดันลดลงจนเกิดความดันต่ำด้าน B (ด้าน Suction) ในขณะที่ด้านที่ทิศทางของความเร็วสัมผัสของการหมุนมีทิศทางตรงข้ามกับความเร็ว ของกระแสลมขวาง จะทำให้กระแสลมขวางมีความเร็วลดลง ส่งผลให้มีความดันเพิ่มขึ้นจนเกิด ความดันสูงด้าน A (ด้าน Pressure) ดังนั้นในงานวิจัยนี้จะยืมศัพท์ของปรากฏการณ์ "Magnus effect" โดยจะเรียกด้านที่มีความเร็วตามแนวสัมผัสของท่อหมุนมีทิศทางเดียวกันกับความเร็วของ กระแสลมขวางว่า "ด้าน Suction" และด้านที่ความเร็วตามแนวสัมผัสของท่อหมุนมีทิศทางตรงข้ามกับความเร็วของ กระแสลมขวางว่า "ด้าน Suction" และด้านที่ความเร็วตามแนวสัมผัสของท่อหมุนมีทิศทางตรงข้ามีทิศทางตรง ข้ามกับความเร็วของกระแสลมขวางว่า "ด้าน Pressure"

3.2.1 การพัฒนาตัวของเจ็ต

จากผลการศึกษาที่ผ่านมาพบว่าการพัฒนาตัวของเจ็ตบริเวณใกล้ปากเจ็ต (Near field) จะ มีความแตกต่างจากการพัฒนาตัวบริเวณใกลปากเจ็ต (Far field) โดย Smith and Mungal (1998) พบจุดแบ่งระหว่าง Near field และ Far field ดังกล่าวที่ $s/r^2d = 0.3$ (s คือระยะทางตาม แนวแกนเจ็ต) ในการศึกษานี้ได้ทำการทดลองในช่วง x/rd = 0.25-2 ($s/r^2d \approx 0.2-0.67$) ซึ่งอยู่ ในช่วงต่อระหว่าง Near field และ Far field โดยแสดงเส้นแบ่งระหว่าง Near field และ Far field เป็นเส้นประดังรูปที่ 3.8 ซึ่งแสดงเส้นทางของอุณหภูมิสูงสุดบนระนาบสมมาตร (y_T) และ เส้นทางของจุดศูนย์กลางอุณหภูมิ (\overline{y}_T) ซึ่งจะกล่าวในรายละเอียดในหัวข้อ 3.3.1 ต่อไป ในการศึกษาการพัฒนาตัวของเจ็ตนั้นสามารถพิจารณาได้จาก Contour ด้าน End view ของค่าสัมประสิทธิ์อุณหภูมิรวม ($C_{\tau G}$) ดังรูปที่ 3.9 ถึง 3.12 สำหรับกรณี Sr0, Sr17, Sr52 และ Sr82 ตามลำดับ ที่ตำแหน่งตามแนว Downstream ต่างๆคือที่ *x/rd* ประมาณ 0.25, 0.5, 0.75, 1, 1.5 และ 2 โดยกราฟมีอัตราส่วนของแกน y และ z (Aspect ratio) เท่ากับ 1 ดังนั้นรูปร่างของ Contour จึงแสดงรูปร่างจริงของเจ็ต โดยที่ *y/rd* = 0 เป็นตำแหน่งของพื้น Test section และ Diagram ทางขวาของรูปแรกในแต่ละกรณีแสดงทิสทางการหมุนของท่อเจ็ต (มองจาก Top view) ซึ่งมีทิสทางการหมุนไปในทาง -*y* สำหรับค่าความไม่แน่นอนของ $C_{\tau G}$ มีค่าประมาณ 0.05 (แสดงในภาคผนวก ค) ซึ่งใช้แสดงเป็นระดับของ Contour ของ $C_{\tau G}$ โดยกำหนดขอบของบริเวณ ที่ศึกษาไว้ที่ $C_{\tau G} = 0.05$

รูปที่ 3.9 แสดงการพัฒนาตัวของเจ็ต จาก Contour ของ C_{TG} สำหรับกรณี Sr0 ซึ่งไม่มี ผลของการหมุนควง พบว่า Contour ของหน้าตัดตั้งแต่ x/rd = 0.25 ถึง 2 มีรูปร่างเป็นรูปไต (Kidney-shape) ซึ่งเป็นลักษณะที่พบโดยทั่วไปสำหรับการไหลแบบเจ็ดในกระแสลมขวาง เมื่อ เปรียบเทียบที่ระยะตามแนว Downstream ต่างๆกันพบว่าในช่วงแรกของการพัฒนาตัว (x/rd = 0.25 และ 0.5) รูปร่างของขอบเจ็ตมีความกว้างในแนว Transverse (y) มากกว่าในแนว Spanwise (z) ทั้งนี้เนื่องจากการวัดการกระจายของอุณหภูมินี้เป็นการวัดบนระนาบ y-z และ บริเวณดังกล่าวยังอยู่ในช่วงที่เจ็ตมีการโค้งตัวดังแสดงในผลการศึกษาเส้นทางดังรูปที่ 3.8 จึงมีส่วน ทำให้รูปร่างของขอบเจ็ตมีลักษณะดังกล่าว ในช่วงต่อมา (x/rd = 0.75 และ 1) รูปร่างของขอบเจ็ต มีลักษณะก่อนข้างกลม และในช่วงสุดท้ายที่ทำการทดลอง (x/rd = 1.5 และ 2) ซึ่งมีทิศทางของ เจ็ตใกล้เกียงกับทิศทางของกระแสลมขวางนั้น รูปร่างของขอบเจ็ตมีกวามกว้างในแนว Spanwise (z) มากกว่าใน Transverse (y) ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ Pratte and Baines (1967) ที่ พบว่าในบริเวณที่การไหลมีการพัฒนาเต็มที่ รูปร่างของเจ็ตจะมีความกว้างตามแนว Spanwise (z) มากกว่าในแนว Transverse (y)

นอกจากนี้หน้าตัดบริเวณ Upstream จะมี Gradient ของ C_{TG} ที่ตำแหน่งต่างๆในหน้า ตัดสูงกว่าที่หน้าตัดบริเวณ Downstream โดย Gradient มีค่าลดลงอย่างต่อเนื่องตามแนว Downstream จนที่ x/rd = 2 นั้นมีการกระจายของ C_{TG} ค่อนข้างสม่ำเสมอ และเมื่อพิจารณาอย่าง สังเขปถึงค่า C_{TG} เฉลี่ยทั้งหน้าตัดจะพบว่าค่า C_{TG} เฉลี่ยมีค่าลดลงอย่างต่อเนื่องตามแนว Downstream ซึ่งแสดงว่าขณะที่เจ็ตมีการพัฒนาตัวตามแนว Downstream นั้น กระแสลมขวางได้ ถูกดึงเข้ามาผสม (Entrain) ในตัวเจ็ตเพิ่มขึ้น ตามการวิเกราะห์ดังแสดงในสมการ 3.8 นอกจากนี้ยัง เป็นที่น่าสังเกตว่าที่ x/rd = 0.25 ระดับของ C_{TG} สูงสุดบนหน้าตัดลดลงจากค่าประมาณหนึ่งที่ ปากเจ็ตจนมีค่าเหลือประมาณ 40-45% ของค่าที่ปากเจ็ต ดังนี้เมื่อพิจารณาความหมายของ C_{TG} ตามสมการ 3.8 (C_{TG} เฉลี่ยทั้งหน้าตัด) จะพบว่าที่ระยะตามแนว Downstream ของเจ็ตเพียง 0.25rd เจ็ตก็สามารถดึงอากาศภายนอกเข้ามาผสมได้มากกว่า 100 % ของมวลเริ่มต้นของเจ็ต และ เมื่อพิจารณาที่ x/rd = 2 พบว่าระดับของ C_{rg} เฉลี่ยมีค่าเหลือเพียงไม่ถึง 10-15 % ของค่าที่ปาก เจ็ต

รูปที่ 3.10 แสดงการพัฒนาตัวของเจ็ต จาก Contour ของ C_{rG} สำหรับกรณี Sr17 ซึ่งมี ระดับการหมุนควงต่ำพบว่า รูปร่างของ Contour และ Gradient ของอุณหภูมิส่วนเกิน (Excess temperature) ใกล้เคียงกับกรณีเจ็ตที่ไม่หมุนควง (Sr0) โดยมีความแตกต่างเพียงเล็กน้อย ซึ่งมี ข้อสังเกตคือที่ x/rd = 0.5 และ 0.75 ระดับอุณหภูมิสูงสุดบนหน้าตัดมีค่าลดลงจากกรณี Sr0 เล็กน้อย กล่าวคือมีค่าลดลงจาก 30-35% ในกรณี Sr0 จนเหลือ 25-30% ในกรณี Sr17 และที่ x/rd = 0.75 มีค่าลดลงจาก 25-30% ในกรณี Sr0 จนเหลือ 20-25% ในกรณี Sr17 อย่างไรก็ตาม ระดับอุณหภูมิสูงสุดบนหน้าตัดที่หายไปในกรณี Sr17 นั้นยังกรอบกลุมพื้นที่น้อย

รูปที่ 3.11 แสดงการพัฒนาตัวของเจ็ต จาก Contour ของ C_{TG} สำหรับกรณี Sr52 พบว่ารูปร่างของ Contour และ Gradient ของอุณหภูมิส่วนเกิน มีความแตกต่างจากกรณี Sr0 และ Sr17 อย่างชัดเจน โดยรูปร่าง Contour ของระดับอุณหภูมิสูงจะเอียงไปทางค้าน Suction (ด้านขวา) โดยเฉพาะหน้าตัดที่เป็นช่วงแรกของการพัฒนาตัว (Near field) ในขณะที่ Contour ของระดับอุณหภูมิต่ำยังคงก่อนข้างสมมาตร เป็นผลทำให้ Gradient ของอุณหภูมิส่วนเกินทางค้าน Suction มีก่าสูงกว่าทางค้าน Pressure อย่างชัดเจน ซึ่งแสดงว่าค้าน Suction และค้าน Pressure มีปริมาณการดึงกระแสลมขวาง (Entrain) เข้ามาผสมในอัตราที่แตกต่างกัน โดยความแตกต่างของ Gradient ดังกล่าวจะลดลงอย่างต่อเนื่องตามแนว Downstream

รูปที่ 3.12 แสดงการพัฒนาด้วของเจ็ต จาก Contour ของ C_{rg} สำหรับกรณี Sr82 พบว่ารูปร่างของ Contour และ Gradient ของอุณหภูมิส่วนเกิน มีความคล้ายคลึงกับกรณี Sr52 แต่รูปร่าง Contour ของระดับอุณหภูมิสูงจะเอียงไปทางด้าน Suction มากขึ้น ในขณะที่ Contour ของระดับอุณหภูมิต่ำยังกงค่อนข้างสมมาตรเช่นเดิม เป็นผลทำให้ Gradient ของอุณหภูมิส่วนเกิน ทางด้าน Suction มีค่าสูงกว่าทางด้าน Pressure มากยิ่งขึ้น โดยมีความแตกต่างมากกว่ากรณี Sr52 นอกจากนี้ยังมีข้อสังเกตคือ ที่ x/rd = 0.25 ค่า C_{rg} สูงสุดบนหน้าตัดจะอยู่ในช่วง 45-50% ของ ค่าที่ปากเจ็ต ซึ่งสูงกว่ากรณี Sr0, Sr17 และ Sr52 บริเวณดังกล่าวได้แสดงเป็นแถบ Contour สีดำ ดังรูปที่ 3.12ก

นอกจากนี้เมื่อพิจารณาการพัฒนาตัวของเจ็ตจาก ค่าสัมประสิทธิ์อุณหภูมิเฉพาะ (C_{TL}) ดัง รูปที่ 3.13 ถึง 3.16 ซึ่งแสดงในลักษณะเดียวกับค่า C_{TG} ข้างต้น และมีความไม่แน่นอนของ C_{TL} ประมาณ 0.2 (แสดงในภาคผนวก ค) ดังใช้แสดงเป็นระดับของ Contour ของ C_{TL} โดยกำหนด ขอบของบริเวณที่ศึกษาไว้ที่ $C_{TL} = 0.2$ จะพบผลการทดลองดังนี้

รูปที่ 3.13 แสดงการพัฒนาตัวของเจ็ต จาก Contour ของ C_{TL} สำหรับกรณี Sr0 พบว่า Contour ของหน้าตัดตั้งแต่ x/rd = 0.25 ถึง 2 มีรูปร่างเป็นรูปไต (Kidney-shape) เช่นเดียวกับผล การวัดที่แสดงโดย C_{TG} โดย Contour ของระดับที่มีอุณหภูมิสูงมีความไม่สมมาตรและเอียงไป ทางด้านซ้ายเล็กน้อย จนถึงที่ x/rd = 2 ในขณะที่ Contour ของระดับที่มีอุณหภูมิต่ำค่อนข้าง สมมาตร Smith and Mungal (1998) ได้ศึกษาปริมาณ Scalar concentration (ในช่วง x/rd =1 ถึง 4) และพบลักษณะของความไม่สมมาตรเช่นเดียวกัน โดยให้ความเห็นว่าอาจเกิดจากความไม่ สมบูรณ์แบบในการศึกษาโดยวิธีทำการทดลองหรืออาจเกิดจากธรรมชาติของการไหลของเจ็ตเอง อย่างไรก็ตาม Smith and Mungal (1998) พบว่าความไม่สมมาตรจะเพิ่มมากขึ้นตามอัตราส่วน ความเร็วและระยะทางตามแนว Downstream

รูปที่ 3.14 ถึง 3.16 แสดงการพัฒนาตัวของเจ็ต จาก Contour ของ C_{TL} ในกรณีที่เจ็ตมี การหมุนควงคือกรณี Sr17, Sr52 และ Sr82 ตามถำคับ พบว่ารูปร่างของ Contour ของ C_{TL} มี ลักษณะคล้ายกับกรณีของ C_{TG} กล่าวคือในกรณี Sr17 ดังรูปที่ 3.14 รูปร่างของ Contour ของ ระดับที่มีอุณหภูมิสูงมีความไม่สมมาตรและเอียงไปทางด้าน Suction เล็กน้อย เมื่อเพิ่มความเร็วใน การหมุนควงไปจนถึงกรณี Sr52 ดังรูปที่ 3.15 พบว่ารูปร่างของ Contour ของระดับที่มีอุณหภูมิ สูงเอียงไปทางด้าน Suction อย่างชัดเจนและส่งผลจนถึงตำแหน่งสุดท้ายของการวัดที่ x/rd = 2และเมื่อเพิ่มความเร็วของการหมุนควงขึ้นไปอีกจนถึงกรณี Sr82 ดังรูปที่ 3.16 พบว่ารูปร่างของ Contour ของระดับที่มีอุณหภูมิสูงเอียงไปทางด้าน Suction มากขึ้นในขณะที่ในทุกกรณีนั้น Contour ของระดับที่มีอุณหภูมิต่ำยังคงก่อนข้างสมมาตร สังเกตว่าความไม่สมมาตรของ Contour ของระดับที่มีอุณหภูมิต่ำยังคงก่อนข้างสมมาตร สังเกตว่าความไม่สมมาตรของ Contour ของระดับที่มีอุณหภูมิสูงของกรณี Sr52 และ Sr82 นั้นยังคงอยู่แม้ว่าเจ็ตจะมีการพัฒนาตัวมาถึง ตำแหน่งที่ x/rd = 2 แล้วก็ตาม ซึ่งความไม่สมมาตรนี้จะแสดงให้เห็นได้ชัด เมื่อพิจารณาจากผล ของ C_{TL} แต่จะไม่ปรากฏชัดเจนถ้ำพิจารณาจากผลของ C_{TG}

จากผลการศึกษาการกระจายของอุณหภูมิบนหน้าตัดตามแนว Downstream ซึ่งแสดง โดย C_{rg} และ C_n นั้น สามารถสรุปได้ว่า ในกรณีเจ็ตที่หมุนควง การกระจายของอุณหภูมิจะมี ความไม่สมมาตรเกิดขึ้น โดยจะพบบริเวณที่มีระดับอุณหภูมิและ Gradient ของอุณหภูมิสูง ทางด้าน Suction ในขณะที่พบบริเวณที่มีระดับอุณหภูมิและ Gradient ของอุณหภูมิต่ำทางด้าน Pressure

นอกจากนี้ยังได้ศึกษาการพัฒนาตัวของเจ็ตโดยพิจารณาจากเส้น Contour ด้าน End view ที่ระดับอุณหภูมิ *C_{TL}* = 0.2, 0.5 และ 0.8 ดังรูปที่ 3.17-3.19 ตามลำดับโดยเปรียบเทียบที่ หน้าตัดต่างๆกัน ในแต่ละกรณี โดยทางขวาของรูปแสดงด้าน Suction และทางซ้ายของรูปแสดง ด้าน Pressure

รูปที่ 3.17 แสดงเส้น Contour ที่ระดับอุณหภูมิสูง (*C_{TL}* = 0.8) โดยกรณี SrO (กรณีเจ็ต ที่ไม่หมุนควง) แสดงดังรูปที่ 3.17ก พบว่าเส้น Contour มีรูปร่างก่อนข้างสมมาตร และเมื่อ พิจารณาตามแนว Downstream พบว่าเจ็ตมีการขยายตัวและยกตัวสูงจากพื้นมากขึ้น โดยมีการ เปลี่ยนแปลงรูปร่างของเส้น Contour จากเริ่มต้นจนคล้ายรูปไต (Kidney-shape) มากขึ้นในช่วง ท้าย เมื่อมีผลของความเร็วในการหมุนควงต่ำในกรณี Sr17 ดังรูปที่ 3.17ขพบว่าเส้น Contour มี รูปร่างและการพัฒนาตัวคล้ายกับกรณี Sr0 แต่เมื่อเพิ่มความเร็วในการหมุนควงไปอีกจนถึงกรณี Sr52 ดังรูปที่ 3.17ค พบว่าเส้น Contour มีการเปลี่ยนแปลงอย่างชัดเจนจากทั้ง 2 กรณีข้างต้นโดย มีรูปร่างเอียงไปทางด้าน Suction และมีข้อสังเกตคือที่ x/rd = 2 จะพบบริเวณของเส้น $C_{TL} = 0.8$ เฉพาะด้าน Suction เท่านั้น และเมื่อเพิ่มความเร็วในการหมุนควงขึ้นไปอีกจนถึงกรณี Sr82 ดังรูป ที่ 3.17ง จะพบบริเวณของเส้น $C_{TL} = 0.8$ เฉพาะด้าน Suction เท่านั้นตลอดระยะตามแนว Downstream

จากผลการศึกษาเส้น Contour ที่ระดับอุณหภูมิสูง (*C_{TL}* = 0.8) ข้างต้น ทำให้สามารถ สรุปได้ว่าเมื่อความเร็วในการหมุนควงเพิ่มมากขึ้น บริเวณแกน (Core) อุณหภูมิสูงของเจ็ตจะเอียง มาทางด้าน Suction มากขึ้น

รูปที่ 3.18 แสดงเส้น Contour ที่ระดับอุณหภูมิ $C_{TL} = 0.5$ โดยกรณี Sr0 (กรณีเจ็ตที่ไม่ หมุนควง) แสดงดังรูปที่ 3.18ก พบว่าเส้น Contour มีรูปร่างก่อนข้างสมมาตร และเมื่อพิจารณา ตามแนว Downstream พบว่าเจ็ตมีการขยายด้วและยกตัวสูงจากพื้นมากขึ้น โดยมีการเปลี่ยนแปลง รูปร่างของเส้น Contour จากเริ่มค้นจนคล้ายรูปไต (Kidney-shape) เช่นเดียวกับที่ระดับอุณหภูมิ $C_{TL} = 0.8$ เมื่อมีผลของความเร็วในการหมุนควงต่ำในกรณี Sr17 ดังรูปที่ 3.18ข พบว่าเส้น Contour มีรูปร่างและการพัฒนาตัวคล้ายกับกรณี Sr0 แต่เมื่อเพิ่มความเร็วในการหมุนควงไป จนถึงกรณี Sr52 ดังรูปที่ 3.18ก พบว่าเส้น Contour เอียงไปทางด้าน Suction เล็กน้อยในช่วงต้น ของการพัฒนาตัว (x/rd = 0.25-0.5) อย่างไรก็ตามเส้น Contour ดังกล่าวจะกลับมามีความ สมมาตรอีกครั้งในช่วงท้ายของการพัฒนาตัว (ตั้งแต่ x/rd = 0.75) และเมื่อเพิ่มความเร็วในการ หมุนควงขึ้นไปอีกจนถึงกรณี Sr82 ดังรูปที่ 3.18ง พบว่าเส้น Contour เอียงไปทางด้าน Suction อย่างชัดเจนโดยเฉพาะช่วงต้นของการพัฒนาตัว (x/rd = 0.25-0.5) และผลดังกล่าวยังคงอยู่ถึง x/rd = 2

รูปที่ 3.19 แสดงเส้น Contour ที่ระดับอุณหภูมิ $C_{TL} = 0.2$ พบว่าเส้น Contour ในทุก กรณีมีรูปร่างและการพัฒนาตัวตามแนว Downstream ใกล้เคียงกัน กล่าวคือมีรูปร่างค่อนข้าง สมมาตร และเจ็ตมีการขยายตัวและยกตัวสูงจากพื้นมากขึ้นตามแนว Downstream โดยมีข้อสังเกต ว่า ในกรณี Sr82 ที่ x/rd = 2 มีการเลื่อนตำแหน่งของเส้น $C_{TL} = 0.2$ ไปทางด้าน Suction เล็กน้อย

จากผลการศึกษาเส้น Contour ที่ระดับอุณหภูมิต่างๆข้างต้น ทำให้สามารถสรุปได้ว่าเมื่อ ความเร็วในการหมุนควงเพิ่มมากขึ้น เส้น Contour ที่ระดับอุณหภูมิสูงที่เป็นแกนของอุณหภูมิจะ เอียงมาทางด้าน Suction มากขึ้น ในขณะที่เส้น Contour ที่ระดับอุณหภูมิต่ำที่เป็นขอบเจ็ตจะ ยังคงมีลักษณะสมมาตร

3.2.2 การเปรียบเทียบผลของการหมุนควงที่หน้าตัดต่างๆ

ในการเปรียบเทียบผลของการหมุนควงที่หน้าตัดต่างๆนั้นแสดงโดย Contour ด้าน End view ของก่าสัมประสิทธิ์อุณหภูมิรวม (*C_{rg}*) ดังรูปที่ 3.20 เปรียบเทียบกันในแต่ละกรณี ที่ ดำแหน่งตามแนว Downstream เดียวกัน และ Diagram ทางขวาในแต่ละกรณีแสดงทิศทางการ หมุนของท่อเจ็ต (มองจาก Top view) ซึ่งมีทิศทางการหมุน -*y*

รูปที่ 3.20 แสดงการเปรียบเทียบผลของความเร็วในการหมุนควง โดยรูปที่ 3.20ก แสดง ช่วงแรกของการพัฒนาตัวซึ่งอยู่ในช่วง Near field (x/rd = 0.25 และ 0.5) พบว่าที่ x/rd = 0.25เมื่อเพิ่มความเร็วของการหมุนควง Contour ของระดับที่มีอุณหภูมิสูงจะมีความไม่สมมาตรเพิ่มขึ้น โดยเอียงไปทางด้าน Suction ในขณะที่ Contour ของระดับที่มีอุณหภูมิด่ำ ($C_{rG} = 0.05$) จะยังคง มีความสมมาตร นอกจากนี้ยังพบว่าเมื่อความเร็วในการหมุนควงมากขึ้นจะทำให้ Gradient ของ อุณหภูมิที่ตำแหน่งต่างๆบนหน้าตัดมีการเปลี่ยนแปลงมากขึ้น โดยบริเวณที่มี Gradient ของ อุณหภูมิที่ตำแหน่งต่างๆบนหน้าตัดมีการเปลี่ยนแปลงมากขึ้น โดยบริเวณที่มี Gradient ของ อุณหภูมิมีสูงจะอยู่ทางด้าน Suction ในขณะที่บริเวณที่มี Gradient ของอุณหภูมิด่ำจะอยู่ทางด้าน Pressure นอกจากนี้ยังมีข้อสังเกตคือในกรณี Sr82 ระดับของค่า C_{rG} สูงสุดมีค่าอยู่ในช่วง 45-50% ซึ่งสูงกว่ากรณี Sr0, Sr17 และ Sr52 ที่มีค่าอยู่ในช่วง 40-45% โดยแสดงเป็นแถบ Contour สีดำ และที่ระยะต่อมาคือที่ x/rd = 0.5 พบว่า เมื่อเพิ่มความเร็วในการหมุนควง Contour ของ อุณหภูมิมีลักษณะเดียวกันกับที่ x/rd = 0.25 กล่าวคือระดับที่มีอุณหภูมิสูงและบริเวณที่มี Gradient สูงเอียงมาทางด้าน Suction มากขึ้น นอกจากนี้ในกรณี Sr82 ระดับของค่า C_{rG} สูงสุดอยู่ในช่วง 30-40% ในขณะที่ กรณีอื่นๆมีค่าอยู่ในช่วง 25-35%

รูปที่ 3.20ข และ 3.20ค แสดงการเปรียบเทียบผลของความเร็วในการหมุนควง ในช่วง Far field (x/rd = 0.75-2) พบว่า เมื่อเพิ่มความเร็วในการหมุนควง Contour ของอุณหภูมิจะมี ลักษณะเช่นเดียวกันกับในช่วง Near field (x/rd = 0.25 และ 0.5) กล่าวคือระดับที่มีอุณหภูมิสูง และบริเวณที่มี Gradient สูงจะเอียงมาทางด้าน Suction มากขึ้นตามความเร็วในการหมุนควง นอกจากนี้ในกรณี Sr82 ที่ x/rd = 2 จะยังคงพบผลของความไม่สมมาตรดังกล่าว ซึ่งแสดงว่า ความเร็วในการหมุนควงที่ระดับ Swirl ratio (Sr) = 0.82 ยังคงส่งผลต่อ Contour อยู่ถึงบริเวณ Far field (x/rd = 2) และระดับของค่า C_{TG} สูงสุดในกรณี Sr82 ยังคงมีแนวโน้มที่จะมีค่าสูงกว่า กรณีอื่นๆเช่นเดียวกับที่บริเวณ Near field (x/rd = 0.25 และ 0.5) โดยในกรณี Sr82 (ตัวเลขใน วงเล็บแสดงค่าในกรณี อื่นๆ) ที่ x/rd = 0.75, 1, 1.5 และ 2 มีก่า C_{TG} สูงสุดอยู่ในช่วง 25-30% (20-30%), 20-30% (15-25%), 20-25% (15-20%) และ 15-20% (10-15%) ของค่าที่ปากเจ็ต ตามลำดับ นอกจากนี้ยังได้แสดงการเปรียบเทียบผลของความเร็วในการหมุนควงจาก ค่าสัมประสิทธิ์ อุณหภูมิเฉพาะ (C_{TL}) ดังรูปที่ 3.21 โดยแสดงในลักษณะเดียวกับค่า C_{TG} ข้างต้น พบว่าตั้งแต่ช่วง Near field (x/rd = 0.25 และ 0.5) จนถึง Far field (x/rd = 0.75-2) นั้นรูปร่างของ Contour มี ลักษณะเดียวกันกับที่แสดงโดย C_{TG} กล่าวคือ เมื่อความเร็วในการหมุนควงเพิ่มขึ้น ระดับที่มี อุณหภูมิสูงและบริเวณที่มี Gradient สูงจะเอียงมาทางด้าน Suction มากขึ้น ในขณะที่ Contour ของระดับที่มีอุณหภูมิต่ำ ($C_{TG} = 0.05$) ยังคงมีความสมมาตร

เมื่อเปรียบเทียบผลของความเร็วหมุนควงโดยพิจารณาจากเส้นของ Contour ที่ระดับ อุณหภูมิ $C_{TL} = 0.8, 0.5$ และ 0.2 ดังรูปที่ 3.22 ถึง 3.24 ตามลำดับ ที่หน้าตัด x/rd ต่างๆกัน พบว่า ความเร็วในการหมุนควงมีผลต่อรูปร่างของระดับอุณหภูมิสูง ($C_{TL} = 0.8$) อย่างชัดเจน โดยเส้น Contour จะเอียงไปทางด้าน Suction มากขึ้นตามระดับของความเร็วหมุนควง และมีผลต่อรูปร่าง ของระดับอุณหภูมิ $C_{TL} = 0.5$ เฉพาะในช่วงต้นของการพัฒนาตัว (x/rd = 0.25 และ 0.5) ในขณะที่ ไม่ส่งผลมากนักต่อรูปร่างของระดับอุณหภูมิต่ำ ($C_{TL} = 0.2$)

3.2.3 ผลของทิศทางการหมุนควง

รูปที่ 3.25 แสดงผลของทิศทางการหมุนควงจาก Contour ด้าน End view ของค่า สัมประสิทธิ์อุณหภูมิรวม (C_{TG}) ที่ x/rd = 0.25 โดยเปรียบเทียบการหมุนในทิศทาง –y กับ +y สำหรับกรณี Sr52 และ Sr82 ซึ่งมีการเปลี่ยนแปลงของการกระจายตัวของอุณหภูมิอย่างชัดเจน พบว่า ถึงแม้จะมีการเปลี่ยนทิศทางการหมุนของเจ็ต แต่ Contour ของบริเวณที่มีอุณหภูมิสูงและ Gradient สูงจะยังคงเอียงไปทางด้านSuction เสมอ ซึ่งสอดคล้องกับผลการวัดในหัวข้อ 3.2.1 และ 3.2.2

จากการศึกษาผลของความเร็วในการหมุนควงที่มีต่อคุณลักษณะเฉพาะหน้าตัด (Local characteristic) ซึ่งแสดงจากการพัฒนาตัวของเจ็ตและการกระจายตัวในแต่ละหน้าตัดในหัวข้อ 3.2.1 และ 3.2.2 ดังกล่าว สามารถสรุปได้ว่า การหมุนควงและการเปลี่ยนแปลงความเร็วในการ หมุนควงมีผลต่อการพัฒนาตัวอย่างชัดเจนโดย 1) เกิดความไม่สมมาตรของการกระจายตัวของ อุณหภูมิภายในเจ็ตโดย 2) บริเวณที่มีระดับอุณหภูมิและ Gradient ของอุณหภูมิสูงจะอยู่ทางด้าน Suction ในขณะที่บริเวณที่มีระดับอุณหภูมิและ Gradient ของอุณหภูมิต่ำจะอยู่ทางด้าน Pressure 3) แกนของเจ็ตที่มีอุณหภูมิสูง ($C_{TL} = 0.8$) จะไม่สมมาตรและเอียงไปทางด้าน Suction 4) ความไม่สมมาตรนี้จะเพิ่มขึ้นเมื่อความเร็วของการหมุนควงเพิ่มขึ้น 5) อย่างไรก็ตาม การหมุน ควงจะไม่ส่งผลต่อขนาดและรูปร่างของบริเวณอุณหภูมิด่ำที่เป็นขอบของเจ็ต ($C_{TG} = 0.5$ และ $C_{TL} = 0.2$)

3.3 ผลการศึกษาคุณลักษณะโดยรวม (Global characteristic)

3.3.1 เส้นทางของเจ็ตในกระแสลมขวาง

ในการศึกษาเส้นทางของเจ็ตในกระแสลมขวาง จะพิจารณาจากตำแหน่งของจุดที่มี กุณสมบัติที่ด้องการศึกษา ในที่นี้ได้แก่ ตำแหน่งของจุดที่มีอุณหภูมิสูงสุดบนระนาบสมมาตร [Centerplane Trajectory: (y_T , $z_T = 0$)] แต่เนื่องจากการกระจายของอุณหภูมิในแต่ละหน้าตัด มีความไม่สมมาตร โดยเฉพาะกรณีที่มีการหมุนควง ดังนั้นจึงได้ศึกษาเส้นทางที่แสดงตำแหน่งของ จุดศูนย์กลางอุณหภูมิ [Centroid Trajectory: (\overline{y}_T , \overline{z}_T)] อีกด้วย ซึ่งจุดนี้นิยามจาก

$$\overline{y}_T = \frac{\int y C_{TG} dA}{\int \int C_{TG} dA}$$
(3.9)

$$\overline{z}_{T} = \frac{\int_{A} z C_{TG} dA}{\int_{A} C_{TG} dA}$$
(3.10)

รูปที่ 3.26 แสดง Centerplane Trajectory (y_T , $z_T = 0$) และ Centroid Trajectory (\overline{y}_T) ในกรณี Sr0 (เจ็ตที่ไม่หมุนควง) เปรียบเทียบกับข้อมูลอุณหภูมิและความเร็วของ Kamotani and Greber (1972) ซึ่งต่อจากนี้ไปจะอ้างอิงถึงเป็น KG พบว่า Centerplane และ Centroid Trajectory มีลักษณะการกระจายเป็นแบบ Power law ตามความสัมพันธ์ (y/rd) = $A(x/rd)^m$ โดยมีค่าคงที่ A เป็น 1.3 และ m เป็น 0.3 สำหรับ Centerplane Trajectory และ A เป็น 1.12 และ m เป็น 0.29 สำหรับ Centroid Trajectory และเมื่อเปรียบเทียบกับข้อมูลของ KG พบว่า Centerplane Trajectory ของอุณหภูมิที่ได้อยู่สูงกว่าของ KG เล็กน้อย โดยมีความแตกต่างของ ค่าคงที่ A \approx 13% และ m \approx 3% และเมื่อกิดผลของความไม่แน่นอนในวัค (Uncertainty) ซึ่งมี ค่าประมาณ ±0.14 rd นั้นพบว่าเส้นทางจากการทดลองใกล้เคียงกับ KG

รูปที่ 3.27 แสดงผลของการหมุนควงที่มีต่อ Centerplane Trajectory (y_T , $z_T = 0$) พบว่า Centerplane Trajectory ในกรณีเจ็ตที่หมุนควง (Sr = 0.17- 0.82) มีค่าใกล้เคียงกับเจ็ตที่ ไม่หมุนควง (Sr0) โดยข้อมูลมีลักษณะกระจายและไม่พบแนวโน้มที่ชัดเจน และอยู่ในช่วงของ ความไม่แน่นอน (Uncertainty) ในขั้นนี้จึงสรุปว่าการหมุนควงไม่มีผลต่อ Centerplane Trajectory ภายในช่วงที่ทำการทดลองคือช่วง Swirl ratio (Sr) = 0.17- 0.82

รูปที่ 3.28ก แสดงผลของการหมุนควงที่มีต่อ Centroid Trajectory บนระนาบ x-y (\bar{y}_{T}) พบว่า Centroid Trajectory ในกรณีเจ็ตที่หมุนควง (Sr = 0.17- 0.82) มีค่าใกล้เคียงกับเจ็ตที่ไม่ หมุนควง (Sr0) เช่นเดียวกับ Centerplane Trajectory โดยข้อมูลอยู่ในช่วงของความไม่แน่นอน (Uncertainty) ในการวัด อย่างไรก็ตามเมื่อใช้ Curve fitting จากความสัมพันธ์แบบ Power law ดังสมการ 1.1 จะได้ก่ากงที่ A = 1.12, 1.17, 1.20, 1.12 และก่ากงที่ m = 0.29, 0.30, 0.29, 0.25 สำหรับกรณี Sr0, Sr17, Sr52 และ Sr82 ตามลำดับ โดย Niederhaus et al. (1997) พบว่า Centroid Trajectory ที่ระดับการหมุนควง Sn = 0.17 (ในงานวิจัยนี้คือที่ Sr = 0.52) นั้นอยู่ต่ำ กว่ากรณีที่ไม่มีการหมุนควงประมาน 5%

รูปที่ 3.28ข แสดงผลของการหมุนควงที่มีต่อ Centroid Trajectory บนระนาบ x-z ($\overline{z_T}$) ซึ่งบ่งบอกถึงการเบี่ยงเบนของแนวแกนเจ็ตออกจากระนาบสมมาตร (z = 0) พบว่า Centroid Trajectory ($\overline{z_T}$) สำหรับเจ็ตที่ไม่หมุนควง (Sr0) มีการเบี่ยงเบนไปทางด้าน +z เล็กน้อย และเมื่อ เพิ่มความเร็วในการหมุนควงพบว่าเส้นทางดังกล่าวมีการเบี่ยงเบนไปทางด้าน Suction (-z) มาก ขึ้นโดยเฉพาะกรณี Sr82 ซึ่งมีการเบี่ยงเบนอย่างชัดเจน และยังพบแนวโน้มของการเบี่ยงเบน เพิ่มขึ้นตามแนว Downstream ในทุกกรณีของการหมุนควง

3.3.2 การลดลงของอุณหภูมิ

ในการศึกษาการลดลงของอุณหภูมิจะพิจารณาจาก การลดลงของ C_{TG} ที่มีค่ามากที่สุดบน ระนาบสมมาตร (Centerplane decay) และการลดลงของ C_{TG} ที่มีค่ามากที่สุดในแต่ละหน้าตัด (Maximum decay) ตามแนว Downstream (x) และตามแนวแกนเจ็ต (s) โดยแนวแกนเจ็ต s นิยามจาก Centroid Trajectory (\overline{y}_T) แต่ในที่นี้ได้ฉายภาพ (Projection) ของระยะทางตาม แนวแกนเจ็ตจริงลงบนระนาบสมมาตร ทำให้ค่า s ที่ได้มีความแตกต่างจากระยะตามแนวแกนเจ็ต จริงเล็กน้อย โดยเฉพาะกรณีที่เจ็ตมีการเบี่ยงเบนออกจากระนาบสมมาตรมากซึ่งได้แก่กรณี Sr82 ดังรูปที่ 3 . 2 8ข

รูปที่ 3.29ก แสดง Centerplane decay ตามแนว Downstream (x) บนสเกลเชิงเส้น พบว่า ในกรณี Sr0 ค่าของ C_{TG} สูงสุดบนระนาบสมมาตร ลดลงจากค่าประมาณหนึ่งที่ปากเจ็ตจน มีค่าเหลือประมาณ 40-45% ที่ x/rd = 0.25 และลดลงอย่างต่อเนื่องจนมีค่าเหลือเพียง 10-15 % ที่ x/rd = 2 ทั้งนี้เมื่อพิจารณาจากเส้นแบ่งบริเวณ Near field และ Far field ซึ่งแสดงเป็นเส้นประ นั้นพบว่าอัตราการลดลงของ C_{TG} ที่มีค่ามากที่สุดบนระนาบสมมาตร ในบริเวณ Near field (x/rd = 0.25 และ 0.5) มีอัตราการลดลงสูงกว่าในบริเวณ Far field (*x/rd* = 0.75-2) และเมื่อมีการหมุน กวงพบว่า ภายในความไม่แน่นอนของการวัด C_{TG} มีอัตราการลดลงใกล้เคียงกับกรณีที่เจ็ตที่ไม่ หมุนควง นอกจากนี้เมื่อพิจารณาบนสเกล log-log ดังรูปที่ 3.29ข พบว่า ในกรณี Sr0 มีการลดลง ของอุณหภูมิเกิน (Excess temperature) ประมาณได้เป็นแบบ Power law โดยมีอัตราการลดลง ประมาณ –0.51 (ในช่วง *x/rd* = 0.25-2) ซึ่งมีก่าใกล้เกียงกับงานวิจัยของ Sherif and Pletcher (1989) ที่มีอัตราการลดลงของอุณหภูมิส่วนเกิน (Excess temperature) ประมาณ –0.50 (*x/rd* < 5) ดังแสดงในรูปที่ 1.13 และเมื่อเปรียบเทียบกับกรณีที่มีการหมุนควง พบว่ากรณี Sr0, Sr17, Sr52 และกรณี Sr82 มีอัตราการลดลงของอุณหภูมิส่วนเกิน ประมาณ -0.51, -0.54, -0.53 และ –0.48 ตามลำดับ โดยมีข้อสังเกตคือกรณี Sr82 ที่มีความเร็วการหมุนควงสูงสุดนั้นมีอัตราการ ลดลงของอุณหภูมิส่วนเกินต่ำกว่ากรณีอื่นเล็กน้อย

รูปที่ 3.30ก แสดง Centerplane decay ตามแนวแกนเจ็ต (s) บนสเกลเชิงเส้น โดย เปรียบเทียบกับข้อมูลของ KG ซึ่งแสดงเป็นเส้นประ (s ของ KG นิยามจาก Centerplane Trajectory ของความเร็ว) พบว่าทุกกรณีมีค่าอุณหภูมิส่วนเกินตามแนวแกนเจ็ตใกล้เคียงกัน และ มี แนวโน้มการลดลงของอุณหภูมิส่วนเกินสอดกล้องกับของ KG นอกจากนี้เมื่อพิจารณาบนสเกล log-log ดังรูปที่ 3.30ข พบว่าในกรณี SrO การลดลงของอุณหภูมิส่วนเกิน (Excess temperature) เป็นแบบ Power law โดยมีอัตราการลดลงประมาณ –0.91 (ในช่วง *x/rd* = 0.25-2 หรือ *s/r²d* \approx 0.2 - 0.65) และเมื่อเปรียบเทียบกับ Smith and Mungal (1998) พบว่าอัตราการ ลดลงของอุณหภูมิเกินในงานวิจัยนี้อยู่ระหว่างอัตราการลดลงของ Scalar concentration ในช่วง Near field กับ Far field ของ Smith and Mungal (1998) ซึ่งมีค่าประมาณ –1.3 และ –2/3 ตามลำดับ และเมื่อเปรียบเทียบกับกรณีที่มีการหมุนควง พบว่ากรณี SrO, Sr17, Sr52 และ Sr82 มี อัตราการลดลงของอุณหภูมิเกินประมาณ -0.91, -0.95, -0.98 และ –0.88 ตามลำดับ โดยมี ข้อสังเกตคือกรณี Sr82 ที่มีความเร็วการหมุนควงสูงสุดนั้นมีอัตราการลดลงของอุณหภูมิส่วนเกิน ด่ำกว่ากรณีอื่น

รูปที่ 3.31ก แสดง Maximum decay ตามแนว Downstream (x) บนสเกลเชิงเส้น โดย ในกรณี Sr0 พบว่า ค่าของ C_{TG} สูงสุดระนาบสมมาตร ลดลงจากค่าประมาณหนึ่งที่ปากเจ็ตจนมีค่า เหลือประมาณ 45% ที่ x/rd = 0.25 และลดลงอย่างต่อเนื่องจนมีค่าเหลือเพียง 15 % ที่ x/rd = 2 และยังพบว่าในบริเวณ Near field (x/rd = 0.25 และ 0.5) C_{TG} มีอัตราการลดลงสูงกว่าในบริเวณ Far field (x/rd = 0.75-2) โดยในกรณีที่มีการหมุนควงพบว่ามีค่าใกล้เคียงกับกรณี Sr0 เช่นเดียวกับกรณีของ Centerplane decay และเมื่อพิจารณาบนสเกล log-log ดังรูปที่ 3.31ข พบว่า ในกรณี Sr0 การลดลงของ C_{TG} เป็นแบบ Power law โดยมีอัตราการลดลงประมาณ –0.52 (ในช่วง x/rd = 0.25-2) และเมื่อเปรียบเทียบกับกรณีที่มีการหมุนควง พบว่ากรณี Sr0, Sr17, Sr52 และ Sr82 มีอัตราการลดลงของอุณหภูมิส่วนเกินประมาณ -0.52, -0.54, -0.50 และ –0.46 ตามถำดับ โดยมีข้อสังเกตคือกรณี Sr82 ที่มีความเร็วการหมุนควงสูงสุดนั้นมีอัตราการลดลงของ อุณหภูมิส่วนเกินต่ำกว่ากรณีอื่นซึ่งมีค่าใกล้เคียงกัน

รูปที่ 3.32ก แสดง Maximum decay ตามแนวแกนเจ็ต (*s*) บนสเกลเชิงเส้น พบว่าในทุก กรณีมีอัตราการลดลงของอุณหภูมิเกินในบริเวณ Near field (*x/rd* = 0.25 และ 0.5) สูงกว่าใน บริเวณ Far field (*x/rd* = 0.75-2) และจากรูปที่ 3.32ข แสดงบนสเกล log-log พบว่า ในทุกกรณี การลดลงของ $C_{\tau G}$ เป็นแบบ Power law โดยในกรณี Sr0, Sr17, Sr52 และ Sr82 มีอัตราการ ลดลงของอุณหภูมิเกินประมาณ -0.91, -0.95, -0.90 และ –0.83 ตามลำดับ โดยมีข้อสังเกตคือ กรณี Sr82 ที่มีความเร็วการหมุนควงสูงสุดนั้นมีอัตราการลดลงของอุณหภูมิส่วนเกินต่ำกว่ากรณี อื่นซึ่งมีค่าใกล้เคียงกัน โดย Niederhaus et al. (1997) พบว่าการหมุนควงไม่มีผลต่อ Maximum decay ตามแนว *s* ในช่วง Swirl number (Sn) = 0-0.17

จากการศึกษาผลของความเร็วในการหมุนควงที่มีต่อการลดลงของอุณหภูมิซึ่งแสดงจาก Centerplane decay และ Maximum decay ข้างต้นพบว่าการเปลี่ยนแปลงความเร็วของการหมุน ควงในช่วง Swirl ratio (Sr) = 0 ถึง 0.52 แทบจะไม่มีผลต่ออัตราการลดลงของอุณหภูมิ ในขณะ ที่ Swirl ratio (Sr) = 0.82 พบว่าการหมุนควงจะมีผลเล็กน้อยต่ออัตราการลดลงของอุณหภูมิ โดย จะทำให้อัตราการลดลงของอุณหภูมิช้าลง

3.3.3 การขยายตัวของเจ็ต

ในการศึกษาการขยายตัวของเจ็ตจะพิจารณาจากการเพิ่มขึ้นของพื้นที่ของเจ็ตในแต่ละหน้า ตัดตามแนว Downstream ซึ่งแสดงโดย รัศมีเทียบเท่าของวงกลมที่มีพื้นที่เทียบเท่ากับพื้นที่ที่ กรอบกลุมระดับของ C_{π} ที่กำหนด ($R_{c_{\pi}}$) ซึ่งในงานวิจัยนี้ได้พิจารณาที่ระดับอุณหภูมิ C_{π} = 0.5 ซึ่งเป็นระดับที่งานวิจัยส่วนมากใช้ในการนิยามความกว้างของเจ็ต เนื่องจากเป็นระดับที่มี Gradient สูง จึงทำให้สามารถระบุตำแหน่งของขอบเจ็ตได้สะดวก นอกจากนี้ยังได้พิจารณาที่ ระดับอุณหภูมิต่ำคือที่ C_{π} = 0.2 เพื่อศึกษาผลของการหมุนควงที่มีต่อการขยายตัวของเจ็ตที่ระดับ อุณหภูมิต่ำ ซึ่งแสดงเป็นก่า $R_{0.5}$ และ $R_{0.2}$ ตามลำดับตามความสัมพันธ์

$$R_{0.5} = \left(\frac{Area_{C_{TL} \ge 0.5}}{\pi}\right)^{\frac{1}{2}}$$
(3.11)

$$R_{0.2} = \left(\frac{Area_{C_{\pi} \ge 0.2}}{\pi}\right)^{\frac{1}{2}}$$
(3.12)

โดยที่ Area_{C_n≥0.5} และ Area_{C_n≥0.2} คือพื้นที่ที่ครอบคลุมระดับของ C_n ที่มีค่ามากกว่าหรือ เท่ากับ 0.5 และ 0.2 ตามลำดับ ในการคำนวณพื้นที่นั้นได้ใช้ Image processing toolbox ใน โปรแกรม Matlab และอัตราการขยายตัวของเจ็ตหาได้จากการใช้ Curve fitting โดยใช้ ความสัมพันธ์แบบ Power law

รูปที่ 3.33 แสดงการขยายตัวของเจ็ตตามแนว Downstream (x) โดยรูปที่ 3.33 แสดง บนสเกลเชิงเส้น และรูปที่ 3.33 แสดงบนสเกล log-log พบว่า ในทุกกรณีที่ระดับอุณหภูมิ C_{TL} = 0.5 และ 0.2 เจ็ตมีการขยายตัวเพิ่มขึ้นตามแนว Downstream โดยในกรณี Sr0, Sr17 และ Sr52 มีอัตราการขยายตัว ของ $R_{0.5}$ และ $R_{0.2}$ ใกล้เคียงกัน สำหรับ $R_{0.5}$ มีอัตราการขยายตัว ประมาณ 0.25, 0.26 และ 0.24 ตามลำดับ และ $R_{0.2}$ มีอัตราการขยายตัวประมาณ 0.24, 0.23, 0.21 ตามลำดับ ในขณะที่กรณี Sr82 มีอัตราการขยายตัวน้อยกว่ากรณีอื่น กล่าวคือมีค่าประมาณ 0.18 และ 0.16 สำหรับ $R_{0.5}$ และ $R_{0.2}$ ตามลำดับ

รูปที่ 3.34 แสดงการขยายตัวของเจ็ตตามแนวแกนเจ็ต (s) โดยรูปที่ 3.34ก แสดงบนสเกล เชิงเส้น และรูปที่ 3.34ข แสดงบนสเกล log-log พบว่า ในทุกกรณีที่ระดับอุณหภูมิ $C_{TL} = 0.5$ และ 0.2 เจ็ตมีการขยายตัวเพิ่มขึ้นตามแนว Downstream โดยในกรณี Sr0, Sr17 และ Sr52 มี อัตราการขยายตัวของ $R_{0.5}$ และ $R_{0.2}$ ใกล้เคียงกัน สำหรับ $R_{0.5}$ มีอัตราการขยายตัวประมาณ 0.45, 0.46 และ 0.43 ตามลำดับ และ $R_{0.2}$ มีอัตราการขยายตัวประมาณ 0.42, 0.41, 0.39 ตามลำดับ ในขณะที่กรณี Sr82 มีอัตราการขยายตัวน้อยกว่ากรณีอื่น กล่าวคือมีก่าประมาณ 0.33 และ 0.30 สำหรับ $R_{0.5}$ และ $R_{0.2}$ ตามลำดับ

จากการศึกษาผลของความเร็วในการหมุนควงที่มีต่อการการขยายตัวของอุณหภูมิซึ่งแสดง จากพื้นที่ที่ครอบคลุมระดับอุณหภูมิ $C_{rr} = 0.5$ และ 0.2 ข้างต้นพบว่าการเปลี่ยนแปลงความเร็ว ของการหมุนควงในช่วง Swirl ratio (Sr) = 0-0.52 แทบจะไม่มีผลต่ออัตราการขยายตัวของ อุณหภูมิ ในขณะที่ที่ Swirl ratio (Sr) = 0.82 การหมุนควงมีผลทำให้อัตราการขยายตัวของเจ็ต ลดลงเล็กน้อยมีผลเล็กน้อยต่ออัตราการขยายตัวของอุณหภูมิดังกล่าว

จากผลการศึกษาคุณลักษณะ โดยรวม (Global characteristic) ข้างต้นพบว่าความเร็วใน การหมุนควงในช่วง Swirl ratio (Sr) ตั้งแต่ 0 ถึง 0.52 แทบจะ ไม่มีผลต่อเส้นทาง (Trajectory) อัตราการลดลงของอุณหภูมิตามแนวแกน (Decay rate) และอัตราการขยายตัวของเจ็ต (Spread rate) บนระนาบสมมาตรในแนวดิ่ง ในขณะที่ Swirl ratio (Sr) เท่ากับ 0.82 ทำให้อัตราการลดลง ของอุณหภูมิตามแนวแกน (Decay rate) และอัตราการขยายของเจ็ต (Spread rate) ลดลงเล็กน้อย จากกรณีเจ็ตที่ไม่หมุนควง นอกจากนี้จากผลการศึกษา Centroid Trajectory ($\overline{z_T}$) บนระนาบใน แนวนอน พบว่าเมื่อความเร็วในการหมุนควงเพิ่มขึ้น เส้นทางมีการเบี่ยงเบนไปทางด้าน Suction มากขึ้นโดยเฉพาะกรณี Sr82 ซึ่งพบการเบี่ยงเบนอย่างชัดเจน และยังพบแนวโน้มของการเบี่ยงเบน เพิ่มขึ้นตามแนว Downstream ทำให้สรุปได้ว่าความเร็วในการหมุนควงมีผลต่อคุณลักษณะบน ระนาบสมมาตรในแนวดิ่งน้อยเมื่อเปรียบเทียบกับคุณลักษณะบนระนาบในแนวนอน

สถาบันวิทยบริการ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทที่ 4

อภิปรายผลการทดลอง

เนื่องจากโครงสร้างของ Counter rotating vortex pair (CVP) เป็น Vortical structure ้ที่มีอิทธิพลต่อการพัฒนาตัวและคุณลักษณะการผสมของเจ็ทในกระแสลมขวาง ดังนั้นจึงพิจารณา กลไกในการเกิด CVP เป็นแนวทางในการวิเคราะห์ผลการทดลอง จากการศึกษาของ Yuan et al. (1999) พบว่าโครงสร้างของ CVP นั้นเกิดจากผลต่างของความเร็วเจ็ทและกระแสลมขวาง ซึ่งทำ ให้เกิด Skewed mixing layer ที่ขอบเจ็ทด้านข้าง และพัฒนาตัวเป็น Hanging vortices และเมื่อ Hanging vortices ได้รับผลของ Adverse pressure gradient จะเกิดปรากฏการณ์Vortex breakdown และพัฒนาตัวกลายเป็น CVP สำหรับกลไกการเกิด Skewed mixing layer ดังกล่าว แสดงดังรูปที่ 1.7ข โดยเนื่องจากสภาวะเริ่มต้นของเจ็ทและกระแสลมขวางมีทิศทางไม่ขนานกัน ทำให้เกิดความแตกต่างของความเร็วมากกว่าหนึ่งทิศทาง โดย Lu (1995) และ Yuan et al. (1999) พบว่าในกรณีของเจ็ทที่ไม่หมุนควง Mean convective velocity (\vec{u}_{mc}) จะมีค่าประมาณ ใกล้เคียงกับผลรวมของ Vector ความเร็วเจ็ท ($ar{u}_i$) และความเร็วของกระแสลมขวาง ($ar{u}_{cf}$) ในขณะที่ความแตกต่างของความเร็วของเจ็ทและความเร็วของกระแสลม (ใช้สัญลักษณ์ *นิ_{กi} แ*ละ \vec{u}_{ncf} ตามถำดับ) ขวางในทิศทางตั้งฉากกับ \vec{u}_{mc} จะเป็นตัวทำให้เกิด Skewed mixing layer และ Hanging vortex ซึ่งมีกำลัง (Strength) แปรตามผลต่างของความเร็วของ (\bar{u}_{ni} - \bar{u}_{ncf}) โดย \bar{u}_{mc} ดังกล่าวจะทำให้เกิดการพา (Convection) ของไหลไปตามแนวแกนของ Vortex ที่เกิดขึ้น ดังนั้น Skewed mixing layer ซึ่งเกิดจาก \bar{u}_{nj} และ \bar{u}_{ncf} จึงเป็นส่วนสำคัญในการทำให้เกิด CVP

ในงานวิจัยนี้ได้ใช้ท่อหมุน (Rotating pipe) ในการทำให้เกิดความเร็วในการหมุนควง ซึ่ง การสร้างการหมุนควงด้วยท่อหมุนนี้ทำให้เจ็ทมี Circulation ที่ไม่เป็นศูนย์ (Non-zero circulation) โดยลักษณะดังกล่าวจะทำให้ Skewed mixing layer ที่ขอบเจ็ทด้านข้างมีการ เปลี่ยนแปลง ทำให้โครงสร้างของ CVP ที่เกิดขึ้นทั้ง 2 ข้างมีความไม่สมมาตร และส่งผลต่อการ กระจายของอุณหภูมิ ซึ่งสามารถวิเคราะห์ลักษณะการเกิดของ Skewed mixing layer ภายใต้ผล ของความเร็วในการหมุนควง จากแบบจำลองของการไหลได้

ในการวิเคราะห์เพื่อศึกษาผลของการหมุนควงที่มีต่อโครงสร้างของ CVP นี้จะพิจารณา จาก Vector ของความเร็วซึ่งทำให้เกิด Skewed mixing layer ที่ปากเจ็ท โดยไม่คิดผลของความ หนาของชั้นขอบเขต บริเวณปากเจ็ท และจากเงื่อนไขของ No-slip condition ทำให้ความเร็วของ เจ็ทอากาศที่ขอบมีค่าเท่ากับความเร็วสัมผัสของท่อหมุน (Rotating pipe) นอกจากนี้เพื่อความ สะดวกในการวิเคราะห์จะพิจารณาโดยละทิ้งผลของความแตกต่างระหว่างความหนาแน่นของเจ็ท และกระแสลมขวาง ($r = r_{v}$) รูปที่ 4.1ก และ 4.1ข แสดง Vector ความเร็วสำหรับด้าน Suction ในกรณี $u_s < u_{cf}$ และ $u_s > u_{cf}$ ตามลำดับ และรูปที่ 4.1ค และ 4.1ง สำหรับด้าน Pressure ใน กรณี $u_s < u_{cf}$ และ $u_s > u_{cf}$ ตามลำดับ โดย \bar{u}_j คือ Vector ความเร็วในแนวแกนของเจ็ท Ω คือ ความเร็วเชิงมุมของท่อหมุน \bar{u}_s คือความเร็วตามแนวสัมผัสของเจ็ทอากาศที่ขอบท่อหมุน \bar{u}_{js} คือ ผลรวมของ \bar{u}_j และ \bar{u}_s และ θ_{js} คือมุมที่ \bar{u}_{js} กระทำกับแนวแกนเจ็ทตามแนวคิ่งตามสมการ

$$\vec{u}_{js} = \vec{u}_j + \vec{u}_s \tag{4.1}$$

$$\theta_{js} = \arctan(Sr) \tag{4.2}$$

จากการศึกษาของ Lu (1995) และ Yuan et al. (1999) พบว่า ผลของความเร็วของกระแสลม ขวาง (\bar{u}_{cf}) จะทำให้เกิด Skewed mixing layer ซึ่งจะมีแกนไปตามทิศทางของ Mean convective velocity ดังนั้นในกรณีของเจ็ทที่มีการหมุนควงนี้ Mean convective velocity จะ แปรโดยตรงกับผลรวมของความเร็วเจ็ท (\bar{u}_{is}) และความเร็วของกระแสลมขวาง (\bar{u}_{cf}) ตามสมการ

$$\vec{u}_{mcs} = \vec{u}_{js} + \vec{u}_{cf} \tag{4.3}$$

โดยที่ \bar{u}_{mc} นี้จะทำมุมกับแนวดิ่งเท่ากับ γ_{mcs} ซึ่งจะมีก่าแตกต่างกันระหว่างด้าน Suction และด้าน Pressure ตามสมการ

ด้าน Suction:
$$\gamma_{mcs} = \arctan\left(Sr + \frac{1}{r_v}\right)$$
 (4.4ก)

ด้าน Pressure:
$$\gamma_{mcs} = \arctan\left(Sr - \frac{1}{r_v}\right)$$
 (4.4 ϑ)

ทั้งนี้ได้แสดงการเปลี่ยนแปลงทิศทางของ \bar{u}_{mcs} ข้างต้น ซึ่งจะบอกถึงทิศทางของแกนของ Skewed mixing layer ในช่วงที่ทดลองคือที่ Sr = 0, 0.17, 0.52 และ 0.82 ในรูปที่ 4.2 เนื่องจากกำลัง (Strength) ของ Skewed mixing layer จะมีค่าแปรโดยตรงกับผลต่างของความเร็วใน แนวตั้งฉากกับ \bar{u}_{mcs} ของความเร็วเจ็ท (\bar{u}_{js}) และความเร็วของกระแสลมขวาง (\bar{u}_{cf}) ดังนี้จึงนิยาม ส่วนประกอบของความเร็วทั้งสองเป็น \bar{u}_{njs} และ \bar{u}_{ncf} ตามลำคับ และนิยามกำลังของ Skewed mixing layer (β) เป็น

$$\beta = \frac{u_{njs} + u_{ncf}}{u_{mcs}}$$

ซึ่งสามารถเขียนให้อยู่ในรูปของ Swirl ratio (Sr) และอัตราส่วนความเร็ว (r_v) ได้เป็น

จากสมการ 4.5ก และ 4.5ง จะเห็นได้ว่าที่อัตราส่วนความเร็ว (r_{v}) คงที่ที่ค่าใดๆ เมื่อ Sr เพิ่มขึ้น กำลังของ Skewed mixing layer ทางด้าน Suction จะมีค่าลดลงอย่างต่อเนื่อง ในขณะที่ กำลังของ Skewed mixing layer ทางค้าน Pressure จะเพิ่มขึ้นจนมีค่าสูงสุดที่ $Sr = 1/r_v$ และจะ มีค่าลดลงต่อมา

โดยผลการวิเคราะห์จากสมการ 4.5 ได้แสดงดังรูปที่ 4.3 สำหรับอัตราส่วนความเร็วที่ทำ การทดลอง (r_v) = 4 โดยเปรียบเทียบที่ Swirl ratio (Sr) ต่างๆ พบว่าในกรณีเจ็ทที่ไม่หมุนควง ค่า β ทางด้าน Suction จะ มีค่าเท่ากับทางด้าน Pressure แสดงว่า Skewed mixing layer ทั้ง 2 ้ข้างมีความสมมาตร ในขณะที่กรณีเจ็ทที่หมุนควง ค่า β ทางค้าน Suction จะ มีค่าต่ำกว่าทางค้าน Pressure ซึ่งแสดงลักษณะของความไม่สมมาตร โดยด้าน Suction นั้นค่า β จะลดลงอย่าง ต่อเนื่องเมื่อเพิ่มความเร็วในการหมนควง แสดงว่ากำลังของ Mixing laver มีน้อยลง ทำให้มีการคึง อากาศ (Entrain) เข้ามาผสมลคลง ซึ่งสอดคล้องกับผลการทดลองดังรูปที่ 3.9-3.16 โดยเมื่อเพิ่ม ้ความเร็วในการหมุนควง จะพบบริเวณที่มีระดับอุณหภูมิและ Gradient ของอุณหภูมิสูงมากขึ้น เนื่องจากกำลังของ Mixing layer (eta) มีน้อย ส่งผลให้อุณหภูมิมีการสลายตัวช้า ทำให้บริเวณที่มี ระดับของอุณหภูมิสูงยังคงอยู่ ในขณะที่ด้าน Pressure จากการวิเคราะห์พบว่า เมื่อเพิ่มความเร็วใน การหมนควง ค่า β จะเพิ่มขึ้นในช่วงแรกจนมีค่าสงสดที่ Swirl ratio ประมาณ 0.25 ซึ่งเป็น ้สภาวะที่ความเร็วในการหมนควงเท่ากับความเร็วของกระแสลมขวาง หลังจากนั้น ค่า eta จะมีค่า ้ถุดลงอย่างต่อเนื่อง เมื่อความเร็วในการหมุนควงเพิ่มขึ้น อย่างไรก็ตามในช่วงที่ทุดลองคือ Swirl ratio = 0-0.82 ค่า β ทางด้าน Pressure มีการเปลี่ยนแปลงไม่มากนักเมื่อเปรียบเทียบกับการ เปลี่ยนแปลงของ β ทางด้าน Suction

นอกจากนี้ ยังได้เปรียบเทียบผลของความเร็วในการหมุนควงที่อัตราส่วนความเร็ว ($r_{
m v}$) ต่างๆ จากการวิเคราะห์ตามสมการ 4.5 ดังรูปที่ 4.4 โดยพบว่า การหมุนควงจะมีผลต่อกำลังของ Mixing layer (β) อย่างชัดเจนที่อัตราส่วนกวามเร็วต่ำ และจะมีผลต่อ β ลดลงเมื่ออัตราส่วน ้ความเร็วเพิ่มขึ้น เป็นผลทำให้ที่อัตราส่วนความเร็วต่ำนั้น สามารถเห็นผลของการหมุนควงชัดเจน ในขณะที่ที่อัตราส่วนความเร็วสูงนั้น ผลของการหมุนควงจะมีน้อย ทำให้การไหลของเจ็ทมี

(4.5ก)

ลักษณะคล้ายกับการไหลแบบเจ็ทในกระแสลมขวางที่ไม่มีผลของการหมุนควง ซึ่งผลนี้สอดคล้อง กับผลการทดลองของ Kavsaoglu and Schetz (1989) และ Niederhaus et al. (1997)

นอกจากการวิเคราะห์ด้วยลักษณะการเกิด Skewed mixing layer ข้างต้น ซึ่งบ่งบอกถึง ความแตกต่างของกำลังของ Mixing layer ทางด้าน Suction และ Pressure และส่งผลต่อการ กระจายของอุณหภูมิดังกล่าวนั้น ในลำดับต่อไปจะพิจารณาผลของความดันซึ่งเกิดจากการ เปลี่ยนแปลงความเร็วในการหมุนควง ในบริเวณต่างๆที่มีต่อคุณลักษณะของเจ็ท โดยมีรายละเอียด ดังนี้

สำหรับบริเวณปากเจ็ท เมื่อเจ็ทมีความเร็วในการหมุนควงเพิ่มขึ้นจากการหมุนท่อ จะทำให้ เจ็ทอากาศที่บริเวณขอบด้านข้างของท่อเจ็ทมีความดันแตกต่างกัน โดยจากหลักการของ "Magnus effect" และผลการศึกษาการกระจายของความดันพื้นผิวโดย Kavsaoglu and Schetz (1989) แสดงดังรูปที่ 1.17ค พบว่าความดันพื้นผิวทางด้าน Pressure มีค่าสูงกว่าด้าน Suction

สำหรับบริเวณที่เจ็ทมีการพัฒนาตัวไปตามแนว Downstream ในกรณีที่มีความเร็วในการ หมุนควงสูง จะพิจารณาจากแบบจำลองดังรูปที่ 4.5 ทั้งนี้จากการศึกษาที่ผ่านมาและการวิเคราะห์ โดยใช้ลักษณะของ Skewed mixing layer ข้างต้นพบว่า ที่ความเร็วในการหมุนควงสูง Vortex ด้านหนึ่งของ CVP จะมีขนาดใหญ่ขึ้นจนมีอิทธิพลต่อการไหลมากกว่า Vortex อีกด้านหนึ่ง ้ดังนั้นในที่นี้จะพิจารณาจาก Vortex ตัวที่มีอิทธิพล<mark>ดังกล่าว</mark> จากรูปที่ 4.5ก โดยเจ็ทอากาศที่ถูกทำ ให้มีการหมุนควงที่ปากเจ็ทจะถูกพา (Convect) ไปตามทิศทางของ Axial flow ด้วยโมเมนตัมข ้องเจ็ทและกระแสลมขวาง ทำให้ขณะที่เจ็ทอากาศกำลังพัฒนาตัว เจ็ทยังคงมีลักษณะของการหมุน ้ควงรอบแกนการหมุนเช่นเดียวกับที่บริเวณปากเจ็ท เมื่อพิจารณาระนาบ A ซึ่งเป็นระนาบบนพิกัด ธรรมชาติของเจ็ท ดังรูปที่ 4.5ข ซึ่งแสดงทิศทางของความเร็ว ที่ขอบของแกนการหมุนของเจ็ท ทางค้าน Pressure (จุด P) และค้าน Suction (จุด S) ซึ่งประกอบด้วย ความเร็วในแนวสัมผัส $ar{u}_s(s)$ และความเร็วของกระแสลมขวาง $ar{u}_{cr}$ พบว่าความเร็วของเจ็ทตามแนวสัมผัสบนระนาบ ทางด้าน Pressure จะถูกหน่วงโดยความเร็วของกระแสลมขวาง ทำให้ความเร็วลดลง และความดัน เพิ่มขึ้น ในขณะที่ความเร็วของเจ็ทตามแนวสัมผัสบนระนาบทางด้าน Suction จะไม่ถกหน่วงแต่ ้จะถูกเสริมด้วยความเร็วของกระแสลมขวาง ทำให้มีความเร็วเพิ่มขึ้นและความดันลดลงเป็นผลทำ ให้เกิดแรงในแนว Spanwise (ζ) จากด้านที่มีความคันสูงกว่า (ด้าน Pressure) ไปทางด้านที่มี ้ความดันต่ำกว่า (ด้าน Suction) จึงทำให้บริเวณที่เป็นแกนเจ็ทเบี่ยงเบนออกจากแนวแกนเดิม (กรณี เจ็ทที่ไม่หมุนควง) ซึ่งสอดคล้องกับผลการวัคเส้น Contour ที่ระดับอุณหภูมิสูงที่มีลักษณะเป็น แกนของการหมุน (รูปที่ 3.17) โดยพบการเบี่ยงเบนของบริเวณที่มีอุณหภูมิสูงไปทางค้าน Suction มากขึ้นเมื่อเพิ่มความเร็วในการหมุนควง โคยเฉพาะกรณี Sr82 นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับผล

การศึกษา Centroid Trajectory (\overline{z}_T) บนระนาบ x-z ดังรูปที่ 3.28 ที่มีการเบี่ยงเบนไปทางด้าน Suction มากขึ้นตามความเร็วในการหมุนควง โดยเฉพาะกรณี Sr82

เมื่อเปรียบเทียบผลการทดลองนี้กับการศึกษาของ NH ที่ Swirl number (Sn) ประมาณ 0.17 (ตรงกับกรณี Sr52) แสดงดังรูปที่ 4.6 โดยรูปที่ 4.6ก และ 4.6ง แสดงผลการเปรียบเทียบที่ *x/rd* ประมาณ 0.5 และรูปที่ 4.6ก และ 4.6ง แสดงที่ *x/rd* ประมาณ 1 โดยงานวิจัยนี้ได้ศึกษาการ กระจายของอุณหภูมิส่วนเกิน (Excess temperature) และใช้ท่อหมุน (Rotating pipe) ซึ่งมี ลักษณะ Non-zero circulation ในการทำให้เกิดความเร็วในการหมุนควง ส่วน NH ได้ศึกษาการ กระจายของ Scalar concentration และใช้ใบพัดกวนอากาศ ซึ่งมีลักษณะ Zero circulation ในการทำให้เกิดความเร็วในการหมุนควง ส่วน NH ได้ศึกษาการ กระจายของ Scalar concentration และใช้ใบพัดกวนอากาศ ซึ่งมีลักษณะ Zero circulation ใน การทำให้เกิดความเร็วในการหมุนควงพบว่า สำหรับงานวิจัยนี้ พบบริเวณที่มีระดับอุณหภูมิ และ Gradient ของอุณหภูมิสูงที่ด้าน Suction และพบบริเวณที่มีระดับอุณหภูมิและ Gradient ของ อุณหภูมิต่ำที่ด้าน Pressure ในขณะที่ NH พบบริเวณที่มีระดับ Concentration สูงและ Contour ใหญ่ที่ด้าน Pressure และพบบริเวณที่มีระดับ Concentration ต่ำและ Contour เล็กที่ด้าน Suction

ทั้งนี้ยังไม่สามารถสรุปสาเหตุของความแตกต่างดังกล่าวได้อย่างชัดเจน ซึ่งอาจเกิดจาก ความแตกต่างของปริมาณที่ศึกษาระหว่างอุณหภูมิและ Scalar concentration หรือความแตกต่าง ของลักษณะสภาวะเริ่มต้นที่เป็น Zero และ Non-zero circulation อย่างไรก็ตามถ้าพิจารณาจาก มุมมองของการเกิด Skewed mixing layer แล้วจะเห็นว่าความแตกต่างของรูปแบบการกระจาย ด้วของความเร็วตามแนวสัมผัสของเจ็ทหรืออีกนัยหนึ่งกือ Zero และ Non-zero circulation น่าจะมีผลอย่างสูง

จากผลการทดลองพบว่า การหมุนควงส่งผลอย่างชัดเจนต่อการกระจายตัวที่ระดับอุณหภูมิ สูงบนหน้าตัด และ Centroid trajectory บนระนาบนอน (ระนาบ *x-z*) จณะที่การหมุนควงส่งผล เล็กน้อยต่อการกระจายตัวที่ระดับอุณหภูมิต่ำบนหน้าตัด และคุณลักษณะ โดยรวมบนระนาบ สมมาตร (ระนาบ *x-y*) ซึ่งได้แก่ เส้นทาง อัตราการลดลงจองอุณหภูมิ และอัตราการขยายตัวของ เจ็ท แสดงว่าพารามิเตอร์ที่มีผลต่อการกระจายตัวเป็นหน้าตัดที่ระดับอุณหภูมิสูงและคุณลักษณะบน ระนาบนอน (ระนาบ *x-z*) คือค่า Swirl ratio (Sr) โดยพารามิเตอร์ที่น่าจะส่งผลต่อการกระจายตัว เป็นหน้าตัดที่ระดับอุณหภูมิต่ำและคุณลักษณะ โดยรวมบนระนาบสมมาตร (ระนาบ *x-y*) คือ อัตราส่วนความเร็วประสิทธิผล (*r*) ทั้งนี้มีข้อสังเกตคือ การที่เจ็ทอากาศพุ่งทะลุเข้าในกระแสลม งวาง เป็นการเพิ่มฟลักซ์ในแนวแกนของโมเมนตัมในแนวแกนเจ็ท เข้าไปในกระแสลมขวาง ในขณะที่เมื่อมีผลของการหมุนควงจากการใช้ท่อหมุน (Rotating pipe) จะเป็นการเพิ่มฟลักซ์ใน แนวแกนของโมเมนตัมเชิงมุมด้วย

บทที่ 5 สรุปผลการทดลอง

5.1 สรุปผลการทดลอง

งานวิจัยนี้เป็นการศึกษาผลกระทบของความเร็วในการหมุนควงซึ่งแสดงโดยค่า Swirl ratio (Sr) ที่มีต่อคุณลักษณะของอุณหภูมิและการผสมของเจ็ทในกระแสลมขวาง โดยทคลองที่ค่า Swirl ratio (Sr) ตั้งแต่ 0 ถึง 0.82 ที่อัตราส่วนความเร็วประสิทธิผลคงที่ที่ 4.1 ในช่วง x/rd = 0.25-2 ซึ่งอยู่ระหว่างบริเวณ Near field และ Far field โดยใช้ท่อหมุน (Rotating pipe) ในการ ทำให้เกิดการหมุนควง ซึ่งมีผลรวมของค่า Circulation รอบเจ็ทไม่เท่ากับศูนย์ (Non-zero circulation) ในขณะที่วิธีการทำให้เกิดการหมุนควงอื่นๆ เช่น ใช้ใบพัดกวนเจ็ทอากาศ (Niederhaus et al., 1997) และการฉีดของไหลจากค้านข้าง (Kavsaoglu and Schetz, 1989) จะมีผลรวมของค่า Circulation รอบปากเจ็ทเท่ากับศูนย์ (Zero circulation) ซึ่งแสดงความ แตกต่างดังกล่าวในรูปที่ 5.1 ผลการทดลองจะแสดงจากคุณลักษณะเฉพาะหน้าตัด (Local characteristic) ได้แก่ การกระจายของอุณหภูมิเป็นหน้าตัด และคุณลักษณะโดยรวม (Global characteristic) ได้แก่ เส้นทาง (Trajectory) อัตราลดลงของอุณหภูมิตามแนวแกน (Decay rate) และอัตราขยายตัวของเจ็ท (Spread rate)

จากผลการทดลองในกรณีเจ็ทที่ไม่หมุนควง (Sr0) พบว่าข้อมูลที่ได้สอดคล้องกับ การศึกษาที่ผ่านมา โดยทำการเปรียบเทียบจาก เส้นทาง (Trajectory) และอัตราการลดลงของ อุณหภูมิตามแนวแกน (Decay rate)

จากผลการทดลองพบว่าการหมุนควงทำให้ลักษณะการกระจายของอุณหภูมิบนหน้าตัดมี กวามไม่สมมาตร โดยพบบริเวณที่มีอุณหภูมิและอัตราการเปลี่ยนแปลงของอุณหภูมิสูงทางด้านที่ กวามเร็วตามแนวสัมผัสของเจ็ทอากาศมิทิศทางเดียวกับความเร็วของกระแสลมขวาง (ด้าน Suction) ในขณะที่พบบริเวณที่มีอุณหภูมิและอัตราการเปลี่ยนแปลงของอุณหภูมิต่ำทางด้านที่ กวามเร็วตามแนวสัมผัสของเจ็ทอากาศมิทิศทางตรงกันข้ามกับความเร็วของกระแสลมขวาง (ด้าน Pressure) ทั้งนี้จากการวิเคราะห์ชี้แนะให้เห็นว่าคุณลักษณะเช่นนี้เป็นผลมาจากความแตกต่างใน ลักษณะการเกิดของ Skewed mixing layer ที่ขอบด้านข้างทั้งสองด้านของเจ็ท ซึ่งมีผลโดยตรง ต่อการพัฒนาตัวของเจ็ท นอกจากนี้ยังพบว่าความไม่สมมาตรดังกล่าวเพิ่มขึ้นตามความเร็วในการ หมุนควง อย่างไรก็ตามถึงแม้ว่าการหมุนควงจะมีผลต่อลักษณะของความไม่สมมาตรภายในเจ็ท แต่ การหมุนควงดังกล่าวไม่มีผลต่อตำแหน่ง และรูปร่างภายนอกของเจ็ทซึ่งแสดงโดยเส้นขอบเขตของ บริเวณระดับอุณหภูมิต่ำรอบเจ็ท นอกจากนี้ยังพบว่า ในช่วงของพารามิเตอร์ที่ศึกษานั้น การหมุนควงส่งผลเพียงเล็กน้อยต่อ คุณลักษณะโดยรวมของเจ็ท เช่น การขยายตัวของเจ็ท (Jet spreading) และรูปร่างและตำแหน่ง ของขอบเจ็ทดังกล่าวข้างต้น และส่งผลเพียงเล็กน้อยต่อคุณลักษณะบนระนาบสมมาตรแนวตั้ง (ระนาบ *x-y*) ดังจะเห็นได้จากการเปลี่ยนแปลงเพียงเล็กน้อยของเส้นทางของอุณหภูมิสูงสุดบน ระนาบสมมาตร (Centerplane trajectory), เส้นทางของจุดศูนย์กลางอุณหภูมิ (Centroid trajectory), และ การลดลงของอุณหภูมิสูงสุดบนระนาบสมมาตร (Centerplane decay) และการ ลดลงของอุณหภูมิสูงสุด (Maximum decay) ในทางตรงกันข้าม พบว่าการหมุนควงส่งผลที่มี นัยสำคัญต่อคุณลักษณะของเจ็ทบนระนาบแนวนอน (ระนาบ *x-z*) ดังจะเห็นได้จากการ เปลี่ยนแปลงอย่างมีนัยสำคัญของเส้นทางของจุดศูนย์กลางอุณหภูมิ (Centroid trajectory) บน ระนาบแนวนอน (ระนาบ *x-z*) ซึ่งพบการเบี่ยงเบนออกจากแนวของระนาบสมมาตรแนวตั้งมากขึ้น เมื่อความเร็วในการหมุนควงเพิ่มมากขึ้น

ผลการศึกษานี้ชี้แนะให้เห็นถึงความแตกต่างของอิทธิพลของอัตราส่วนเสวิร์ลและ อัตราส่วนความเร็วประสิทธิผลต่อคุณลักษณะของเจ็ทที่หมุนควงในกระแสลมขวาง

5.2 ข้อเสนอแนะสำหรับงานวิจัยในอนาคต

ในการศึกษาการไหลแบบเจ็ทในกระแสลมขวาง ประเด็นหนึ่งที่ได้รับความสนใจคือ การศึกษาลักษณะโครงสร้างและกลไกในการเกิด CVP เนื่องจากเป็นโครงสร้างที่มีผลต่อ คุณลักษณะต่างๆอย่างมาก และเป็นโครงสร้างหลักโดยเฉพาะในช่วงที่การไหลมีการพัฒนาเต็มที่ โดยที่ผ่านมามีแนวคิดเกี่ยวกับต้นกำเนิดของ CVP และจากหลักฐานต่างๆแสดงให้เห็นว่า CVP มี ด้นกำเนิดบริเวณใกล้ปากเจ็ท จึงได้มีการศึกษาเกี่ยวกับการควบคุมการไหลโดยการเปลี่ยนแปลง ลักษณะที่ปากเจ็ท ซึ่งงานวิจัยนี้ก็เป็นส่วนหนึ่งในการศึกษาเพื่อควบคุมการไหล และสามารถ ควบคุมโครงสร้างของ CVP ได้ในระดับหนึ่ง แต่ยังมีประเด็นที่น่าสนใจอีหลายประเด็นซึ่งเกิดจาก การศึกษาวิจัยนี้ ดังนี้

จากผลการศึกษาที่พบความไม่สมมาตรของเจ็ทที่บริเวณ Far field (*x/rd* = 2) ของกรณี Sr52 และ Sr82 จึงเป็นประเด็นที่น่าสนใจว่า ผลของการหมุนควงจะยังคงปรากฎในช่วงที่การไหล มีการพัฒนาเต็มที่หรือไม่ อย่างไรและ ไกลเพียงใค ซึ่งประเด็นนี้จะเกี่ยวข้องกับการควบคุมการไหล ในระยะไกลและถาวร และสามารถนำมาประยุกต์ใช้ในการควบคุมการเผาไหม้และการควบคุม มลภาวะในสิ่งแวคล้อมและอื่นๆ

ช่วงความเร็วในการหมุนควงที่มีผลต่อการไหล ซึ่งในงานวิจัยนี้พบว่าความเร็วในการหมุน ควงจะเริ่มมีผลต่อการกระจายตัวของอุณหภูมิในแง่ของความสมมาตร ที่ Swirl ratio ประมาณ 0.17-0.52 โดยยังไม่มีข้อมูลที่เด่นชัดเกี่ยวกับขีดจำกัดบนของความเร็วในการหมุนควง ที่มีผลต่อ การใหล ซึ่งงานวิจัยนี้ทดลองถึงที่ Swirl ratio ประมาณ 0.82 และ Kavsaoglu and Schetz (1989) ทดลองถึงที่ Swirl ratio ประมาณ 0.58 โดยข้อมูลที่ได้จะทำให้สามารถนำไปประยุกต์ใช้ งานจริงได้กว้างขวางขึ้น

เนื่องจากผลที่ได้ในงานวิจัยนี้แตกต่างจากงานวิจัยที่ผ่านมา (Niederhaus et al., 1997) ซึ่งอาจเป็นเพราะศึกษาปริมาณที่ต่างกัน หรืออาจเป็นเพราะความแตกต่างของวิธีการทำให้เกิดการ หมุนควง ซึ่งมีผลต่อสภาวะเริ่มต้นในการศึกษา โดยงานวิจัยนี้ได้แสดงถึงความแตกต่างของ Zero circulation และ Non-zero circulation บางส่วน แต่เนื่องจากการศึกษาเจ็ทที่หมุนควงในกระแส ลมขวางยังมีไม่มากนัก ดังนั้นผลการศึกษาในลักษณะใกล้เคียงกันนี้จะเป็นการยืนยันสาเหตุของ ความแตกต่างดังกล่าว

นอกจากนี้ข้อมูลในงานวิจัยนี้น่าจะเป็นแนวทางในการศึกษาเกี่ยวกับการควบคุมการไหล ในแบบอื่น ไม่ว่าจะเป็นในแบบ Active หรือ Passive control หรือทั้ง 2 แบบควบคู่กัน เช่นการ ติด Vortex generator ควบคู่กับการใช้ท่อหมุน (Rotating pipe) รวมทั้งยังเป็นแนวทางในการ ประยุกต์ใช้สำหรับการไหลในลักษณะอื่นๆได้

สถาบันวิทยบริการ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ประมวลตาราง

สถาบันวิทยบริการ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ลำดับ	ผู้ศึกษา	รายละเอียดของการศึกษา	พารามิเตอร์	ผลที่ได้
1	Pratte and Baines (1967)	ศึกษาเส้นทาง, อัตราการถดถงตาม แนวแกน และการงยายตัวของเจ็ท ทำการทดลองโดยศึกษาปริมาณ ความเร็วในอุโมงค์ลม ปากเจ็ทอยู่ติดกับแผ่นราบขนาดรัศมี 6 นิ้วซึ่งอยู่สูงจากพื้น 8 นิ้ว	$r_{v} = \frac{u_{j}}{u_{cf}} = 5, 15, 25, 35$ $d = 0.158, 0.248, 0.362 \hat{\vec{u}}_{2}$	เส้นทางของความเร็วสามารถยุบรวมเป็นเส้นเดียวกัน ได้ที่อัตราส่วนความเร็วต่างๆกันเมื่อสเกลด้วย rd อัตราส่วนของความกว้างต่อความสูงของเจ็ทใน บริเวณ Vortex zone เป็นค่าคงที่ที่ประมาณ 1.4 ใน แต่ละหน้าตัดตามแนวแกนเจ็ทแสดงถึง Similarity ใน Vortex zone อัตราการกระจายจะถูกควบคุมโดย Turbulent mixing และการพาของ Vortex
2	Kamotani and Greber (1972)	ศึกษาเส้นทางและคุณลักษณะการผสม ทำการทดลองโดยศึกษาปริมาณ ความเร็วและอุณหภูมิในอุโมงค์ลม ปากเจ็ทอยู่ติดกับแผ่นราบซึ่งอยู่สูงจาก ผนังพื้น 2.5 นิ้วและอยู่ห่างจากขอบ ด้านหน้าของแผ่นราบ 2 นิ้ว ใช้ Hot-wire ในการวัดความเร็วและ ใช้ Thermocouple ในการวัดอุณหภูมิ	$r_{m} = \frac{\rho_{j}u_{j}^{2}}{\rho_{cf}u_{cf}^{2}} = 15.3, 59.6$ $T_{j} - T_{cf} = 0, 75, 320 \text{ °F}$ $\text{Re}_{cf} = \frac{u_{cf}d}{v} = 2800 - 4200$	อัตราส่วนโมเมนตัมเป็นพารามิเตอร์ที่สำคัญสำหรับ เส้นทางของความเร็วและอุณหภูมิ อัตราส่วนความหนาแน่นมีผลต่อเส้นทางของอุณหภูมิ เล็กน้อยแต่ไม่ผลต่อเส้นทางของความเร็ว เส้นทางของอุณหภูมิอยู่ด่ำกว่าเส้นทางของความเร็วที่ อัตราส่วนโมเมนตัมเดียวกัน ปริมาณความปั่นป่วนของเจ็ทเพิ่มขึ้นตามอัตราส่วน โมเมนตัม

ตารางที่ 1.1 สรุปผลงานวิจัยที่ผ่านมา: การศึกษาคุณลักษณะของเจ็ทในกระแสลมขวาง

ลำดับ	ผู้ศึกษา	รายละเอียดของการศึกษา	พารามิเตอร์	ผลที่ได้
3	Fric and Roshko (1994)	ศึกษาโครงสร้างของ Vortical structure ของเจ็ทในกระแสลมขวาง ทำการทดลองโดยศึกษาปริมาณ ความเร็วในอุโมงค์ลม ใช้ Smoke-wire ในการศึกษารูปแบบ ของการใหล และใช้ Hot-wire ในการ วัดความเร็ว	$r_{v} = \frac{u_{j}}{u_{cf}} = 2-10$ $\text{Re}_{j} = \frac{u_{j}d}{v} = 7600-11400$ $\text{Re}_{cf} = \frac{u_{cf}d}{v} = 3800-11400$	Wake vortices เกิดจากการโด้งตัวของเจ็ทอากาศทำ ให้เกิด Adverse pressure gradient ที่พื้นด้านข้าง ของเจ็ทและเกิด "Seperation events" ภายในชั้น ขอบเขตของผนังที่พื้น และกลายเป็นโครงสร้างของ Wake ด้านหลังเจ็ท ค่าความถี่ Strouhal ซึ่งขึ้นกับอัตราส่วนความเร็วนั้น สอดคล้องกับความถี่ ที่วัดได้จาก "Seperation events"
4	Kelso et al. (1996)	ศึกษาโครงสร้างของ Vortical structure ของเจ็ทในกระแสลมขวาง ทำการทดลองโดยศึกษาปริมาณ ความเร็วในอุโมงค์ลมและอุโมงค์น้ำ ใช้การฉีดสีและ Smoke-wire ใน การศึกษารูปแบบของการไหล และใช้ Flying-hotwire ในการวัดความเร็ว	$r = \frac{u_{j}}{u_{cf}} = 2 - 6$ Re _{cf} = $\frac{u_{cf}d}{v} = 440 - 6200$	CVP เกิดจากการแยกตัวของเจ็ทอากาศภายในท่อ นอกจากนี้การโค้งตัวของ Vortex ring เนื่องจากผล ของกระแสลมขวางและ Vorticity ที่เกิดจากผนังของ พื้นต่างเป็นองค์ประกอบที่ช่วยในการเกิด CVP Wake vortice เกิดจากการแยกตัวของชั้นขอบเขตที่ ผนังของพื้น

ตารางที่ 1.1 (ต่อ)

ถำดับ	ผู้ศึกษา	รายละเอียดของการศึกษา	พารามิเตอร์	ผลที่ได้
5	Smith and Mungal (1998)	ศึกษาคุณลักษณะการผสมของเจ็ทใน กระแสลมขวาง ทำการทดลองโดยศึกษาปริมาณ Scalar concentration ในอุโมงค์ลม ใช้เทคนิค Planar laser-induced fluorescence (PLIF)	$r = \left(\frac{\rho_{j}u_{j}^{2}}{\rho_{cf}u_{cf}^{2}}\right)^{1/2} = 5 - 25$ $Re_{j} = \frac{u_{j}d}{v} = 8400 - 41500$	การลดลงของ Scalar concentration บนระนาบ สมมาตรแปรตาม (s/rd)^{-1.3} ในบริเวณ Near field และแปรตาม (s/rd)^{-2/3} ในบริเวณ Far field โดยมีจุด แบ่ง (branch point) อยู่ที่ s = 0.3r²d (s คือ ระยะทางตามแนวแกนเจ็ทบนระนาบสมมาตร จุดแบ่งดังกล่าวยังพิจารณาได้จากลักษณะการกระจาย ของ p.d.f. โดยมีลักษณะ Non-marching ที่ Near field และมีลักษณะ Tilted ที่ Far field
6	Yuan et al. (1999)	ศึกษาโครงสร้างของ Vortical structure บริเวณ Near field ทำ Simulation โดยศึกษาปริมาณเฉลี่ย และ Fluctuation ใช้ Large eddy simulation (LES)	$r_v = \frac{u_j}{u_{cf}} = 2, 3.3$ $\operatorname{Re}_{cf} = \frac{u_{cf} d}{v}$ = 1050, 2100	พบโครงสร้างของ Vertical structure บริเวณ Near field ได้แก่ Hanging vortices, Spanwise rollers และ Vertical streaks CVP เกิดจากการที่ Hanging vortices ซึ่งเกิดขึ้น จาก Skewed mixing layer ที่ขอบเจ็ท ได้รับผลของ Adverse pressure gradient ทำให้เกิดการ Breakdown จนกลายเป็น CVP และพัฒนาตัวตาม เส้นทางของเจ็ท
			ตารางที่ 1.1 (ต่อ)	

ลำคับ	ผู้ศึกษา	รายละเอียดของการศึกษา	พารามิเตอร์	ผลที่ได้
1	Zaman and Foss (1997)	ศึกษาผลของการติด Vortex generators ซึ่งใช้เป็นแท๊ปรูป สามเหลี่ยม ที่มีต่อเส้นทางและการผสม ทำการทดลองโดยศึกษาปริมาณ กวามเร็วในอุโมงก์ลม ใช้ X-wire anemometer	$J = \left(\frac{\rho_j u_j}{\rho_{cf} u_{cf}}\right)^2$ $= 21.1, 54.4$	พบว่าการติด Tap รูปสามเหลี่ยมด้านหน้าปากเจ็ททำ ให้ Jet penetration ลดลงรวมทั้งลดกำลังของ CVP เมื่อเปรียบเทียบกับกรณีที่ไม่ติด Tap ในขณะที่การติด ด้านหลังไม่ส่งผลต่อคุณลักษณะดังกล่าว เนื่องจาก ด้านหน้า ปากเจ็ทเป็นบริเวณที่มีความดันสถิตสูงที่ เรียกว่า "Pressure hill" ซึ่งเป็น Primary source ของ Streamwise vorticity
2	Sivadas et al. (1997)	ศึกษาผลของรูปร่างของปากเจ็ทที่มีต่อ เส้นทางและการขยายตัว ของเจ็ท ทำการทดลองโดยศึกษาปริมาณ ความเร็วในอุโมงค์ลม ใช้ Laser light sheet visualization และ Image processing	$r_v = \frac{u_j}{u_{cf}} = 3.9, 5.9, 7.8$	ปากเจ็ทรูปสี่เหลี่ยมนั้นมีการผสมดีกว่าปากเจ็ทรูป วงกลมโดยเฉพาะเมื่อมีเพิ่มอัตราส่วนรูปร่างสำหรับ ด้านที่สัมผัสกับกระแสลมขวาง ไม่พบโครงสร้างของ Horseshoe vortex ในกรณีที่ ปากเจ็ทปันรูปสี่เหลี่ยมซึ่งต่างจากลักษณะของปากเจ็ท รูปวงกลม

ตารางที่ 1.2 สรุปผลงานวิจัยที่ผ่านมา : การศึกษาผลของพารามิเตอร์ต่างๆที่มีต่อคุณลักษณะของเจ็ทในกระแสลมขวาง
ลำดับ	ผู้ศึกษา	รายละเอียดของการศึกษา	พารามิเตอร์	ผลที่ได้
3	Kavsaoglu and Schetz (1989)	ศึกษาผลของการหมุนควงและปริมาณ ความปั่นป่วนที่มีต่อคุณลักษณะการ ผสม ทำการทดลองโดยศึกษาการกระจายของ ความดันพื้นผิวและความเร็ว ใช้ Yaw probe ในการวัดความเร็ว ใช้การฉีดอากาศด้านข้างในการทำให้ เกิดการหมุนควง	$r_{v} = \frac{u_{j}}{u_{cf}} = 2.2, 4, 8$ Sr = $\frac{w_{R}}{u_{j}} = 0.4, 0.58$ ปริมาณความปั่นป่วน = 3% และ 10-16%	เจ็ทที่มีความปั่นป่วนสูงมีผลทำให้พื้นที่ซึ่งครอบคลุม บริเวณที่มีความดันพื้นผิวต่ำกว่าบรรยากาศนั้นลดลง และยังลด Penetration ของเจ็ทด้วย เจ็ทที่หมุนควงนั้นทำให้ความดันพื้นผิวมีความไม่ สมมาตรเพิ่มขึ้น และลด Penetration ของเจ็ท โดย ผลของการหมุนควงดังกล่าวจะชัดเจนที่อัตราส่วน ความเร็วต่ำ, ปริมาณความปั่นป่วนสูง และที่บริเวณ ใกล้ปากเจ็ท
4	Niederhaus et.al. (1997)	ศึกษาผลของการหมุนควงที่มีต่อ กุณลักษณะการผสม ทำการทดลองโดยศึกษาปริมาณ Scalar concentration ในอุโมงก์น้ำ ใช้เทคนิค Planar laser-induced fluorescence (PLIF) ใช้ใบพัดกวนเจ็ทอากาศเพื่อให้เกิดการ หมุนควง	$r_{v} = \frac{u_{j}}{u_{cf}} = 4.9 - 11.1$ $Sn = \frac{G_{\theta}}{G_{u}R} = 0 - 0.17$	ลักษณะของ CVP เปลี่ยนจากสมมาตรในกรณีที่ไม่มี การหมุนควงเป็นลักษณะที่ Vortex ด้านหนึ่งมีขนาด โตกว่าอีกด้านหนึ่ง ทำให้รูปร่างของ CVP เปลี่ยนจาก รูป Kidney เป็นรูป Comma เจ็ทที่หมุนควงทำให้ Penetration ลดลงเล็กน้อย เจ็ทที่หมุนควง ไม่มีผลต่อการลดลงและการขยายตัว ของเจ็ทในช่วงที่ทดลอง

พารามิเตอร์	ค่าเฉลี่ยของทุกกรณี	ความแตกต่างมาก ที่สุดในแต่ละกรณี (%)
ความเร็วเฉลี่ย ($\overline{u_j}$)	7.9 m/s	$\pm 4\%$
ความเร็วที่จุดกึ่งกลางเจ็ท ($u_{j,c}$)	9.4 m/s	$\pm 5\%$
ความเร็วของกระแสลมขวาง (u _{cf})	1.82 m/s	-
อุณหภูมิเฉลี่ย ($\overline{T_j}$)	69.3 °C	$\pm 1\%$
อุณหภูมิที่จุดกึ่งกลางเจ็ท ($T_{j,c}$)	75.1 °C	± 1%
อุณหภูมิของกระแสลมขวาง (<i>T_{cf}</i>)	31.2 °C	± 3%
อัตราส่วนความเร็วประสิท <mark>ธิผล (</mark> r)	4.1	$\pm 4\%$
อัตราส่วนความเร็ว (r_{v})	4.35	± 4%
อัตราส่วนความหนาแน่น (r _d)	0.89	± 1%

ตาราง 2.1 รายละเอียดพารามิเตอร์ในการทดลองและความคลาดเคลื่อนในแต่ละกรณี

กรณีที่ศึกษา	Swirl ratio (Sr)	Swirl number (Sn)	Circulation (m ² /s)
Sr0	0	0	0
Sr17	0.17	0.07	0.14
Sr52	0.52	0.17	0.42
Sr82	0.82	0.28	0.67

ตาราง 2.2 รายละเอียดของปริมาณต่างๆในแต่ละกรณี

ประมวลรูปภาพ

- - การระบายอากาศเสียจากปล่องควัน (ก)
 - การระบายความร้อนบริเวณพื้นผิว (Film cooling) (ป)

รูปที่ 1.2 ลักษณะของ Circular Turbulent Jet (Rajaratnam, 1976)

รูปที่ 1.3 ลักษณะของเจ็ทในกระแสลมขวาง (Rajaratnam, 1976)

รูปที่ 1.4 โครงสร้างของ Vortical structure ของเจ็ทในกระแสลมขวาง (Fric and Roshko, 1994)

รูปที่ 1.5 ลักษณะของ Wake vortices (Kelso et al., 1996)

- (f) von Kaman vortex street (\mathfrak{V}) Mushroom-like upright vortex structure
- (n) Alternative Mushroom-like upright

รูปที่ 1.6 โครงสร้างบริเวณ Near field ของเจ็ทในกระแสลมขวาง ซึ่งแสดงเป็น Isosurface ของ Vorticity (Yuan et al., 1999)

รูปที่ 1.7 โครงสร้างของ Hanging vortices (Yuan et al., 1999)

(ก) รูป Schematic ของ Hanging vortices

(บ) Vector ความเร็วซึ่งแสดงกลไกของการเกิด Hanging vortices

รูปที่ 1.8 โครงสร้างของ Spanwise rollers ซึ่งแสดงเป็น Instantaneous contour ของ Spanwise vorticity (ω_z) โดยเส้นประแสดงค่าลบ (Yuan et at., 1999)

รูปที่ 1.9 เส้นทางของเจ็ทในกระแสลมขวาง (Pratte and Baines, 1967)

รูปที่ 1.10 เส้นทางของความเร็วและอุณหภูมิในกรณี $T_{j}-T_{o} = 0, T_{j}-T_{o} = 75$ F และ $T_{j}-T_{o} = 320$ F (Kamotani and Greber, 1972)

รูปที่ 1.11 Centerline trajectory ของ Scalar concentration (Smith and Mungal, 1998)

รูปที่ 1.12 การลดลงของอุณหภูมิตามแนวแกนเจ็ท (ξ) บนระนาบสมมาตร (Kamotani and Graber, 1972)

รูปที่ 1.13 การลดลงของอุณหภูมิตามแนว Downstream (x) บนระนาบสมมาตร (Sherif and Pletcher, 1989)

 (\mathfrak{l})

รูปที่ 1.14 การลดลงของ Concentration ตามแนวแกนเจ็ท (s) (Smith and Mungal, 1998) (ก) สเกลด้วย $r^2 d$ (v) สเกลด้วย r d

รูปที่ 1.15 ผลของการติด Tab ทีมีต่อเจ็ทในกระแสลมขวาง (Zaman and Foss, 1997) (ก) เส้นทางของค่ามากที่สุดของความเร็วเฉลี่ยบนระนาบสมมาตร

(บ) การกระจายบองค่า Circulation ในทิศทาง x ตามแนว Downstream (x) ที่
 ด้านหนึ่งบองแกนสมมาตร

รูปที่ 1.16 การกระจายของความคันสถิตในทิศทางต่างๆ (Zaman and Foss, 1997)

รูปที่ 1.17 ผลของระดับความปั่นป่วนและการหมุนควงที่มีต่อความดันพื้นผิวที่อัตราส่วนความเร็ว (r) = 4 (ก) กรณีที่มีความปั่นป่วนต่ำ (3%) (ข) กรณีที่มีความปั่นป่วนสูง (10-16%) (ค) กรณีที่ Swirl ratio (Sr) = 58%

(f) $r_v = 4.9$

(1) $r_v = 7.6$

รูปที่ 1.18 Contour ของ Mean concentration (รูป end view, ด้านซ้ายแสดงด้านที่ความเร็ว ในแนวสัมผัสของเจ็ทมีทิศทางเดียวกับกระแสลมขวาง (Niederhaus et al., 1997) (ก) - (ค) เปรียบเทียบผลของ Swirl number (S) ที่ x/d = 24(ง) เปรียบเทียบผลของ Swirl number (S) ที่ $r_v = 7.6$ และ x/d = 4 และ 8

รูปที่ 1.19 คุณลักษณะการผสมของ Concentration (Niederhaus et al., 1997) (ก) Centerplane trajectory (บ) การลดลงตามแนวแกนเจ็ท

- (ก) เส้นทางของจุด Centroid บนระนาบสมมาตร
- (ข) การถคลงตามแนวแกนเจ็ท (ค) การขยายตัวตามแนวแกนเจ็ท

รูปที่ 2.1 รูป Schematic ของอุโมงก์ลม (หน่วยเซนติเมตร)

รูปที่ 2.2 พัคลมหอยโข่ง (Centrifugal Blower) ชนิคใบพัคแบบ Backward-curved airfoil ขนาค 30 กิโลวัตต์ที่ใช้สำหรับอุโมงค์ลม

รูปที่ 2.3 ส่วนขยายพื้นที่หน้าตัดซึ่งประกอบด้วย Main diffuser และ Adaptor diffuser

รูปที่ 2.4 ห้องจัดปรับการใหล (Settling chamber) และ Contraction ของอุโมงค์ลม

รูปที่ 2.5 หน้าตัดทดสอบ (Test section) ทั้ง 2 ส่วนของอุโมงค์ลม

รูปที่ 2.6 ภายในหน้าตัดทดสอบ (Test section) ส่วนแรก

รูปที่ 2.7 รูป Schematic ของชุดเจ็ทแบบท่อหมุน

รูปที่ 2.8 ชุดเจ็ทแบบท่อหมุนทั้ง 3 ส่วนคือ Orifice section, Heating chamber และ Rotating pipe

(ก)

 (\mathfrak{V})

- รูปที่ 2.9 ส่วนของพัคลมและ Orifice
 - (ก) พัคลมหอยโข่ง (Centrifugal blower) และวาล์วปีกผีเสื้อ (Butterfly valve)
 - (ป) Honeycomb และ Orifice

(ก)

(ป)

รูปที่ 2.10 ส่วน Heating chamber (ก) รูป Schematic, (ข) รูปถ่ายภายใน และ (ค) หม้อแปลงไฟฟ้าแบบ Variac ที่ใช้สำหรับ Heater

(1)

รูปที่ 2.12

รูปถ่ายของส่วนท่อหมุน (Rotating pipe)

- (ก) ท่อส่วนที่หนึ่งและส่วนที่สองและการส่งกำลังโดย Pulley และสายพาน
- (ข) ท่อส่วนที่สองและส่วนที่สาม
- (ค) Mechanical seal และการประกอบกันของท่อหมุนกับพื้นถ่างของ Test section
- (ง) เกจวัดอุณหภูมิและ Needle valve สำหรับการหล่อเย็นของ Mechanical seal

(fl)

 (\mathfrak{V})

รูปที่ 2.13 วงจรที่ใช้ควบคุมความเร็วรอบของท่อหมุน (ก) รูป Schematic, (ข) ภาพถ่าย

รูปที่ 2.14 พิกัดอ้างอิงที่ใช้ในการทดลอง

รูปที่ 2.15 รูป Schematic ของ Probe ที่ใช้วัด (ก) - (ก) Pitot probe A, B และ C ตามลำดับ (ง) Yaw probe และ (ง) Thermocouple probe

รูปที่ 2.16 รูปถ่ายของ Probe ที่ใช้วัด (ก)-(ก) Pitot probe A, B และ C ตามลำดับ (ง) Yaw probe และ (ง) Thermocouple probe

(1)

(ก)

(٩)

รูปที่ 2.17 อุปกรณ์การวัคอื่นๆ

- (n) Pressure transducer (\mathfrak{V}) Digital multimeter
- (ก) Optical Tachometer (ง) ตัวอ่านอุณหภูมิจาก Thermocouple

รูปที่ 2.18 ลักษณะการวัดสภาวะเริ่มต้นที่ปากเจ็ท (ก) ตามแนว z' (ข) ตามแนว x'

รูปที่ 2.19 ลักษณะการวัดการกระจายของอุณหภูมิเป็นหน้าตัด

รูปที่ 2.20 ผลการสอบเทียบ Thermocouple เทียบกับอุปกรณ์มาตรฐานคือ Thermometer

รูปที่ 3.1 ความสม่ำเสมอของความเร็วในแนวแกนเฉลี่ย (*u*) ของกระแสลมขวางที่ $x = -15~{
m cm}$

(ก) ที่ความเร็ว 1.8 เมตรต่อวินาที (ข) ที่ความเร็ว 7.9 เมตรต่อวินาที

รูปที่ 3.2 รูปร่างของ Boundary layer บนผนังทั้ง 4 ด้านในหน้าตัดทดสอบ (ก) ที่ความเร็ว 1.8 เมตรต่อวินาที (ข) ที่ความเร็ว 7.9 เมตรต่อวินาที

รูปที่ 3.3 รูปร่างความเร็วในแนวแกนของเจ็ทอากาศที่ทางออกเจ็ท (ก) u, (ข) u/u_{max}

รูปที่ 3.4 รูปร่างความเร็วในแนวสัมผัสของเจ็ทอากาศที่ทางออกเจ็ท (ก) w, (ข) w/w_p

รูปที่ 3.5 รูปร่างอุณหภูมิของเจ็ทอากาศที่ทางออกเจ็ท

รูปที่ 3.6 ปริมาตรควบคุมในการวิเคราะห์คุณลักษณะการผสมของที่แสดงโดย C_{TG}

รูปที่ 3.8 Centerplane Trajectory ของอุณหภูมิ (y_T) และ Centroid Trajectory ของอุณหภูมิ (\overline{y}_T) สำหรับกรณี Sr0

รูปที่ 3.10 การกระจายของสัมประสิทธิ์อุณหภูมิรวม (C_{TG}) ในแต่ละหน้าตัดตามแนว Downstream (x) สำหรับกรณี Sr17

รูปที่ 3.11 การกระจายของสัมประสิทธิ์อุณหภูมิรวม (C_{TG}) ในแต่ละหน้าตัดตามแนว Downstream (x) สำหรับกรณี Sr52

รูปที่ 3.12 การกระจายของสัมประสิทธิ์อุณหภูมิรวม (C_{TG}) ในแต่ละหน้าตัดตามแนว Downstream (x) สำหรับกรณี Sr82

รูปที่ 3.13 การกระจายของสัมประสิทธิ์อุณหภูมิเฉพาะ (C_{TL}) ในแต่ละหน้าตัดตามแนว Downstream (x) สำหรับกรณี SrO

รูปที่ 3.16 การกระจายของสัมประสิทธิ์อุณหภูมิเฉพาะ (C_{TL}) ในแต่ละหน้าตัดตามแนว Downstream (x) สำหรับกรณี Sr82

รูปที่ 3.17 การพัฒนาตัวของเจ็ทในแต่ละกรณีโดยเปรียบเทียบที่หน้าตัดต่างๆกันที่ $C_{TL}=0.8$

(fl) Sr0

(V) Sr17

รูปที่ 3.18 การพัฒนาตัวของเจ็ทในแต่ละกรณีโดยเปรียบเทียบที่หน้าตัดต่างๆกันที่ $C_{TL} = 0.5$

(fl) Sr0

(V) Sr17

รูปที่ 3.19 การพัฒนาตัวของเจ็ทในแต่ละกรณีโดยเปรียบเทียบที่หน้าตัดต่างๆกันที่ $C_{TL} = 0.2$

รูปที่ 3.25 การกระจายของสัมประสิทธิ์อุณหภูมิรวม (C_{TG}) โดยเปรียบเทียบทิศทางการหมุนของท่อ เจ็ทในกรณี Sr52 และ Sr82 ที่ x/rd = 0.25

รูปที่ 3.26 Centerplane Trajectory ของอุณหภูมิ (y_T) และ Centroid Trajectory ของอุณหภูมิ (\overline{y}_T) สำหรับกรณี Sr0 เปรียบเทียบกับ Trajectory ของอุณหภูมิ (y_T) และความเร็ว (y_U) ของ Kamotani and Greber (1972)

รูปที่ 3.27 Centerplane Trajectory ของอุณหภูมิ (y_T) เปรียบเทียบกันในแต่ละกรณี

รูปที่ 3.28 Centroid Trajectory ของอุณหภูมิ เปรียบเทียบกันในแต่ละกรณี (ก) บนระนาบสมมาตร (\overline{y}_{r}), (ข) บนระนาบนอน (\overline{z}_{r})

รูปที่ 3.29 Centerplane decay ตามแนว Downstream (x) ในแต่ละกรณี (ก) บนสเกลเชิงเส้น, (ง) บนสเกล log-log

รูปที่ 3.30 Centerplane decay ตามแนวแกนเจ็ท (s) ในแต่ละกรณี (ก) บนสเกลเชิงเส้น, (ง) บนสเกล log-log

รูปที่ 3.31 Maximum decay ตามแนว Downstream (x) ในแต่ละกรณี (ก) บนสเกลเชิงเส้น, (ง) บนสเกล log-log

รูปที่ 3.32 Maximum decay ตามแนวแกนเจ็ท (s) ในแต่ละกรณี (ก) บนสเกลเชิงเส้น, (ง) บนสเกล log-log

รูปที่ 3.33 การขยายตัวของเจ็ทตามแนว Downstream (ก) บนสเกลเชิงเส้น, (ข) บนสเกล log-log

รูปที่ 3.34 การขยายตัวของเจ็ทตามแนวแกนเจ็ท (ก) บนสเกลเชิงเส้น, (ข) บนสเกล log-log

รูปที่ 4.1 Vector ความเร็วซึ่งทำให้เกิด Skewed mixing layer ที่ปากเจ็ท

รูปที่ 4.2 การเปลี่ยนทิศทางของ \vec{u}_{mcs} ที่ Swirl ratio ต่างๆ (ตัวเลขในวงเล็บแสดงมุม γ_{mcs})

รูปที่ 4.3 การเปลี่ยนแปลงของค่า β ตาม Swirl ratio ที่ $r_v = 4$

รูปที่ 4.4 การเปลี่ยนแปลงของค่า eta ตาม Swirl ratio โดยเปรียบเทียบที่ r_v ต่างๆ

- (ก) การพาแกนของ Vortex โดย Axial flow
- (ข) เวกเตอร์ความเร็วแสดงความแตกต่างของความดันระหว่างจุด P และจุด S

(ปทั 4.6 รูปราง Contour ของอุณหภูมในงานว่งขน ที่ (ก) *x/rd* ≈ 0.5 และ (ค) *x/rd* ≈ 1 เปรียบเทียบกับ Contour ของปริมาณ Scalar concentration จาก Niederhaus et al. (1997) ที่ (ข) *x/rd* ≈ 0.5 และ (ง) *x/rd* ≈ 1 ที่ Swirl number (Sn) ประมาณ 0.17

รูปที่ 5.1 การกระจายของความเ<mark>ร็วเริ่มต้นที่ปากเจ็ทข</mark>องเจ็ทในกระแสลมขวางโดย

- (ก) กรณีที่ความเร็วในแนวสัมผัสที่ขอบเจ็ทและค่า Circulation รอบเจ็ทไม่เท่ากับ 0
 (เช่น การใช้ท่อหมุนในงานวิจัยนี้)
- (ข) กรณีที่ความเร็วในแนวสัมผัสที่ขอบเจ็ทและค่า Circulation รอบเจ็ทเท่ากับ 0
 (เช่น การใช้ Guide vane และการฉีดของไหลในแนวสัมผัส)
- (ค) กรณีเจ็ทที่ไม่หมุนควงในกระแสลมขวาง
- (ง) เปรียบเทียบการกระจายของความเร็วในแนวสัมผัสระหว่างกรณี (ก) และ (ง)

จุฬาลงกรณมหาวทยาลย

รายการอ้างอิง

- Abramovich, G.N., (1963), <u>The Theory of Turbulent Jets</u>, English Translation published by M.I.T. Press, Massachusetts.
- Albertson, M.L., Dai, Y.B., Jensen, R.A., and Rouse, H., (1950), "Diffusion of submerged jets," *Trans. A.S.C.E.*, Vol. 115, pp. 639-697.
- Andreopoulos, J., (1983), "Heat transfer measurements in a heated jet pipe flow issuing into a cold cross-stream," *Phys Fluids*, Vol. 26, pp. 3201-3210.
- Andreopoulos, J., (1984), "Initial conditions, Reynolds number effects and the near field characteristics of the round jet in a cross flow," *J. Flight Sci. Space Res.*, Vol. 8.
- Andreopoulos, J., (1985), "On the structure of jets in crossflow," J. Fluid Mech., Vol. 157, pp. 163-197.
- Andreopoulos, J., and Rodi, W., (1984), "Experimental investigation of jets in a cross flow," *J. Fluid Mech.*, Vol.138, pp. 93-127.
- Bradbury, L.J.S, and Khadem, A.H., (1975), "The distortion of a jet by tabs," J. Fluid Mech., Vol. 70, pp. 801-813.
- Billant, P., Chomaz, J.M., and Hueerre, P., (1998), "Experimental study of vortex breakdown in swirling jets," J. Fluid Mech., Vol. 376, pp. 183-219.
- Chue, S. H., (1975), "Pressure probes for fluid measurement," *Prog. Aerospace Sci.*, Vol. 16, No. 2, pp.147-223.
- Coelho, S.L.V., and Hunt, J.C.R., (1989), "The dynamics of the near field of strong jets In crossflows," J. Fluid Mech., Vol. 200, pp. 95-120.
- Corrsin, S., (1946), "Investigation of flow in an axially symmetric heated jet of air," *N.A.C.A. Wartime Report*, W-49.
- Escudier, M.P., and Zehnder, N., (1982), "Vortex flow regimes," J. Fluid. Mech., Vol. 115, pp. 105-121.
- Farokhi, S., Taghavi, R., and Rice, E.J., (1988), "Effect of initial swirl distribution on the evolution of a turbulent jet," *AIAA Journal*, Vol. 27, pp. 700-706.
- Feyedelem, M.S., and Sarpkaya, T., (1997), "Free and near-free-surface swirling turbulent jets," *AIAA Paper* No. 97-0438.
- Findlay, M.J., Salcudean, M., and Gartshore, I.S., (1999), "Jets in a Crossflow: Effects of Geometry and Blowing Ratio," *J. Fluids Eng.*, Vol.121, pp. 373-378.
- Fric, T.F., (1990), "Structure in the near field of the transverse jet," *Ph.D. thesis*, California Institute of Technology.
- Fric, T.F., and Roshko, A., (1989), "Structure in the near field of the transverse jet," *Seventh Symposium on Turbulent Shear Flows*, pp. 6.4.1-6.4.6.
- Fric, T.F., and Roshko, A., (1994), "Vortical structure in the wake of a transverse jet," *J. Fluid Mech.*, Vol. 279, pp. 1-47.
- Gutmark, E.J., and Grinstein, F.F., (1999), "Flow control with noncircular jets," *Annu. Rev. Fluid Mech.*, Vol. 31, pp. 239-272.
- Hall, M.G., (1972), "Vortex breakdown," Ann. Rev. Fluid. Mech., Vol. 4, pp. 195-218.
- Han, S., and Taghavi, R., (1998), "Computational study of subsonic jet evolution from different nozzle geometries," AIAA 98-0215, 36th Aerospace Sciences Meeting and Exhibit, Jan. 12-15

- Haven, B.A., (1996), "The effect of hole geometry on the near field characteristics of crossflow jets," PhD thesis, Department of Aeronautics and Astronautics, University of Washington, Seattle, WA.
- Hinze, J.O., and Zijnen, B.G., (1949), "Transfer of heat and matter in the turbulent mixing zone of an axially symmetric jet," *J. Appl. Sci. Res.*, A1, pp. 435-461.
- Kamotani, Y, and Greber, I, (1972), "Experiments on a Turbulent Jet in a Cross Flow," *AIAA Journal*, Vol. 11, pp. 1425–1429.
- Kavsaoglu, M.S., and Schetz, J.A., (1989), "Effects of swirl and high intensity turbulence on a jet in a crossflow," *Journal of Aircraft*, Vol.26, No.6, pp.539-5 4 6
- Keffer J.F., and Baines, W.D., (1963), "The round turbulent jet in a cross-wind," J. *Fluid Mech.*, Vol.15, pp. 481-496.
- Kelso, R.M., Lim, T.T., and Perry, A.E., (1996), "An experimental study of round jets in cross-flow," J. Fluid Mech., Vol. 306, pp. 111-144.
- Kline, S.J., (1985), "The purposes of uncertainty analysis," *Trans. ASME Journal of Fluids Engineering*, Vol. 107, pp. 153-160.
- Leibovich, S., (1978), "The structure of vortex breakdown," Ann.Rev. Fluid Mech., Vol. 10, pp. 221-246.
- Liscinsky, D.S, True, B., and Holdeman, J.D., (1995), "Effects of initial conditions on a single jet in crossflow," *AIAA paper 95-2998*, 31st Joint Propulsion Conference, San Diego, 10-12 July 1995.
- Lu, G., (1995), "A numerical investigation of skewed mixing layers," *PhD thesis*, Department of Mechanical Engineering, Standford University, Standford, CA.
- Margason, R. J., (1968) "The path of a jet directed at large angles to a subsonic freestream," *Technical Report TN D-4919, NASA*.
- Moussa, Z.M., Trischka, J.W., and Eskinazi, S., (1977), "The near field in the mixing of a round jet with a cross-stream," *J. Fluid Mech.*, Vol. 80, pp. 49-80.
- Naughton, J.W., Cattafesta, L.N., and Settles, G.S., (1997), "An experiment study of compressible turbulent mixing enhancement in swirling jets," *J. Fluid Mech.*, Vol. 330, pp. 271-305.
- Niederhaus, C.E., Champagne, F.H., and Jacobs, J.W., (1997), "Scalar transport in a swirling transverse jet," *AIAA Jounal*, Vol.35, No.11, pp.1697-1704.
- Panda, J., and Mclaughlin, D.K., (1994), "Experiments on the instabilities of a swirling jet," *Phys. Fluids*, Vol. 6, pp. 263-276.
- Pratte, B.D., and Baines, W.D., (1967), "Profiles of the round turbulent jets in a cross flow," Proc. A.S.C.E., *J. Hydraul. Div.*, Vol. 92, pp. 53-64.
- Rajaratnam, N., (1976), <u>Turbulent jets</u>, Eisevier Scientific Publishing Company, New York.
- Ramsey, J.W., and Goldstein, R.J., (1970), "Interaction of a heat jet with a deflecting s t r e a m , " N A S A C R 7 2 6 1 3 .
- Raud, N., Bury, Y., Bazile, R., Boree, J., and Charnay, G., (1999), "Experimental Study of the Behavior of Confined Variable Density Jets in a Time Varying Crossflow," J. Fluids Eng., Vol. 121, pp. 65-72.
- Ricou, F. P. and D. B. Spalding (1961), "Measurements of entrainment by axisymmetrical turbulent jets," J. Fluid Mech., Vol. 11, No. 1, pp. 21-32.
- Sherif, S.A., and Pletcher, R.H., (1989), "Measurements of the thermal characteristics of heated turbulent jets in crossflow," *J. Heat Transfer*, Vol. 111, pp.897-903.
- Sivadas, V., Pani, B.S., Butefisch, K.A., and Meier, G.E.A., (1997), "Flow visualisation studies on growth of area of deflected jets," *Exp. Fluids*, Vol. 13, pp.105-112.

- Smith, S.H., and Mungal, M.G., (1998), "Mixing, structure and scaling of the jet in crossflow," J. Fluid Mech., Vol. 357, pp. 83-122.
- Sykes, R.I., Lewellen, W.S., and Parker, S.F., (1986), "On the vorticity dynamics of a turbulent jet in a crossflow," *J. Fluid Mech.*, Vol.80, pp. 49-80.
- Tennekes, H. and Lumley, J.L., (1972), <u>A First course in Turbulence</u>, M.I.T. Press, Cambridge.
- Townsend, A.A., (1956), <u>The Structure of Turbulent Shear Flow</u>, Cambridge University Press, Cambridge.
- Wangjiraniran, W., Uppathamnarakorn, P., and Bunyajitradulya, A., (1999), "On the decay of Characteristic Mean Temperature of A Heated Swirling Jet," *Proceeding of the 13th National Mechanical Engineering Conference*, Vol. 1, pp. 17-21.
- White, F.M., (1991), Viscous Fluid Flow, 2nd ed., McGraw-Hill.
- Wu, M.M., Garcia, A., Chomaz, J.M., and Huerre, P., (1992), "Instabilities in a swirling water jet," *Bull Am. Phys. Soc.*, Vol. 37, p. 1789.
- Yuan, L.L., and Street, R.L., (1998), "Trajectory and entrainment of a round jet in crossflow," *Phys. fluids*, Vol. 10, No. 9, pp. 2323-2335.
- Yuan, L.L., Street, R.L., and Ferziger, J.H., (1999), "Large-eddy simulations of a round jet in crossflow," J. Fluid Mech., Vol. 379, pp. 71-104.
- Zaman, K.B.M.Q., (1999), "Spreading characteristics of compressible jets from nozzles of various geometries," J. Fluid Mech., Vol. 383, pp. 197-228.
- Zaman, K.B.M.Q., Samimy, M., and Reeder, M.F., (1994), "Control of an axisymmetric jet using vortex generators," Phys Fluids, Vol. 6, No. 2, Feb. 1994.
- Zaman, K.B.M.Q., and Foss, J.K., (1997), "The effect of vortex generators on a jet in a cross-flow," *Phys. Fluids*, Vol.9, pp.106-114.

สถาบันวิทยบริการ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก

สถาบันวิทยบริการ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ก. การศึกษาเบื้องต้น

สำหรับผลการศึกษาเบื้องต้นนี้ได้ถูกนำเสนอในงานสัมนาทางวิชาการเครื่องกลแห่ง ประเทศไทย ครั้งที่ 13 ระหว่างวันที่ 2-3 ธันวาคม 2542 พร้อมทั้งตีพิมพ์ในหนังสือบทความทาง วิชาการในการสัมนาดังกล่าว (Wangjiraniran, W., Uppathamnarakorn, P., and Bunyajitradulya, A., (1999), On the decayof Characteristic Mean Temperature of A Heated Swirling Jet," *Proceeding of the 13th National Mechanical Engineering Conference*, Vol. 1, pp. 17-21.)

ก.1

บทนำ

การศึกษาเบื้องต้นนี้ เป็นการศึกษาผลของการหมุนควงที่มีต่อคุณลักษณะการผสมในระดับ Large scale ของเจ็ทรูปวงกลมโดยใช้ปริมาณบ่งชี้คือการลดลงของ Characteristic mean temperature ตามแนว Downstream และใช้ท่อหมุน (Rotating pipe) ในการทำให้อากาศเกิด การหมุนควง

ชุดทดลอง

ชุดทดลองของการศึกษาเบื้องต้นนี้อยู่ที่ห้องปฏิบัติการวิจัยกลศาสตร์ของไหล ภาควิชา วิศวกรรมเครื่องกล คณะวิศวกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ดังรูปที่ ก.1 และพิกัดอ้างอิงที่ ใช้ดังรูปที่ ก.2 โดยชุดทดลองแบ่งเป็น 3 ส่วนคือ ส่วนพัดลมและ Orifice, ส่วน Heating chamber และส่วนท่อหมุน (Rotating pipe)

รูปที่ ก.1 ชุดเจ็ทแบบท่อหมุนที่ใช้ในการศึกษาเบื้องต้น (D = 75 มิลลิเมตร, d = 21 มิลลิเมตร)

ก.2

รูปที่ ก.2 พิกัดอ้างอิงสำหรับการศึกษาเบื้องต้น

ในส่วนพัคลมและ Orifice นั้นเป็นส่วนที่ใช้ในการวัคอัตราการไหล โดยอากาศจะถูกเป่า จาก พัดลมหอยโข่งขนาด 1.5 กิโลวัตต์ ผ่านท่ออ่อน (Flexible duct) เพื่อช่วยลดการสั่นสะเทือน ้จาก พัดลมไปยังส่วนอื่นๆของชุดทดลอง จากนั้นอากาศจะไหลผ่าน Honeycomb ซึ่งทำจากหลอด พลาสติกและปะกบด้วยตาข่ายอลูมิเนียม (Household Screen) ขนาด Mesh×SWG เท่ากับ (16×18) ×31 เพื่อปรับทิศทางการ ใหลและช่วยให้อากาศมีความเร็วสม่ำเสมอก่อนเข้า Orifice

หลังจากนั้นอากาศจะผ่านเข้าไปในส่วน Heating chamber ซึ่งภายในจะติด Heater ขนาด 500 วัตต์ จำนวน 1 ตัว และขนาด 2000 วัตต์ จำนวน 2 ตัว ซึ่งจะถูกควบคุมปริมาณความ ร้อนโดยการปรับแรงคันไฟฟ้าของหม้อแปลงไฟฟ้าแบบ Variac ขนาค 10 kVA เมื่ออากาศถูกทำ ให้ร้อนแล้ว จะใหลผ่านแผ่นเหล็กเจาะรู (Perforated plate) ซึ่งมีขนาครู (มิลลิเมตร) × ระยะ ระหว่างรู (มิถลิเมตร) เท่ากับ 10×15 และอัตราส่วนช่องเปิด 50 % จำนวน 3 แผ่นเพื่อทำให้อากาศ มีการกระจายของอุณหภูมิสม่ำเสมอตลอดหน้าตัดก่อนเข้าไปในส่วนของท่อหมุน

ในส่วนของท่อหมุนได้ใช้ท่อสแตนเลสขนาดเส้นผ่าศูนย์กลางภายใน (d) 21.4 มิลลิเมตร และเส้นผ่าศูนย์กลางภายนอก (D) 25 มิลลิเมตร จำนวน 3 ท่อน ยึดติดกันด้วย Coupling ซึ่งทำ จากท่อเหล็กและใช้การยึดแบบ Set screw โดยท่อนแรกมีความยาว 14d. ท่อนที่สองมีความยาว 19d โดยบรรจุ Honeycomb ซึ่งทำจากท่อทองเหลืองขนาดเส้นผ่าศูนย์กลางใน 3.5 มิลลิเมตร และ เส้นผ่าศูนย์กลางนอก 4.5 มิลลิเมตร บรรจูเต็มหน้าตัดท่อ โดยมีตาง่ายสแตนเลส (Screen) ขนาด Mesh×SWG เท่ากับ 30×35 ปะกบ และส่วนที่ 3 มีความยาว 54d เพื่อให้สภาวะของการไหลมี ้ลักษณะเป็น Fully developed ที่ปากทางออกเจ็ทซึ่งท่อทั้ง 3 ท่อนจะถูกขับโดยมอเตอร์ขนาด 1.5 กิโลวัตต์, 2830 รอบต่อนาที และปรับความเร็วรอบโดยใช้เครื่องแปลงความถี่ไฟฟ้า (Inverter)

ก.3

พารามิเตอร์ของการทดลอง

ในการศึกษาเบื้องต้นได้ศึกษาผลของการหมุนควงซึ่งแสดงในรูปของ Swirl ratio $(Sr = w_p/u_j)$ ที่มีต่อคุณลักษณะการผสมของ Swirling jet โดยใช้การลดลงของอุณหภูมิ คุณลักษณะเฉลี่ยซึ่งแสดงในรูปของสัมประสิทธิ์อุณหภูมิ (C_T)

$$C_T = \frac{T - T_r}{T_j - T_r} \tag{fl.1}$$

- T_r คืออุณหภูมิห้อง ซึ่งในการทดลองมีก่าประมาณ 32-33 °C
- T_j คืออุณหภูมิที่งุคกึ่งกลางปากเจ็ทซึ่งในการทคลองมีค่าประมาณ64-66 °C

โดย Farokhi et. al. (1988) พบว่าคุณลักษณะของ Turbulent swirling jet นั้นขึ้นกับค่า Swirl number (Sn) และลักษณะของสภาวะเริ่มต้นด้วย โดยในการศึกษานี้จะแสดงสภาวะเริ่มต้น เป็นการกระจายของค่าความดันรวมที่อ่านได้จาก Pitot probe ในรูปของ Coefficient of pitot pressure (C_P) ซึ่งนิยามเป็น

$$C_{p} = \frac{p - p_{c}}{p_{E} - p_{c}} \tag{fl.2}$$

โดย p คือก่ากวามดันรวมในตำแหน่งที่ทำการวัด

ก.4

pc คือค่าความคันรวมตรงกึ่งกลางที่ปากทางออกของเจ็ท

p_E คือค่าความดันรวมเฉลี่ยระหว่าง 2 จุดที่ขอบของปากเจ็ท

ซึ่งก่าความดันรวมในแนวแกนเจ็ทแสดงในรูปของ C_{px} และก่าความดันรวมในแนวสัมผัส แสดงในรูปของ $C_{p\theta}$ และได้แสดงสภาวะเริ่มต้นของอุณหภูมิในรูปของ Temperature coefficient (C_T) ซึ่งนิยามตามสมการ ก.1

รายละเอียดของการวัด

สำหรับอุปกรณ์การวัดสภาวะเริ่มค้นของความดันรวมใด้ใช้ Pitot probe ซึ่งมีขนาด เส้นผ่าศูนย์กลางใน 0.8 มิลลิเมตรและเส้นผ่าศูนย์กลางนอก 1.2 มิลลิเมตร และสำหรับการวัด อุณหภูมิเริ่มต้นและอุณหภูมิกุณลักษณะเฉลี่ยนั้นได้ใช้ Thermocouple

สำหรับสภาวะเริ่มด้นของความดันรวมในแนวแกนนั้นได้ทำการวัดโดยการเลื่อน Probe ทั้ง ในแนว y และ z โดยหันปลาย Probe ให้มีทิศทางตามแนวแกนเจ็ท ในทุกกรณี เช่นเดียวกับการวัด สภาวะเริ่มด้นของอุณหภูมิ ในขณะที่การวัดในแนวสัมผัสนั้นได้ทำการวัดโดยการเลื่อน Probe เฉพาะในแนว y โดยหันปลาย Probe ให้มีทิศทางตามแนวสัมผัสกับตัวเจ็ท สำหรับกรณีที่มีการ หมุนควง ซึ่งการวัดสภาวะเริ่มต้นทั้งหมดนั้นได้ใช้ระยะห่างระหว่างจุด 2 มิลลิเมตร

สำหรับอุณหภูมิคุณลักษณะเฉลี่ย (Characteristic mean temperature) นั้นเป็นค่าอุณหภูมิ เฉลี่ยมากที่สุดบนแนว z และทำการวัดโดยการการเลื่อน Probe วัดอุณหภูมิไปในทิศทาง ±z ครั้ง ละ 2 มิลลิเมตรประมาณ 4-5 ตำแหน่ง ซึ่งได้ทำการทดลองที่ระยะตามแนวแกน x ประมาณ 15d โดยมีระยะห่างในการวัด 0.5d สำหรับระยะทาง 0 ถึง 5d และ 1d สำหรับระยะทาง 10d ถึง 15d

ผลการทดลอง

ก.5.1 ผลการวัดสภาวะเริ่มต้น

5

รูปที่ ก.3 ถึง ก.5 แสดงสภาวะเริ่มต้นของ C_{px} , $C_{p\theta}$, C_{T} ตามลำดับ โดยกรณี Sr0 จะ แสดงผลการทดลองที่ไม่มีการหมุนควงและสำหรับกรณี S0.3, S0.6 และ S0.9 จะแสดงผลการ ทดลองที่มีค่า Swirl ratio (Sr) ประมาณ 0.3, 0.6 และ 0.9 ตามลำดับ โดยพบว่าการกระจายของ $C_{px} C_{p\theta}$ และ C_{T} ตามแนวรัศมีในแต่ละกรณีนั้นมีค่าใกล้เคียงกันและมีความสมมาตร โดยการ กระจายของ C_{T} ในแต่ละกรณีนั้นมีความแตกต่างกันเล็กน้อยบริเวณขอบเจ็ท

รูปที่ ก.4 การกระจายของค่า $C_{p heta}$ ตามแนวรัศมี

ก.

ก.5.2 ผลการวัดอุณหภูมิคุณลักษณะเฉลี่ย (Characteristic mean temperature)

รูปที่ ก.6 และ ก.7 แสดงการกระจายของอุณหภูมิคุณลักษณะเฉลี่ยตามแนว Downstream พบว่า อัตราการลดลงของอุณหภูมิเพิ่มมากขึ้น เมื่อเพิ่มค่า Swirl ratio โดยเฉพาะในช่วง 5d ถึง 6d แรก โดยระยะตามแนว Downstream ที่อุณหภูมิลดลงครึ่งหนึ่งของอุณหภูมิที่ปากเจ็ท ($x_{50\%}$) มี ค่าเท่ากับ 7.5d, 6d, 5d และ 4d ในกรณี S0, S0.3, S0.6 และ S0.9 ตามลำดับ ซึ่งความสัมพันธ์ ของ $x_{50\%}$ และ Swirl number มีลักษณะผกผันและเป็นเชิงเส้น นอกจากนี้ผลการทดลองยังแสดง ถึงการลดลงของขนาด Potential core เมื่อเพิ่มค่า Swirl ratio

รูปที่ ก.6 การลดลงของอุณหภูมิคุณลักษณะเฉลี่ยตามแนว Downstream

รูปที่ ก.7 การลดลงของอุณหภูมิคุณลักษณะเฉลี่ยตามแนว Downstream บนสเกล semi-log

สรุปผลการทดลอง

ผลการทดลองแสดงถึงอัตราการลดลงของอุณหภูมิคุณลักษณะเฉลี่ยที่มากขึ้น และการลดลง ของขนาด Potential core เมื่อเพิ่มค่า Swirl ratio ซึ่งแสดงถึงประสิทธิภาพการผสมที่เพิ่มขึ้นเมื่อ เพิ่มค่า Swirl ratio นอกจากนี้ความสัมพันธ์ของ x_{50%} และค่า Swirl ratio ที่มีลักษณะเชิงเส้นนั้น แสดงถึงแนวโน้มและความเป็นไปได้ในการเพิ่มประสิทธิภาพการผสมเมื่อเพิ่มค่า Swirl ratio มากกว่าช่วงที่ทำการทดลองคือ 0.9

สถาบันวิทยบริการ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ก.6

ภาคผนวก ข

การปรับเทียบและคำนวณความเร็วการใหลจากการวัดด้วย Yaw Probe

ข.1 ลักษณะและรายละเอียดของ Yaw Probe

โดยทั่วไป Pitot Probe สามารถใช้งานได้ดีกับการวัดความเร็วของของไหลที่มีลักษณะ เป็น Parallel flow และผู้วัดทราบทิศทางการไหลแน่นอน แต่สำหรับการไหลแบบหมุนควง ดังเช่นในงานวิจัยนี้ที่ของไหลมีความเร็วในสองมิติ และไม่ทราบทิศทางการไหล จะทำให้ไม่ สามารถใช้ Pitot Probe ในการวัดความเร็วได้ ดังนั้นในงานวิจัยนี้จึงได้จัดทำ Yaw Probe ขึ้นเพื่อ วัดการไหลซึ่งสามารถวัดความเร็วในสองมิติที่ไม่ทราบทิศทางที่แน่นอนได้

สำหรับ Yaw Probe ที่ใช้ทำขึ้นจากเข็มฉีดยาที่มีขนาดเส้นผ่านศูนย์กลางนอก 0.5 มิลลิเมตร และเส้นผ่านศูนย์กลางใน 0.32 มิลลิเมตร จำนวน 3 อัน เรียงติดกัน โดยเข็มอันที่ 1 และ 3 ถูกฝนให้มีมุมเอียง α เท่ากับ 30 องศา และติดเข้ากับเข็มอันที่ 2 ที่ฝนให้มีมุม 90 องศาที่อยู่ตรง กลาง ดังแสดงในรูปที่ v.1 เข็มทั้ง 3 ถูกเชื่อมติดกันและงอโด้งเป็นมุมฉาก โดยมีระยะจากปลายเข็ม ถึงก้านเข็มยาว 35 มิลลิเมตร เข็มแต่ละอันต่อเข้ากับท่อทองเหลืองที่มีขนาดเส้นผ่านศูนย์กลางนอก 3 มิลลิเมตร หนา 0.5 มิลลิเมตร ท่อทองเหลืองทั้ง 3 อันถูกเชื่อมเข้าไว้ด้วยกันเพื่อใช้เป็นก้าน Probe ซึ่งความดันที่วัดได้ระหว่างเข็มแต่ละจะถูกนำไปดำนวณหาความเร็วของการไหลในทิศทาง

รูปที่ ข.1 แสดงลักษณะของ Yaw Probe

ข.2 การปรับเทียบ Yaw Probe

ในการวัดความเร็วของการใหล่ได้มีการปรับเทียบ Yaw Probe เพื่อหาความสัมพันธ์ของ ผลต่างความดันที่วัดได้จากเข็มแต่ละคู่กับค่าความเร็วตามแนวแกนและแนวสัมผัส โดยทำการ ปรับเทียบในอุโมงก์ลมขนาดหน้าตัด 30×30 เซนติเมตร ที่ความเร็ว 12 และ 15 เมตรต่อวินาที แล้ว วัดผลต่างความดันระหว่างเข็มแต่ละคู่ของ Yaw Probe ได้แก่ ค่า P₁-P₂, ค่า P₃-P₂ และค่า P₁-P₃ รวมทั้งผลต่างความดันระหว่าง Pitot Probe กับเข็มหมายเลข 2 ของ Yaw Probe ได้แก่ค่า P₀-P₂ นอกจากนี้ยังวัดค่าความดันจลน์ของการไหลโดยวัดผลต่างความดันระหว่าง Pitot Probe กับความ ดันสถิตที่ผนังของอุโมงก์ลม

ในการปรับเทียบได้ควบคุมให้การไหลมีความดันจลน์คงที่แล้วปรับเปลี่ยนมุมปะทะ (*a*) ของการไหลกับ Yaw Probe โดยหมุน Yaw Probe ไปทีละ 5 องศา โดยมีช่วงของการปรับเทียบ (*a*) ระหว่าง –80 องศา ถึง 80 องศา และผลต่างกวามดันที่วัดได้จะสัมพันธ์กันตามสมการ (Chue, 1975)

$$P_1 = P_0 + K_1 \Delta P \tag{(U.1)}$$

$$P_2 = P_0 + K_2 \Delta P \tag{1.2}$$

$$P_3 = P_0 + K_3 \Delta P \tag{1.3}$$

โดย	P_0	คือค่าความคันรวมจริง		
	ΔΡ	คือค่าความคันจลน์ของการทคลอง		
	K_1, K_2, K_3	คือ Calibration Function		

จากสมการ ข.1 ถึง ข.3 นั้นสามารถกำหนดความสัมพันธ์ของ Calibration function K₀, K₁₂ และ K₃₂ ได้ตามสมการ

$$K_{12} = K_1 - K_2 = \frac{P_1 - P_2}{\Delta P}$$
(U.4)

$$K_{32} = K_3 - K_2 = \frac{P_3 - P_2}{\Delta P}$$
(U.5)

$$K_0 = \frac{(K_3 - K_2)}{(K_1 - K_2)} = \frac{(P_3 - P_2)}{(P_1 - P_2)}$$
(U.6)

โดยสามารถหาก่า K₀, K₁₂ และ K₃₂ ที่มุมปะทะ (α) ต่างๆ ใด้ จากก่าความดันแตกต่างที่ วัดและก่าความดันจลน์ของการทดลอง โดยแสดงความสัมพันธ์ของ K₀, K₁₂ และ K₃₂ ที่มุมปะทะ (α) ต่างๆดังรูปที่ ข.2

รูปที่ ข.2 ความสัมพันธ์ของ Calibration function กับมุมปะทะของการไหล (*a*) (ก) K₀ (ข) K₁₂ และ (ค) K₃₂ (ค่าคงที่ต่างๆแสดงดังตารางที่ ข1)

ข.3 การคำนวณความเร็วจากการวัดด้วย Yaw probe

ในการหาความเร็วจากการวัดด้วย Yaw probe นั้น เริ่มจากการวัดความแตกต่างของความ ดันในแต่ละคู่นั่นคือ P₁-P₂, และ P₃-P₂ จากนั้นจะสามารถหาค่า K₀ ได้จากความสัมพันธ์ดังสมการ (v4) และหาค่ามุมปะทะ (α) ของการไหลได้จากความสัมพันธ์ของ K₀ และมุมปะทะ (α) โดยใช้ Curve fitting จากข้อมูลที่ได้จากการ Calibrate ซึ่งผลการใช้ Curve fitting ในช่วง K₀ ต่างๆ แสดงดังรูปที่ v3 และค่าคงที่ต่างๆดังตารางที่ v1 จากนั้นจะสามารถหาค่า K₁₂ และ K₃₂ ได้จาก ความสัมพันธ์ของ K₁₂ และ K₃₂ กับมุมปะทะ (α) โดยใช้ Curve fitting จากข้อมูลที่ได้จากการ Calibrate ซึ่งผลการใช้ Curve fitting แสดงดังรูปที่ v.2 และค่าคงที่ต่างๆดังตารางที่ v1 โดยจาก การวัดความแตกต่างความดันและค่า K₁₂ และ K₃₂ ที่คำนวณได้ รวมทั้งความสัมพันธ์ตามสมการ v.3 และ v.4 นั้นทำให้สามารถหาค่าความดันจลน์ (ΔP) ของการทดลองได้จาก

$$\Delta P = \frac{P_1 - P_2}{K_{12}}$$
(1.7)

$$\Delta P = \frac{P_3 - P_2}{K_{32}}$$
(9.8)

จากนั้นสามารถคำนวณหาค่าความเร็วตามแนวแกน (น) และความเร็วตามแนวสัมผัส (w) ได้จากค่าความดันจลน์ (⊿P) และมุมประทะ (a) ที่คำนวณข้างต้นตามสมการ

$$u = \sqrt{\frac{2\Delta P}{\rho}} \cos \alpha \qquad (9.9)$$
$$w = \sqrt{\frac{2\Delta P}{\rho}} \sin \alpha \qquad (9.10)$$

0	a	b	с	d	e
<i>K</i> ₁₂	0.78319	-0.02287	2.402019E-4	3.14279E-9	2.8837E-8
<i>K</i> ₂₃	-0.81007	0.02382	2.24772E-4	-3.78137E-6	3.07803E-8
$K_0(-1 < K_0 < 1)$	28.45205	-33.03427	-1.79549	6.00744	-
$K_0 (1 < K_0 < 10)$	30.28764	-29.27774	1.00825	1.08041	-
$K_0(-3 < K_0 < -1)$	-68.32768	-31.68877	-19.70396	-7.08489	-0.99935

ตารางที่ ข.1 ค่าคงที่ของการใช้ Curve fitting จากข้อมูลที่ได้จากการ Calibrate ตามรูปที่ ข.2 และรูปที่ ข.3

รูปที่ ข.3 ความสัมพันธ์ของมุมปะทะของการใหล (α) กับ Calibration function K_0 (ก) -1< K_0 <1 (ข) 1< K_0 <10 และ (ค) -3< K_0 <-1 (ค่าคงที่ต่างๆแสดงดังตารางที่ ข.1)

ภาคผนวก ค. การคำนวณค่าความไม่แน่นอน

ค.1 ค่าความไม่แน่นอนของความเร็ว

ค.1.1 ความไม่แน่นอนของความเร็วจากการวัดด้วย Pitot Probe

การคำนวณความเร็วของการใหลด้วย Pitot Probe ใช้ความสัมพันธ์ตามสมการ

$$u = \sqrt{\frac{2\Delta P}{\rho}} \tag{(n.1)}$$

เมื่อ Δ*P* เป็นความคันจลน์ของการไหล ρ เป็นความหนาแน่นของอากาศ

จากการประมาณค่าความไม่แน่นอนโดย Kline (1985) สามารถประมาณค่าความไม่ แน่นอนของ ความเร็ว (δ_u) ตามสมการ

$$\delta_{u} = \sqrt{\left(\frac{\partial u}{\partial(\Delta P)}\delta_{\Delta P}\right)^{2} + \left(\frac{\partial u}{\partial\rho}\delta_{\rho}\right)^{2}}$$

แทนค่า น ตามสมการ ค.1 จะได้

$$\delta_{u} = \sqrt{\left(\frac{\delta_{\Delta P}}{\rho u}\right)^{2} + \left(\frac{\Delta P \delta_{\rho}}{\rho^{2} u}\right)^{2}}$$
(fl.2)

โดยที่ความคลาดเคลื่อนจากการอ่านค่าความดัน $\delta_{\Delta \rho}$ มีค่าประมาณ ±0.065 mmWG และให้ค่า δ_{ρ} มีค่าน้อยเมื่อเทียบกับ $\delta_{\Delta \rho}$ เมื่อเลือกจุดบริเวณกึ่งกลางที่ปากเจ็ทคือที่ r = 0 ในกรณี Sr0 ซึ่งมี พารามิเตอร์ต่างๆคือ u = 9.5 m/s, $\rho = 1.01$ kg/m³ แทนในสมการ ค.2

$$\delta_{u} = \sqrt{\left(\frac{0.65Pa}{1.01kg/m^{3} \times 9.5m/s}\right)^{2}} \approx 0.07m/s$$

และเมื่อเลือกจุดบริเวณใกล้ขอบที่ปากเจ็ทคือที่ระยะ r = +15 mm ในกรณี Sr0 ซึ่งมีค่า ความไม่แน่นอนมากที่สุด ซึ่งมีพารามิเตอร์ต่างๆคือ $u = 6 \text{ m/s}, \ \rho = 1.06 \text{ kg/m}^3$ แทนในสมการ ค.2 จะได้

$$\delta_u = \sqrt{\left(\frac{0.65Pa}{1.06kg/m^3 \times 6m/s}\right)^2} \approx 0.1 \text{ m/s}$$

ความไม่แน่นอนของค่าความเร็วจากการวัดด้วย Pitot Probe มีค่าประมาณ ±0.1 m/s

ค.1.2 ความไม่แน่นอนของความเร็วจากการวัดด้วย Yaw Probe

การคำนวณค่าความเร็วจาก Yaw Probe ใด้ทำการปรับเทียบเพื่อหา Calibration Function ตามความสัมพันธ์

$$K_{12} = K_1 - K_2 = \frac{P_1 - P_2}{\Delta P}$$
 (n.3)

$$K_{32} = K_3 - K_2 = \frac{P_3 - P_2}{\Delta P}$$
(n.4)

$$K_0 = \frac{(K_3 - K_2)}{(K_1 - K_2)} = \frac{(P_3 - P_2)}{(P_1 - P_2)}$$
(A.5)

เมื่อ $P_1 - P_2$ เป็นความแตกต่างความดันระหว่างเข็ม 1 และ 2 ของ Yaw Probe $P_3 - P_2$ เป็นความแตกต่างความดันระหว่างเข็ม 3 และ 2 ของ Yaw Probe ΔP เป็นก่าความดันจลน์ของการปรับเทียบเกรื่องมือ

จากการประมาณค่าความไม่แน่นอนโดย Kline (1985) สามารถประมาณค่าความไม่แน่นอนของ ค่า Calibration Function ในการปรับเทียบเครื่องมือเป็น

$$\delta_{K_0} = \sqrt{\left[\frac{\delta_{P_3 - P_2}}{(P_1 - P_2)}\right]^2 + \left[\frac{(P_3 - P_2)\delta_{P_1 - P_2}}{(P_1 - P_2)^2}\right]^2}$$
(n.6)

และจากความสัมพันธ์ของ Calibration function K₀ และ α ในหัวข้อ ข.2 และรูปที่ ข.2 จะได้ ค่าความไม่แน่นอนของ α ตามความสัมพันธ์

$$\delta_{\alpha} = \frac{d\alpha}{dK_0} \delta_{K_0} \tag{P.7}$$

และจากความสัมพันธ์ของ Calibration function K_{12} และ K_{32} กับ α ในหัวข้อ ข.3 และรูปที่ ข.3 จะได้ค่าความไม่แน่นอนของ K_{12} และ K_{32} ตามความสัมพันธ์

$$\delta_{K_{12}} = \frac{dK_{12}}{d\alpha} \delta_{\alpha} \tag{(A.8)}$$

$$\delta_{K_{32}} = \frac{dK_{32}}{d\alpha} \delta_{\alpha} \tag{(n.9)}$$

สำหรับการคำนวณความเร็วจากการวัดด้วย Yaw Probe ใช้ความสัมพันธ์ตามสมการ

$$V = \sqrt{\frac{2(P_1 - P_2)}{\rho(K_{12})}} \quad \text{wfo} \quad V = \sqrt{\frac{2(P_3 - P_2)}{\rho(K_{32})}} \tag{(a.10)}$$

ซึ่งได้ความไม่แน่นอนของค่าความเร็วเป็น

$$\delta_{V} = \sqrt{\frac{(\delta_{P_{1}-P_{2}})^{2}}{2\rho(P_{1}-P_{2})(K_{12})} + \frac{(P_{1}-P_{2})(\delta_{K_{12}})^{2}}{2\rho(K_{12})^{3}}}$$
(n.11)

จากความเร็ว V ที่คำนวณได้จาก Yaw Probe สามารถคำนวณความเร็วตามแนวแกน (u) และ ความเร็วตามแนวสัมผัส (w) ได้ตามความสัมพันธ์

$$u = V \cos \alpha \tag{(A.12)}$$

$$w = V \sin \alpha \tag{(P.13)}$$

และสามารถคำนวณความไม่แน่นอนของความเร็วตามแนวแกน δ_u และความเร็วตามแนวสัมผัส δ_w ได้จาก

$$\delta_{u} = \sqrt{\left[\left(\cos\alpha\right)\left(\delta_{V}\right)\right]^{2} + \left[\left(V\sin\alpha\right)\left(\delta_{\alpha}\right)\right]^{2}}$$
(A.14)

$$\delta_{w} = \sqrt{\left[(\sin \alpha) (\delta_{v}) \right]^{2} + \left[(V \cos \alpha) (\delta_{\alpha}) \right]^{2}}$$
 (1.15)

โดยในแต่ละจุดที่ปากเจ็ทนั้น มีค่าความไม่แน่นอนของความเร็วแตกต่างกัน ตามการ กระจายของ Calibration curve ซึ่งในที่นี้ได้ยกตัวอย่างการคำนวณ โดยเลือกเป็นตำแหน่ง z' = 7.5 mm ที่ปากเจ็ท ในกรณี Sr82 โดยมีค่าความคัน $P_1 - P_2 = -1.98$ mmWG, $P_3 - P_2 = -6.1$ mmWG ซึ่งจากการคำนวณในภาคผนวก ข. จะได้ $K_0 = 3.08$, $\alpha = -15.5$ องศา, $K_{12} = -0.38$, V = 51.2, u = 9.77 และ w = -2.72 ตามลำคับ โดยมีค่าความไม่แน่นอนในการวัดความคัน ซึ่ง พิจารณาจากก่าความถูกต้อง (Accuracy) ของเครื่องมือวัดประมาณ

$$\delta_{P_1 - P_2} = \delta_{P_3 - P_2} = 0.254 \,\mathrm{mmWG}$$

และจากสมการ ค.6 จะได้ค่าความไม่แน่นอนของ $K_0(\delta_{K_0})$ ประมาณ 0.1 และจาก สมการ ค.7 และ Calibration curve ดังรูป ข.2 จะได้ δ_{α} ประมาณ 0.18 องศา และจากสมการ ค.8 และ Calibration curve ดังรูป ข.3 จะได้ $\delta_{K_{12}}$ ประมาณ 0.04 และจากสมการ ค.11 จะได้ δ_v ประมาณ 0.15 และจากสมการ ค.14-ค.15 จะได้ก่าความไม่แน่นอนของความเร็วในแนวแกน และแนวสัมผัสประมาณ 0.5 และ 1.7 m/s ตามลำดับ

อย่างไรก็ตามการคำนวณก่ากวามไม่แน่นอนดังกล่าวจะมีก่าสูงกว่ากวามเป็นจริง เนื่องจาก วิธีการประมาณ โดยการนำก่ากวามไม่แน่นอนในแต่ละส่วนมาบวกันเสมอ ทั้งนี้จากการตรวจสอบ กับข้อมูลที่ได้จากการวัดด้วย Pitot probe ในกรณีของกวามเร็วในแนวแกน พบว่ามีก่าใกล้เกียงกัน

ค.2 ค่าความไม่แน่นอนของอุณหภูมิ

ค่าความไม่แน่นอนของอุณหภูมิในที่นี้จะพิจารณาจากความถูกต้อง (Accuracy) ของ ระบบเครื่องมือวัคซึ่งประกอบด้วย Sensor คือถวด Thermocouple Type T (Copper-Constantan) ยี่ห้อ OMEGA รุ่น TT-T-30 ที่มีช่วงของการวัดอุณหภูมิอยู่ระหว่าง –270 ถึง 400 องศาเซลเซียส และที่มีค่าความถูกต้อง (Accuracy) ประมาณ 0.3 °C ในช่วงที่ทำการทดลอง และ ตัวอ่านค่าอุณหภูมิ (Thermocouple thermometer) ยี่ห้อ Fluke รุ่น 52-2 ซึ่งมีความละเอียด (Resolution) เท่ากับ 0.1 °C โดยค่าความถูกต้อง (Accuracy) ของระบบเครื่องมือวัดนี้ถูกจำกัด โดยถวด Thermocouple ซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.75 % ของค่าอุณหภูมิที่อ่านได้ หรือประมาณ 0.3 °C

การวัดอุณหภูมิสำหรับงานวิจัยนี้เป็นการวัดอุณหภูมิของเจ็ทอากาศที่มีความเร็วทำให้ อาจจะได้รับผลของการพา (Convection) ทำให้อุณหภูมิที่ได้อาจมีความคลาดเคลื่อน โดยในที่นี้ จะพิจารณาถึงผลของการพาดังกล่าวดังแบบจำลอง (model) ดังรูปที่ ค.1

รูปที่ ค.1 แบบจำลองในการพิจารณาผลของการพา (Convection) ที่มีต่อการวัคอุณหภูมิ

สำหรับแบบจำลองในการพิจารณาผลของการพาที่มีต่อการวัดอุณหภูมิแสดงดังรูปที่ ค.1 โดยที่ T_f คืออุณหภูมิของอากาศที่ต้องการวัด, T_p คืออุณหภูมิที่อ่านได้จาก Thermocouple และ โดยจากกฎการอนุรักษ์พลังงาน และสมมติฐานที่ไม่มีการถ่ายเทความร้อนจากลวด Thermocouple สู่บรรยากาศ ทำให้กระบวนการในการถ่ายเทความร้อนในการวัดอุณหภูมินี้ เป็น ผลจากการพาความร้อนของอากาศ (Convection) และการนำความร้อนของลวด Thermocouple เท่านั้น ดังสมการ

$$q_{conv} = q_{cond}$$

$$hAdT = kA\frac{dT}{dx}$$

$$hA(T_F - T_P) = \frac{kA}{L}(T_P - T_a)$$

$$\frac{T_F - T_P}{T_P - T_a} = \frac{k}{hL} = \left(\frac{k}{hD}\right)\left(\frac{D}{L}\right)$$

$$\frac{T_F - T_P}{T_P - T_a} = \frac{1}{Nu}\left(\frac{D}{L}\right)$$
(A.16)

โดย *D* คือเส้นผ่านศูนย์กลางของปลาย Thermocouple มีค่าประมาณ 1 mm, *L* คือความ ยาวของ Thermocouple มีค่าประมาณ 1 m และ *Nu* คือค่า Nusselt number ซึ่งประมาณจาก ความสัมพันธ์ของการถ่ายเทความร้อนผ่านรูปทรงกลม (Sphere) จาก White (1991) ตามสมการ

$$Nu_{m,sphere} \approx 2.0 + 0.3 \,\mathrm{Pr}^{\frac{1}{3}} \,\mathrm{Re}^{\frac{3}{5}}$$
 (1.17)

สำหรับอากาศที่อุณหภูมิ 0 ถึง 100 $^{\circ}C\,$ มีค่า Pr=0.71และ

$$\vec{\mathfrak{N}} \ u_{j} = 8 \text{ m/s}, \quad T_{j} = 75 \ ^{\circ}C \ ; \quad (Re)_{D_{P}} = \frac{u_{J}D_{P}}{\upsilon_{a}} = \frac{(8m/s)(1 \times 10^{-3}m)}{(2.2 \times 10^{-5}m^{2}/s)} \approx 360$$
$$\vec{\mathfrak{N}} \ u_{cf} = 1.82 \text{ m/s}, \ T_{j} = 32 \ ^{\circ}C \ ; \quad (Re)_{D_{P}} = \frac{u_{cf}D_{P}}{\upsilon_{a}} = \frac{(1.82m/s)(1 \times 10^{-3}m)}{(1.7 \times 10^{-5}m^{2}/s)} \approx 107$$

แทนในสมการ ค.17 จะได้ Nusselt number เฉลี่ยมีค่าในช่วง 2 ถึง 11.15 และเมื่อแทน ค่าในสมการ ค.16 จะได้ค่า $(T_f - T_P)/(T_P - T_a)$ อยู่ในช่วง 0.1 - 0.5 % นั่นคือความแตกต่าง ระหว่างอุณหภูมิที่วัดได้กับอุณหภูมิจริงของของไหลประมาณ 0.1 - 0.5 % ของอุณหภูมิที่วัด ซึ่งมี ค่ามากที่สุดประมาณ 0.2 °C

ค.2.1 การคำนวณค่าความไม่แน่นอนของค่าสัมประสิทธิ์อุณหภูมิรวม (C_{rg})

ค่าสัมประสิทธิ์อุณหภูมิรวม ($C_{ au G}$) นิยามโดย

$$C_{TG} = \frac{T - T_{cf}}{T_{j} - T_{cf}} = C_{TG} (T, T_{j}, T_{cf})$$

จากการประมาณค่าความไม่แน่นอนโดย Kline (1985) สามารถประมาณค่าความไม่แน่นอนของ C_{TG} ($\delta_{C_{TG}}$) ได้จากความสัมพันธ์

$$\delta_{C_{TG}} = \sqrt{\left(\frac{\partial C_{TG}}{\partial T}\delta_{T}\right)^{2} + \left(\frac{\partial C_{TG}}{\partial T_{j}}\delta_{T_{j}}\right)^{2} + \left(\frac{\partial C_{TG}}{\partial T_{cf}}\delta_{T_{cf}}\right)^{2}}$$

แทนค่า C_{TG} จะได้

$$\therefore \delta_{C_{TG}} = \sqrt{\left(\frac{1}{T_{j} - T_{ref}}\delta_{T}\right)^{2} + \left(\frac{-(T - T_{ref})}{(T_{j} - T_{ref})^{2}}\delta_{T_{j}}\right)^{2} + \left(\frac{-(T_{j} - T_{ref}) + (T - T_{ref})}{(T_{j} - T_{ref})^{2}}\delta_{T_{ref}}\right)^{2}}$$

โดยในการทดลองจะกำหนดอุณหภูมิของเจ็ท (T_j) และอุณหภูมิของกระแสลมขวาง (T_{d}) ให้คงที่ ที่ประมาณ 75 °C และ 32 °C และอุณหภูมิที่ทดลองอยู่ในช่วงตั้งแต่ 32-60 °C โดยค่าความไม่ แน่นอนของ T, T_j และ T_{d} ประมาณได้จากค่าความถูกต้องของ Thermocouple จากความ ถูกต้องของเครื่องมือวัดและผลของการพา (Convection) ดังกล่าว ซึ่งมีค่าไม่เกิน 0.5 °C นั่นคือ

$$\delta_{T} = \delta_{T_{J}} = \delta_{T_{cf}} = 0.5 \,^{\circ}C$$

จากการคำนวณพบว่าค่าความไม่แน่นอนของ $C_{\tau G}$ ($\delta_{c_{\tau G}}$) ในการทคลองอยู่ในช่วง 0.01-0.03 โดยงานวิจัยนี้จะระบุค่าความไม่แน่นอนอยู่ที่ $\delta_{c_{\tau G}}$ สูงสุคไม่เกิน 0.05

ค.2.2 การคำนวณค่าความไม่แน่นอนของค่าสัมประสิทธิ์อุณหภูมิเฉพาะหน้าตัด (C_{rL})

ค่าสัมประสิทธิ์อุณหภูมิเฉพาะหน้าตัด ($C_{r\!\scriptscriptstyle L}$) นิยามโดย

$$C_{TL} = \frac{T - T_{cf}}{T_{max} - T_{cf}} = C_{TL} (T, T_{max}, T_{cf})$$

จากการประมาณค่าความไม่แน่นอนโดย Kline (1985) สามารถประมาณค่าความไม่แน่นอนของ C_{TL} (S_{CL}) ได้จากความสัมพันธ์

$$\delta_{C_{TL}} = \sqrt{\left(\frac{\partial C_{TL}}{\partial T}\delta_{T}\right)^{2} + \left(\frac{\partial C_{TL}}{\partial T_{\max}}\delta_{T_{\max}}\right)^{2} + \left(\frac{\partial C_{TL}}{\partial T_{cf}}\delta_{T_{cf}}\right)^{2}}$$

แทนค่า C_{TL} ได้

$$\therefore \quad \delta_{C_{TL}} = \sqrt{\left(\frac{1}{T_{\max} - T_{cf}} \delta_{T}\right)^{2} + \left(\frac{-(T - T_{cf})}{(T_{\max} - T_{cf})^{2}} \delta_{T_{J}}\right)^{2} + \left(\frac{-(T_{\max} - T_{cf}) + (T - T_{cf})}{(T_{\max} - T_{cf})^{2}} \delta_{T_{cf}}\right)^{2}}$$

โดยในการทดลองจะมีอุณหภูมิสูงสุดของแต่ละหน้าตัด (T_{\max}) แตกต่างกันไปคืออยู่ในช่วง ประมาณ 37-48 °C โดยอุณหภูมิของกระแสลมขวาง (T_{cf}) มีค่าประมาณ 32 °C และอุณหภูมิที่ ทดลองอยู่ในช่วงตั้งแต่ 32 - 48 °C โดยค่าความไม่แน่นอนของ T, T_{\max} และ T_{cf} ประมาณได้ จากค่าความถูกต้องของ Thermocouple ซึ่งมีค่าไม่เกิน 0.5 °C นั่นคือ

$$\delta_T = \delta_{T_{\text{max}}} = \delta_{T_{\text{cf}}} = 0.5 \,^{\circ}C$$

จากการคำนวณพบว่าค่าความไม่แน่นอนของ C_{π} ($\delta_{c_{\pi}}$) ในการทคลองอยู่ในช่วง 0.04-0.24 ซึ่ง แสดงดังตาราง ค.1 โดยค่าความไม่แน่นอนดังกล่าวจะมากขึ้นตามระยะทางตามแนวการไหล อย่างไรก็ตามในงานวิจัยนี้ได้ระบุค่าความไม่แน่นอนอยู่ที่ $\delta_{c_{\pi}}$ ประมาณ 0.2

	T _{max}	ค่า δ_{c_n}		
x/ra		ค่าสูงสุด	ค่าต่ำสุด	
0.25	48	0.008	0.04	
0.5	43	0.11	0.06	
0.75	41	0.14	0.08	
1	39	0.17	0.10	
1.5	38	0.20	0.12	
2	37	0.24	0.14	

ตาราง ค.1 แสดงช่วงของค่ากวามไม่แน่นอนของก่า $C_{ au t}$ ในแต่ละหน้าตัด

ค.3 ค่าความไม่แน่นอนของระยะทาง

การคำนวณค่าความไม่แน่นอนของ Trajectory

สำหรับ Centerline Trajectory นั้นแสดงจากตำแหน่งที่มีอุณหภุมิสูงสุดบนระนาบ สมมาตร โดย y/rd = F(y,r) และจาก Kline (1985) สามารถประมาณค่าความไม่แน่นอนของ y/rd ได้จากความสัมพันธ์

$$\delta_{(y/rd)} = \sqrt{\left(\frac{\delta_y}{rd}\right)^2 + \left(\frac{y\delta_r}{r^2d}\right)^2}$$
(A.18)

โดยค่าความไม่แน่นอนของ \mathcal{S}_{y} ประมาณจากความละเอียด (Resolution) ในการวัดซึ่งมีค่า มากที่สุดเท่ากับ 16 mm และ \mathcal{S}_{r} จากความแตกต่างของ r ในแต่ละกรณี (ไม่เกิน 5% ของค่าที่ใช้ ในการทดลองคือ 4.1) ซึ่ง มีค่าประมาณ 0.2 นั่นคือ

$$\delta_{y} = 16 \text{ mm}$$
 ແລະ $\delta_{r} = 0.2$

แทนก่าในสมการ ค.18 จะได้ $\delta_{(y/rd)}$ มีก่าประมาณ 0.14

สำหรับ Centroid Trajectory นั้นแสดงจากดำแหน่งของจุดศูนย์กลางของอุณหภูมิทั้งบน ระนาบสมมาตร (\overline{y}/rd) และระนาบนอน (\overline{z}/rd) ตามแนวการไหล x/rd โดย $\overline{y}/rd = F(\overline{y}, r)$ และ $\overline{z}/rd = G(\overline{z}, r)$ และจาก Kline (1985) สามารถประมาณค่าความไม่แน่นอนของ \overline{y}/rd และ \overline{z}/rd ได้จากความสัมพันธ์

$$\omega_{\left(\overline{y}/rd\right)} = \sqrt{\left(\frac{\delta_{\overline{y}}}{rd}\right)^2 + \left(\frac{\overline{y}\delta_r}{r^2d}\right)^2}$$

$$\delta_{\left(\overline{z}/rd\right)} = \sqrt{\left(\frac{\delta_{\overline{z}}}{rd}\right)^2 + \left(\frac{\overline{z}\delta_r}{r^2d}\right)^2}$$
(A.19)
(A.20)

โดย \overline{y} และ \overline{z} ข้างต้นเป็นการหาค่าเฉลี่ยของการวัดทั้งหน้าตัดดังสมการ 3.8 และ 3.9 ซึ่ง ในที่นี้จะพิจารณาจากค่าความไม่แน่นอนในแต่ละตำแหน่งที่ทำการวัดซึ่งมีค่าประมาณ $\delta_{\overline{y}} = \delta_{\overline{z}} =$ 5 มิลลิเมตร และ δ_{γ} จากความแตกต่างของ r ในแต่ละกรณี (ไม่เกิน 5% ของค่าที่ใช้ในการทดลอง คือ 4.1) ซึ่ง มีค่าประมาณ 0.2 นั่นคือ

$$\delta_{\overline{y}} = \delta_{\overline{z}} = 5 ext{ mm}$$
 ແລະ $\delta_r = 0.2$

แทนค่าในสมการ ค.20 และ ค.21 จะใด้ $\delta_{(\overline{y}/rd)}$ และ $\delta_{(\overline{z}/rd)}$ มีค่าประมาณ 0.08

ประวัติผู้เขียน

นาย วีรินทร์ หวังจิรนิรันคร์ เกิดวันที่ 22 กันยายน พ.ศ. 2520 ที่จังหวัดพิษณุโลก สำเร็จ การศึกษาวิศวกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิศวกรรมเครื่องกล คณะวิศวกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย ในปีการศึกษา 2540 และเข้าศึกษาต่อในหลักสูตรวิศวกรรมศาสตรมหาบัณฑิต สาขา วิศวกรรมเครื่องกล จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ในปีการศึกษา 2541

สถาบันวิทยบริการ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย